

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1982-1983

21 JANUARI 1983

BEGROTING

van het Ministerie van Sociale Voorzorg
voor het begrotingsjaar 1983

WETSONTWERP

houdende aanpassing van de begroting
van het Ministerie van Sociale Voorzorg
voor het begrotingsjaar 1982

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE TEWERKSTELLING
EN HET SOCIAAL BELEID (1)

UITGEBRACHT DOOR DE HEER DENEIR

INHOUD

I. — Inleidende uiteenzetting van de Minister van Sociale Zaken	2
1. Het financieel evenwicht van de sociale zekerheid ...	2
2. De hervorming van de sociale zekerheid	4

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer L. Kelchtermans.

A. — Leden : de heren Deneir, Jérôme, L. Kelchtermans, Marchand, M. Olivier, Mevr. Smet, de heer Van Rompaey. — de heren Gondry, Lafosse, Onkelinx, Perdieu, Sleenckx, Vanderheyden, N. — de heren Anthuenis, D'hondt, Ducarme, Flamant, Heughebaert, Klein. — de heren Anciaux, Vervaeke. — de heer Clerfayt.

B. — Plaatsvervangers : de heer Ansoms, Mevr. Boeraeve-Derycke, de heren Breyne, Cardoen, Detremmerie, Lestienne, Steverlynck, Vankeirsbilck. — de heren Bossuyt, Coëme, De Batselier, J.-J. Delhay, Delizée, De Loor, Van Gompel, Vanvelthoven. — de heren Barzin, F. Colla, Cornet d'Elzius, De Groot, Denys, Pierard, Van Renterghem. — de heren Somers, Meyntjens, Valkeniers. — de heren Mordant, Risopoulos.

Zie :

4-XVIII (1982-1983) :

— N° 1 : Begroting.

5-XVIII (1982-1983) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

Chambre des Représentants

SESSION 1982-1983

21 JANVIER 1983

BUDGET

du Ministère de la Prévoyance sociale
pour l'année budgétaire 1983

PROJET DE LOI

ajustant le budget
du Ministère de la Prévoyance sociale
de l'année budgétaire 1982

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'EMPLOI
ET DE LA POLITIQUE SOCIALE (1)

PAR M. DENEIR

SOMMAIRE

I. — Exposé introductif du Ministre des Affaires sociales	2
1. L'équilibre financier de la sécurité sociale	2
2. La réforme de la sécurité sociale	4

(1) Composition de la Commission :

Président : M. L. Kelchtermans.

A. — Membres : MM. Deneir, Jérôme, L. Kelchtermans, Marchand, M. Olivier, Mme Smet, M. Van Rompaey. — MM. Gondry, Lafosse, Onkelinx, Perdieu, Sleenckx, Vanderheyden, N. — MM. Anthuenis, D'hondt, Ducarme, Flamant, Heughebaert, Klein. — MM. Anciaux, Vervaeke. — M. Clerfayt.

B. — Suppléants : M. Ansoms, Mme Boeraeve-Derycke, MM. Breyne, Cardoen, Detremmerie, Lestienne, Steverlynck, Vankeirsbilck. — MM. Bossuyt, Coëme, De Batselier, J.-J. Delhay, Delizée, De Loor, Van Gompel, Vanvelthoven. — MM. Barzin, F. Colla, Cornet d'Elzius, De Groot, Denys, Pierard, Van Renterghem. — MM. Somers, Meyntjens, Valkeniers. — MM. Mordant, Risopoulos.

Voir :

4-XVIII (1982-1983) :

— N° 1 : Budget.

5-XVIII (1982-1983) :

— N° 1 : Projet de loi.

3. De ... ettaire beperkingen en de noodzaak van een sociaal beleid	7
4. De bescherming van de minstbedeelden tegen de gevolgen van de crisis	9
5. De hervorming van het stelsel der tegemoetkomingen aan minder-validen	9
II. — Nota van de Minister van Sociale Zaken betreffende één jaar bijzondere machten in de sociale zekerheid	11
Deel 1: Algemene inleiding	11
Deel 2: Overzicht van de bijzondere machtenbesluiten en hun uitvoeringsbesluiten	15
Deel 3: Algemene evaluatie	34
III. — Algemene bespreking	36
1. Bijzondere machten	37
2. Het financieel evenwicht van de sociale zekerheid	38
a) Fonds voor het herstel van financieel evenwicht van de sociale zekerheid	38
b) Evolutie van de staatstussenkomst	39
c) Het geraamde deficit en de factoren die er een invloed op uitoefenen	39
d) Z.I.V. — Gezondheidszorgen	41
3. De hervorming van de sociale zekerheid	50
4. De bescherming van de minstbedeelden tegen de gevolgen van de crisis	56
5. De hervorming van het stelsel der tegemoetkomingen aan minder-validen	56
6. Informatie omtrent verschillende posten van de begroting	57
IV. — Stemmingen	60
Errata	61
Bijlagen	62

DAMES EN HEREN,

De begroting van Sociale Voorzorg waarvan niemand het belang onderschat behoort tot de eerste die dit jaar kunnen besproken worden.

Uw Commissie heeft drie vergaderingen aan het onderzoek ervan gewijd. Na de inleidende uiteenzetting van de Minister had een ruime gedachtenwisseling plaats waarbij de verschillende aspecten van de sociale zekerheid aan bod kwamen, maar vooral aandacht besteed werd aan het financiële evenwicht en de mogelijkheden tot hervorming.

I. — INLEIDENDE UITEENZETTING
VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN

« De begroting van Sociale Voorzorg die U ter beraadslaging wordt voorgelegd, staat in de context van de doeleinden die de Regering nastreeft, te weten :

- I. het financieel evenwicht van de sociale zekerheid;
- II. de hervorming van de sociale zekerheid;
- III. de sanering van de overheidsfinanciën;
- IV. de bescherming van de minderbedeelden tegen de gevolgen van de crisis;
- V. de hervorming van het stelsel der tegemoetkomingen aan de minder-validen.

1. — Het financieel evenwicht van de sociale zekerheid

Het is overduidelijk dat de oorzaken die tot grondslag liggen van het financieel onevenwicht van de sociale zekerheid sinds 1974, nog steeds aanwezig zijn, namelijk :

3. Les contraintes budgétaires et la nécessité d'une politique sociale	7
4. La protection des moins favorisés à l'égard des effets de la crise	9
5. La réforme du régime des allocations aux handicapés	9
II. — Note du Ministre des Affaires sociales concernant une année de pouvoirs spéciaux dans la sécurité sociale	11
1 ^{re} partie : Introduction générale	11
2 ^{me} partie : Aperçu des arrêtés de pouvoirs spéciaux et de leurs arrêtés d'exécution	15
3 ^{me} partie : Evaluation générale	34
III. — Discussion générale	36
1. Pouvoirs spéciaux	37
2. L'équilibre financier de la sécurité sociale	38
a) Fonds pour l'équilibre financier de la sécurité sociale	38
b) Evolution des subsides de l'Etat	39
c) Evaluation du déficit et les facteurs qui l'influencent	39
d) A.M.I. — Soins de santé	41
3. La réforme de la sécurité sociale	50
4. La protection des moins favorisés contre les effets de la crise	56
5. La réforme du régime des allocations aux handicapés	56
6. Informations concernant différents postes budgétaires	57
IV. — Votes	60
Errata	61
Annexes	62

MESDAMES, MESSIEURS,

Le budget de la Prévoyance sociale, dont nul ne sous-estime l'importance, est l'un des premiers budgets qui soient examinés cette année.

Votre Commission a consacré trois réunions à son examen. L'exposé introductif du Ministre a été suivi d'un large échange de vues au cours duquel votre Commission a abordé les divers aspects de la sécurité sociale, mais s'est surtout préoccupée de l'équilibre financier et des possibilités de réforme du régime.

I. — EXPOSE INTRODUCTIF
DU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES

« Le budget de la Prévoyance sociale qui est soumis à vos délibérations se situe dans le cadre des objectifs de la politique gouvernementale, à savoir :

- I. l'équilibre financier de la sécurité sociale
- II. la réforme de la sécurité sociale
- III. l'assainissement des finances publiques
- IV. la protection des moins favorisés contre les effets de la crise
- V. la réforme du régime des allocations aux handicapés.

1. — L'équilibre financier de la sécurité sociale

Il est évident que les causes à l'origine du déséquilibre financier de la sécurité sociale depuis 1974 sont toujours persistantes, à savoir :

1. De vermindering van het aantal arbeidsplaatsen en de stijging van het aantal werklozen.

Men wete dat het aantal bij de R. S. Z. aangegeven werknemers sinds 1981 lager is dan het aantal van 1970 — 2 263 774 eenheden tegen 2 313 087 eenheden — ondanks het massale aankomen op de arbeidsmarkt van de jongeren en van de vrouwen.

De werkloosheid is parallel blijven stijgen. In 1970 waren er 109 115 volledige en gedeeltelijke werklozen. Voor 1983 houdt de Regering het cijfer aan van 511 500 volledige en gedeeltelijke werklozen.

De kosten voor een werkloze kunnen op $\pm$ 495 000 F worden geraamd, verdeeld als volgt :

208 198 F werkloosheidsuitkering;
93 883 F fiscaal verlies;
193 428 F verlies aan bijdragen aan de sociale zekerheid.

Daaruit volgt dat elke verhoging van het aantal werklozen met 1 % een verlies aan bijdragen van zowat 1 miljard frank betekent.

2. Bevolkingsstructuur

Het aantal tewerkgestelden vermindert terwijl het niet-actieve gedeelte van de bevolking (o.m. invaliden en gepensioneerden) constant blijft aangroeien. Het aantal pensioenen bedroeg in 1970 1 278 123 en zal in 1983 twee miljoen overschrijden. In 1970 waren er 90 516 invaliden; in 1983 zullen er meer dan 161 200 zijn.

3. De minderinkomsten van de sociale zekerheidsbijdragen ingevolge de loonmatiging in 1982 en 1983.

Bedoelde minderinkomsten kunnen in 1983 ongeveer 17 miljard bedragen wegens de gevolgen in 1983 van de loonmatiging van 1982, en 7 miljard ingevolge de loonmatiging eigen aan 1983.

In twee jaar werden aldus voor 31 miljard bijdragen niet geheven als men de loonmatiging voor 1982 meerekent. Mochten in de sociale zekerheid nog andere verliezen aan ontvangsten voorkomen doordat door de loonmatiging geen nieuwe arbeidsplaatsen zijn ontstaan, dan moet de compensatie geschieden met heffing bij het Fonds voor Tewerkstelling.

* * *

Eind juli werd het tekort van de sociale zekerheid geraamd op 28,3 miljard, verdeeld als volgt :

gezondheidszorg		— 14,6
uitkeringen		— 3,6
pensioenen		— 2,8
gezinstoelagen		— 6,1
beroepsziekten		— 1,2

Deze ramingen voor 1983 werden opgemaakt bij constante wetgeving, d.i. :

— integrale toepassing van de wet van 29 juni 1981 houdende algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers;

— met uitsluiting van de tijdelijke of eenmalige maatregelen voorzien in 1982;

— met toepassing van de bijdragevoeten op de sociale zekerheid die van kracht zijn op 1 april 1982;

— zonder nieuwe loonmatigingsmaatregelen, maar ook zonder inhaling van de invloed van de loonmatiging in 1982.

Het deficit moest dus worden weggewerkt wilde men elke onderbreking in de uitbetaling van de uitkeringen voorko-

1. La diminution du nombre d'emplois et l'accroissement du nombre de chômeurs.

Sait-on que le nombre de travailleurs salariés déclarés à l'O. N. S. S. est depuis 1981 inférieur à celui de 1970 — 2 263 774 unités contre 2 313 087 unités — et cela, en dépit de l'arrivée massive des jeunes et des femmes sur le marché du travail ?

Parallèlement, le chômage n'a fait que croître. En 1970, l'on comptait 109 115 chômeurs complets et partiels. Pour 1983, le Gouvernement retient le chiffre de 511 500 chômeurs complets et partiels.

Or, le coût d'un chômeur peut être estimé à $\pm$ 495 500 F, se décomposant comme suit :

208 189 F allocation de chômage;
93 883 F perte fiscale;
193 428 F perte de cotisations de sécurité sociale.

Il s'ensuit que toute augmentation de 1 % du nombre de chômeurs entraîne une perte de cotisations de près de 1 milliard de francs.

2. La structure démographique de la population

Le nombre de travailleurs actifs diminue tandis que le nombre d'inactifs (tels que les invalides et les pensionnés) ne cesse de progresser. Le nombre total des pensions était de 1 278 123 en 1970, il sera de plus de 2 millions en 1983. Le nombre total d'invalides était de 90 516 en 1970, il sera de plus de 161 200 en 1983.

3. Les moins-values de cotisations de sécurité sociale, suite à la modération salariale de 1982 et 1983.

Ces moins-values peuvent se chiffrer à quelque 17 milliards en 1983 suite à l'effet en 1983 de la modération salariale de 1982 et 7 milliards suite à la modération salariale propre à 1983.

Sur deux années, quelque 31 milliards de cotisations n'ont pas ainsi été prélevées si l'on y ajoute la modération salariale 1982. Si en sécurité sociale, d'autres pertes de recettes devaient survenir par suite du fait que la modération salariale ne s'est pas traduite par des emplois nouveaux, la compensation devrait se faire par prélèvement sur le Fonds de l'emploi.

* * *

Le déficit de la sécurité sociale était estimé fin juillet à 28,3 milliards se répartissant comme suit :

soins de santé		— 14,6
indemnités		— 3,6
pensions		— 2,8
allocations familiales		— 6,1
maladies professionnelles		— 1,2

Ces prévisions pour 1983 avaient été établies à législation constante, c'est-à-dire :

— application intégrale de la loi du 29 juin 1981 portant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés;

— à l'exclusion des mesures temporaires ou uniques prises en 1982;

— avec application des taux de cotisation à la sécurité sociale en vigueur au 1er avril 1982;

— sans de nouvelles mesures de modération salariale mais aussi sans rattrapage de l'effet de la modération salariale 1982.

Aussi, s'imposait-il de résorber ce déficit si l'on veut éviter toute interruption dans le paiement des prestations et assu-

men en de leefbaarheid verzekeren van ons gemeenschappelijk bezit, de sociale zekerheid.

Daarom werden de in 1982 genomen tijdelijke maatregelen verlengd en zelfs versterkt; nieuwe ontvangsten werden voorzien en besparingsmaatregelen werden genomen.

Het geheel van deze maatregelen werd uiteengezet in het verslag « Een jaar volmachten inzake de sociale zekerheid : herstel van het financieel evenwicht ».

Het geheel van deze maatregelen moest de begroting van de sociale zekerheid in 1983 in evenwicht brengen en in de mate van het mogelijke een beroep op leningen verhinderen; immers de meeste regelingen die in een recent verleden nog over omvangrijke reserves beschikten, zijn nu daarvan verstoken.

De tabel in bijlage geeft een zicht op de financiële toestand van de sociale zekerheid zoals deze voor 1983 kon worden voorzien alsmede op het belang van het Fonds voor het financieel evenwicht van de sociale zekerheid. Bedoeld Fonds wordt inderdaad gestijfd door de specifieke bijdrage van de actieven en moet de tekorten dekken waar er zijn. Hiermee is het ook mogelijk in de loop van het jaar de thesaurieproblemen op te lossen.

In tegenstelling met 1982, zal een deel van de geldmiddelen van dit Fonds naar de werkloosheid gaan ten einde de met de jaren stijgende bijdrage van de Staat, die aldus het saneringsproces van de overheidsfinanciën in het gedrang brengt, te verlichten.

Alhoewel het evenwicht van de sociale zekerheid onmiddellijk moet verwezenlijkt worden, eist haar leefbaarheid een hervorming die steunt op de algemene beginselen van de sociale zekerheid vervat in de wet van 29 juni 1981 tot vaststelling van de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers. Volgende doeleinden worden hiermee nagestreefd :

2. De hervorming van de sociale zekerheid

De maatregelen die in 1982 werden genomen en deze die voor 1983 worden voorgesteld, zijn essentieel gericht op het herstel op korte termijn van het financieel evenwicht van de sociale zekerheid.

Verschillende ingrepen echter hebben ook een structureel karakter; dat is bv. het geval voor de maatregelen met betrekking tot de ziekenhuizen, de geneesmiddelen, de medische profielen, de arbeidsongevallen, de cumulatierelaties inzake pensioenen, enz..

De oorzaken van het deficit van de sociale zekerheid tonen echter duidelijk aan dat meer fundamentele ingrepen in ons sociaal zekerheidssysteem noodzakelijk zijn, willen wij het stelsel ook op lange termijn leefbaar houden.

Deze fundamentele ingrepen moeten dan ook effectief inspelen op de oorzaken van het onevenwicht. Met andere woorden, het sociaal zekerheidssysteem moet zodanig worden gewijzigd dat het :

1) de weerslag van de crisis en haar neveneffecten kan opvangen; dit houdt in dat haar inkomsten ondanks een verslechterde economische situatie verzekerd moeten blijven en dat zij bovendien geen belemmerende factor mag zijn om die economische situatie en dan vooral de werkgelegenheid te verbeteren;

2) vervolgens moet onze sociale zekerheid de demografische componenten incalculeren. Ook dit houdt in dat haar begroting de stijging van het aantal gepensioneerden, invaliden en WIGW's — stijging die zich tot 1990 nog verscherpt zal laten gevoelen — kan opvangen en niet telkenjare op de rand van het bankroet wordt gebracht;

rer la viabilité de notre patrimoine commun que constitue la sécurité sociale.

C'est pourquoi les mesures temporaires prises en 1982 ont été prorogées et même renforcées, des recettes nouvelles ont été prévues et des mesures d'économie ont été prises.

L'ensemble de ces mesures sont exposées dans le rapport « Un an de pouvoirs spéciaux en matière de sécurité sociale : rétablissement de l'équilibre financier ».

L'ensemble de ces mesures auront pour effet d'équilibrer le budget de la sécurité sociale en 1983 et d'éviter dans toute la mesure du possible le recours à l'emprunt. C'est que la plupart des régimes qui dans un passé récent disposaient encore de réserves considérables en sont à présent dépourvus.

Le tableau en annexe permet de se rendre compte de la situation financière de la sécurité sociale telle que prévisible en 1983 ainsi que de l'importance du Fonds pour l'équilibre financier de la sécurité sociale. Ce Fonds est en effet alimenté par l'effort des actifs sous forme de contributions spécifiques et est affecté à la couverture des déficits là où ils se présentent. Il permet également en cours d'année de régler les problèmes de trésorerie.

A la différence de 1982, une partie des ressources de ce Fonds sera affectée au chômage afin de soulager l'intervention de l'Etat dont l'importance s'accroît d'année en année et menace par là même le processus d'assainissement des finances publiques.

Enfin, si dans l'immédiat il importe de réaliser l'équilibre de la sécurité sociale, sa viabilité en impose une réforme fondée sur les principes généraux de la sécurité sociale contenus dans la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés et poursuivant les objectifs suivants :

2. La réforme de la sécurité sociale

Les mesures prises en 1982 et celles proposées pour 1983 sont essentiellement axées sur le rétablissement, à court terme, de l'équilibre financier de la sécurité sociale.

Diverses mesures ont déjà un caractère structurel, tel est le cas des mesures concernant les hôpitaux, les médicaments, les profils médicaux, les accidents du travail, les règles de cumul en matière de pensions, etc.

Les causes du déficit de la sécurité sociale démontrent clairement que des réformes plus fondamentales de notre sécurité sociale doivent être opérées, si nous voulons que le régime demeure viable à long terme.

Ces réformes fondamentales doivent dès lors avoir un effet réel sur les causes du déséquilibre. En d'autres termes, le système de sécurité sociale doit être modifié de manière telle :

1) qu'il puisse faire face aux effets de la crise et à ses effets secondaires; ceci implique que ses recettes demeurent assurées malgré une aggravation de la situation économique sans pour autant constituer un frein à l'amélioration de cette situation économique ni, surtout, de l'emploi.

2) notre sécurité sociale doit ensuite tenir compte des composantes démographiques; ceci aussi implique que son budget puisse faire face à l'augmentation du nombre de pensionnés, d'invalides et de VIPO — augmentation qui se fera sentir d'une façon accentuée jusqu'en 1990 encore — et que ce budget ne soit pas annuellement au bord de la faillite.

3) tenslotte mogen de twee voorgaande objectieven niet tot gevolg hebben dat de sociale zekerheid haar essentiële functie nl. een bestaanszekerheid waarborgen en de verzekerden tegen bestaansrisico's beveiligen, zou verliezen. Aan de fundamentele beginselen van de sociale zekerheid, gebaseerd op de solidariteitsgedachte en het verzekeringsprincipe, mag geen afbreuk worden gedaan.

Deze hervorming zal op volgende principes dienen gebaseerd te worden :

- een grotere solidariteit zonder het verzekeringsprincipe en het individueel recht op uitkeringen op te geven;
- een grotere doelmatigheid door het stellen van prioriteiten;
- een betere beheersing van de uitgaven en bestrijding van misbruiken en oneigenlijk gebruik;
- een sterkere harmonisering van de verschillende stelsels;
- een grotere selectiviteit in de uitkeringen, die meer gezinsgericht moet zijn.

Om deze principes te concretiseren zullen volgende opties worden bestudeerd :

- betere cumulatieregeling tussen verschillende vormen van vervangingsinkomens;
 - grotere selectiviteit in de uitkeringen via een correctie naar draagkracht langs fiscale weg. Een eerste stap werd gezet met het nieuw belastingregime van de vervangingsinkomens. Er kan worden nagegaan of dit fiscaal stelsel nog kan worden verbeterd en eventueel uitgebreid tot andere sectoren;
 - voortzetting van het beleid inzake de beheersing van het aanbod van zorgverstrekkers, ziekenhuizen en medisch-technische apparatuur en prestaties;
 - rationalisatie door betere harmonisering van de verschillende stelsels van arbeidsongeschiktheid, wat ook hun oorzaak weze (ziekte, handicap, arbeidsongeval of beroepsziekte);
 - grotere harmonisering van de verschillende regelingen inzake pensioenen;
 - grotere rationalisatie van de administratieve structuren en procedures, waarbij rekening houdende met hogervermelde harmonisering, bestaande structuren worden afgeschaft of gefusioneerd;
 - stricte toepassing van de reglementering en een strengere controle, zowel in hoofde van de gerechtigden als van de organismen en de verstrekkers.
- De Regering zal in dat kader o.m. de wet van 1894 op de mutualiteiten herzien, in samenhang met de regels t.a.v. de privé-maatschappijen die zich met verzekeringen voor gezondheidszorg inlaten;
- hervorming van de tegemoetkomingen aan de mindervaliden;
 - grotere efficiëntie met betrekking tot de informatieverwerking en de -bediening. Terzake zal eerlang een wetsontwerp met betrekking tot de sociale gegevensbank worden ingediend.

Tijdens de komende maanden zullen verschillende hervormingsvoorstellen worden uitgewerkt.

3) enfin, ces deux objectifs ne peuvent avoir pour effet que la sécurité sociale perde sa fonction essentielle, celle de garantir une sécurité d'existence et de protéger les assurés contre les risques de la vie. Il ne peut pas être porté atteinte aux principes fondamentaux de la sécurité sociale, basée sur l'idée de la solidarité et de l'assurance.

Cette réforme devra être basée sur les principes suivants :

- une plus grande solidarité, sans abandonner le principe de l'assurance et le droit individuel aux prestations;
- une plus grande efficacité par l'établissement de priorités;
- une meilleure maîtrise des dépenses et la lutte contre les abus;
- une plus grande harmonisation des différents régimes;
- une plus grande sélectivité dans les prestations, qui doivent être plus favorables aux familles.

En vue de concrétiser ces principes, on examinera les options suivantes :

- meilleures règles de cumul de diverses formes de revenus de remplacement;
 - plus grande sélectivité dans les prestations par une correction selon le pouvoir contributif par voie fiscale. Un premier pas a été fait avec le nouveau régime fiscal des revenus de remplacement. On pourrait examiner si ce régime fiscal peut être amélioré et éventuellement être étendu à d'autres secteurs;
 - poursuite de la politique quant à la maîtrise de l'offre des dispensateurs de soins, hôpitaux, appareillage médico-technique et prestations;
 - rationalisation par une plus grande harmonisation des différents régimes d'incapacité de travail, quelle qu'en soit la cause (maladie, handicap, accident du travail ou maladie professionnelle);
 - plus grande harmonisation des différents régimes de pensions;
 - plus grande rationalisation des structures et procédures administratives en supprimant ou en fusionnant des structures existantes;
 - application stricte de la réglementation et contrôle renforcé, tant dans le chef des bénéficiaires que dans celui des organismes et des prestataires.
- C'est dans ce cadre que le Gouvernement entreprendra la révision de la loi de 1894 sur les mutualités, ainsi que des prescriptions relatives aux sociétés privées qui assurent les soins de santé;
- réforme des indemnités aux handicapés;
 - plus grande efficience quant au traitement de l'information. Un projet de loi relatif à la banque de données sociales sera prochainement déposé.

Diverses propositions de réforme seront élaborées dans les prochains mois.

Daarentoan dient ook vermeld dat de Koninklijke Commissie bezig is met de uitwerking van voorstellen tot harmonisering, vereenvoudiging en codificering van de sociale zekerheid.

De Koninklijke Commissie is klaar met een interimrapport waarin een overzicht wordt gegeven van haar werkzaamheden, alsmede een scham van het voorontwerp van wetboek van sociale zekerheid. Voor verschillende hoofdstukken van dit wetboek wordt al een tekst voorgesteld. Er wordt gesuggereerd daar kennis van te nemen tijdens een gemeenschappelijke bijeenkomst van de commissies voor Sociale Zaken van Kamer en Senaat. Wat de verlenging van de opdracht van de commissie betreft, zal een beslissing worden getroffen na advies van de verenigde commissies.

Het uitwerken van een beleid om de fundamentele verworvenheden van de sociale zekerheid te vrijwaren en het stelsel te heroriënteren is de taak van de Regering, in samenwerking met het Parlement en de sociale partners.

Het betreft hier fundamentele politieke keuzen, die een beslissende invloed zullen uitoefenen op de maatschappij van morgen en die enorme financiële implicaties hebben. Dit is de opdracht voor de politiek verantwoordelijken.

Wel zal de Koninklijke Commissie tijdig op de hoogte worden gebracht van beleidswijzigingen, zodat zij hierin een aanbreng kan doen vanuit haar technische kennis en ervaring en met de evolutie van het beleid kan rekening houden bij de codificatiewerkzaamheden.

Zo kan de hervorming van de sociale zekerheid in 5 punten worden samengevat :

1. De hervorming moet vooreerst voor een betere financieringsbasis zorgen voor de sociale zekerheid. Daarbij moet echter een rechtstreekse financiering door bijdragen verzekerd blijven. De huidige berekeningsbasis voor de bijdragen moet echter herzien worden daar zij neigt tot een vorm van belasting op de arbeid.

2. Er moet langs fiscale weg een correctie naar draagkracht worden aangebracht op de uitkeringen. Daartoe moet het fiscaal regime der vervangingsinkomens verder worden aangepast en moeten de sociale uitkeringen — die thans niet bij het belastbare inkomen worden gerekend — erbij worden gevoegd in het kader van een fiscale hervorming.

3. De verschillende stelsels moeten geharmoniseerd worden, zodat gelijkaardige situaties tot gelijkaardige uitkeringen zouden aanleiding geven, wat ook de oorsprong of de oorzaak van deze situatie weze (voorbeeld : werkonbekwaamheid ingevolge ziekte, arbeidsongeval of beroepsziekte geeft aanleiding tot verschillende uitkeringen).

4. Een betere beheersing van het aanbod in de ziekteverzekering en een doeltreffender financieringssysteem moeten voor een betere beheersing van de uitgaven zorgen. Het beleid inzake ziekenhuizen is een eerste stap in die richting.

5. Door de codificering van het geheel van de sociale zekerheid moet gestreefd worden naar een grotere doorzichtigheid. De commissie-Dillemans werd met deze belangrijke opdracht belast. Ook de oprichting van een zogenaamde kruispunt gegevensbank zal hiertoe in een belangrijke mate bijdragen.

* * *

Il y a lieu de signaler aussi que la Commission royale élabore des propositions en vue d'harmoniser, de simplifier et de codifier la sécurité sociale.

La Commission royale a rédigé un rapport intérimaire. Ce rapport donne un aperçu de ses travaux, ainsi qu'un schéma d'avant-projet de code de sécurité sociale. Pour plusieurs chapitres de ce code, un texte est déjà proposé. Il est proposé d'en prendre connaissance lors d'une réunion commune des commissions des Affaires sociales de la Chambre et du Sénat. Une décision quant à la prorogation de la mission de la commission sera prise après avis des commissions réunies.

L'élaboration d'une politique en vue de garantir les acquis fondamentaux de la sécurité sociale et de réorienter le régime est la tâche du Gouvernement, en collaboration avec le Parlement et les partenaires sociaux.

Il s'agit de choix politiques fondamentaux qui auront une influence décisive sur la société de demain et qui ont d'énormes implications financières. C'est la tâche des responsables politiques.

La Commission royale sera toutefois informée des nouvelles options politiques en temps utile afin qu'elle puisse faire l'apport de ses connaissances et de son expérience techniques et qu'elle puisse tenir compte de l'évolution de la politique lors des travaux de codification.

La réforme de la sécurité sociale peut ainsi se résumer en cinq points :

1. La réforme doit assurer une meilleure base financière à la sécurité sociale, mais un financement par voie de cotisations doit être maintenu. La base actuelle de calcul des cotisations doit toutefois être revue car elle a tendance à constituer un impôt sur le travail.

2. Une correction, proportionnelle au pouvoir contributif, doit être apportée par une voie fiscale aux allocations en espèces. A cet effet, le régime fiscal des revenus de remplacement doit être adapté et les allocations sociales — qui n'interviennent actuellement pas dans le calcul du revenu imposable — doivent y être ajoutées dans le cadre d'une réforme fiscale.

3. Les différents régimes doivent être harmonisés de manière telle que dans des situations identiques, les prestations allouées soient identiques quelles que soient l'origine ou la cause de cette situation (ex. : l'incapacité par suite de maladie, d'accident du travail ou de maladie professionnelle donne lieu à différentes prestations).

4. En assurance maladie, une meilleure maîtrise de l'offre et un système de financement plus efficace doivent assurer une meilleure maîtrise des dépenses. La politique relative aux hôpitaux constitue un premier pas dans ce sens.

5. Enfin, la codification de l'ensemble de la sécurité sociale doit être à l'origine d'une meilleure transparence. La commission Dillemans a été chargée de cette importante mission. La création d'une banque centrale de données y contribuera également.

* * *

3. De budgettaire beperkingen en de noodzaak van een sociaal beleid

De begroting van Sociale Voorzorg bedraagt 129 395,8 miljoen voor 1983 tegen 112 219 miljoen in 1982, dit is een stijging met 13,5 % en vertegenwoordigt 8,36 % van de lopende Staatsuitgaven.

Dit stijgingspercentage, dat groter is dan het gemiddelde van de begroting, is toe te schrijven aan het belang dat de Regering aan haar sociaal beleid hecht tijdens deze crisisperiode.

Het essentiële van de kredieten die op de begroting van Sociale Voorzorg zijn uitgetrokken, bestaat uit Rijkssubsidies aan de sociale zekerheid (in miljoenen franken) :

Artikel		1982 aangepast op indexcijfer 154,32	1983 (indexcijfer 174,36)
42.04	Toelagen aan Z.I.V., regeling zeevarenden	90,8	107,4
42.05	Toelagen aan Z.I.V., algemene regeling	84 893,4	96 777,8
42.06	Toelagen aan Z.I.V., regeling zelfstandigen	5 350,9	6 151,6
42.11	Toelagen aan het Fonds voor beroepsziekten	8 000,0	8 765,7
	Totaal	98 335,1	111 802,5
	of een stijging met 13,7 %.		

De tegemoetkomingen van de Staat ten voordele van de maatschappelijke zekerheid werden berekend overeenkomstig artikel 26 van de wet van 29 juni 1981 tot vaststelling van de algemene beginselen van de sociale zekerheid van de werknemers.

Ook moet in herinnering worden gebracht dat de Staat de op einde 1980 gecumuleerde schuld van de Z. I. V. heeft overgenomen volgens een twaalfjarig aflossingsplan waarvan het bedrag voor 1983 op 2 218 miljoen is vastgesteld en dat in de loop van juli 1983 zal worden betaald.

Onder de andere kredieten die op de begroting van Sociale Voorzorg zijn uitgetrokken moeten om reden van hun grootte worden vermeld :

Artikel		1982	1983
33.06	Toelagen aan de minder-validen	11 174,2	12 831,3
33.04	Toelage aan de vrije mutualistische verzekering	1 809,7	1 700,0

De werkingskredieten werden drastisch beperkt; zij vertegenwoordigen slechts 0,8 % van heel de begroting.

Alhoewel men met de begroting van Sociale Voorzorg geen algemeen overzicht krijgt van het sociaal beleid van de Regering, is die begroting toch een van de voornaamste (in miljarden franken) :

3. Les contraintes budgétaires et la nécessité d'une politique sociale

Le budget de la Prévoyance sociale pour 1983 s'élève à 127 395,8 millions contre 112 219 millions en 1982. Il est en progression de 13,5 % et représente 8,36 % des dépenses courantes de l'Etat.

Le taux de progression plus élevé que la moyenne des budgets s'explique par l'importance que le Gouvernement attache à la politique sociale en cette période de crise.

Les crédits inscrits au budget de la Prévoyance sociale sont constitués essentiellement par des interventions de l'Etat au profit de la sécurité sociale (en millions de francs) :

Article		1982 ajusté à l'indice 154,32	1983 (indice 174,36)
42.04	Subvention à l'A.M.I., régime marins	90,8	107,4
42.05	Subvention à l'A.M.I., régime général	84 893,4	96 777,8
42.06	Subvention à l'A.M.I., régime indépendants	5 350,9	6 151,6
42.11	Subvention au Fonds des maladies professionnelles	8 000,0	8 765,7
	Totaux	98 335,1	111 802,5
	soit une progression de 13,7 %.		

Les interventions de l'Etat au profit de la sécurité sociale ont été calculées conformément à l'article 26 de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés.

Il convient de rappeler également la reprise par l'Etat de la dette cumulée de l'A. M. I. fin 1980 selon un plan d'amortissement en 12 ans et dont le montant pour 1983 est établi à 2 218 millions et sera liquidé dans le courant du mois de juillet 1983.

Parmi les autres crédits inscrits au budget de la Prévoyance sociale, il convient de mettre en évidence, en raison de leur importance :

Article		1982	1983
33.06	Allocations aux handicapés ...	11 174,2	12 831,3
33.04	Subside à l'assurance mutualiste libre	1 809,7	1 700,0

Les crédits de fonctionnement ont été limités de manière draconienne et ne représentent que 0,8 % du budget.

Si le budget de la Prévoyance sociale ne permet pas d'avoir un aperçu global de la politique sociale du Gouvernement, il en constitue un des budgets essentiels (en milliards de francs) :

— Begroting Sociale Voorzorg	127,4
— Begroting Pensioenen	164,5
— Burgerlijke, kerkelijke en militaire pensioenen	64,1
— Oorlogspensioenen	17,0
— Sociale pensioenen	83,4
— Begroting Tewerkstelling en Arbeid	129,6
— Begroting Middenstand	6,4
— Begroting Volksgezondheid	34,6
Totaal	627,0

of 41 % van de lopende uitgaven van de Staat.

In al die begrotingen zijn de toelagen aan de verschillende regelingen van de sociale zekerheid opgenomen (in miljoenen franken) :

— Regeling voor werknemers :

— Z. I. V. Gezondheidszorgen	61 829,8
— Uitkeringen	34 948,0
(begroting Sociale Voorzorg)	
— Pensioenen	49 532,0
(begroting Pensioenen)	
— Beroepsziekten	8 765,7
(begroting Sociale Voorzorg)	
— Werkloosheid	127 408,4
(begroting Tewerkstelling en Arbeid)	
Totaal	282 483,9

of 37 % van de toegekende prestaties in die regelingen.

— Regeling voor mijnwerkers	5 767,9
(invaliditeitspensioenen)	
(begroting Pensioenen)	
— Regeling voor de zeevarenden :	
— Werkloosheid	112,9
(begroting Tewerkstelling en Arbeid)	
— Ziekte en Invaliditeitsverzekering	107,4
(begroting Sociale Voorzorg)	
Totaal	220,3

— Regeling der zelfstandigen :

— Z. I. V. Gezondheidszorgen	4 115,6
— Uitkeringen	2 036,0
(begroting Sociale Voorzorg)	
— Pensioenen	20 529,5
(begroting Pensioenen)	
— Kinderbijslagen	4 083,8
(begroting Middenstand)	
Totaal	30 764,9

of 43 % van de toegekende prestaties.

— Budget Prévoyance sociale	127,4
— Budget Pensions	164,5
— Pensions civiles, ecclésiastiques et militaires	64,1
— Pensions de guerre	17,0
— Pensions sociales	83,4
— Budget Emploi et Travail	129,6
— Budget des Classes moyennes	6,4
— Budget Santé publique	34,6
Total	627,0

soit 41 % des dépenses courantes de l'Etat.

Dans l'ensemble de ces budgets figurent les interventions au profit des différents régimes de la sécurité sociale (en millions de francs) :

— Régime des travailleurs salariés :

— A. M. I. Soins de santé	61 829,8
— Indemnités	34 948,0
(budget Prévoyance sociale)	
— Pensions	49 532,0
(budget Pensions)	
— Maladies professionnelles	8 765,7
(budget Prévoyance sociale)	
— Chômage	127 408,4
(budget Emploi et Travail)	
Total	282 483,9

soit 37 % des prestations allouées dans ces régimes.

— Régime des ouvriers mineurs	5 767,9
(pension d'invalidité)	
(budget Pensions)	
— Régime des marins :	
— Chômage	112,9
(budget Emploi et Travail)	
— Assurance maladie-invalidité	107,4
(budget Prévoyance sociale)	
Total	220,3

— Régime des travailleurs indépendants :

— A. M. I. Soins de santé	4 115,6
— Indemnités	2 036,0
(budget Prévoyance sociale)	
— Pensions	20 529,5
(budget Pensions)	
— Allocations familiales	4 083,8
(budget Classes moyennes)	
Total	30 764,9

soit 43 % des prestations allouées.

— Regeling van de bestaanszekerheid :

— Minimum bestaansmiddelen	1 077,0
(begroting Volksgezondheid)	
— Gewaarborgd inkomen voor bejaarden ...	5 331,8
(begroting Pensioenen)	
— Tegemoetkomingen aan minder-validen .	12 831,3

Totaal 19 240,1

Dit zijn de hoofdlijnen van de begroting van Sociale Voorzorg in het geheel van de sociale zekerheid en van de begrotingen m.b.t. het sociaal beleid, die U ter bespreking worden voorgelegd.

4. De bescherming van de minstbedeelden tegen de gevolgen van de crisis

Tegen het midden van het jaar 1983 zal een nieuw indexeringsstelsel van kracht worden dat niet gebaseerd is op de maandelijkse prijsindex, maar op het gemiddelde van de laatste vier maanden en dit zowel voor de bezoldigingen als voor de sociale uitkeringen. Dat betekent dus dat de sociale uitkeringen nog aan de index blijven gekoppeld tot het nieuwe stelsel in werking treedt. Daar zal dan later uit voortvloeien dat de aanpassing van de sociale uitkeringen aan het indexcijfer zal zijn vertraagd. Die maatregel is noodzakelijk om te voorkomen, dat er een al te groot verschil ontstaat tussen de omvang van de inkomsten en uitgaven van de sociale zekerheid.

Ten einde dit ongunstige effect van het nieuwe indexeringsstelsel op de kleinste inkomens enigszins op te vangen, heeft de Regering beslist vanaf 1 februari 1983 de minima van de inkomsten voor bestaanszekerheid (gewaarborgd inkomen voor bejaarden, bestaansminimum en basis-toelagen voor minder-validen) te verhogen, terwijl de minimumbedragen van de uitkeringen voor sociale zekerheid op 1 juli 1983 en 1 januari 1984 met 0,50 % zullen worden opgetrokken.

Voor de gerechtigden op het bestaansminimum zal die verhoging overeenstemmen met de volgende bedragen :

- 9 415 F per jaar voor een gezin;
- 6 778 F per jaar voor een alleenstaande;
- 4 709 F per jaar voor een samenwonende.

Het bestaansminimum bedraagt dan ook per 1 februari 1983 op jaarbasis

- 197 709 F voor een gezin (+ 9 415 F)
- 142 347 F voor een alleenstaande (+ 6 778 F)
- 98 862 F voor een samenwonende (+ 4 708 F)

5. De hervorming van het stelsel van de tegemoetkomingen voor minder-validen

Aan de Nationale Hoge Raad voor Minder-Validen werd advies gevraagd over een wetsontwerp betreffende de tegemoetkomingen aan minder-validen. De voorgestelde hervorming heeft als doel het stelsel eenvoudiger, rechtvaardiger en efficiënter te maken, en prioritair de bestaanszekerheid van de minst bedeelden te waarborgen.

— Régime de sécurité d'existence :

— Minimum de moyens d'existence	1 077,0
(budget Santé publique)	
— Revenu garanti aux personnes âgées ...	5 331,8
(budget Pensions)	
— Allocations aux handicapés	12 831,3

Total 19 240,1

Telles sont les grandes lignes du budget de la Prévoyance sociale dans le contexte de l'ensemble de la Sécurité sociale et des budgets relatifs à la politique sociale, qui est soumis à votre discussion.

4. La protection des moins favorisés à l'égard des effets de la crise.

Vers le milieu de l'année 1983, entrera en vigueur un nouveau système d'indexation basé, non sur l'indice des prix mensuel, mais sur la prise en compte de la moyenne des quatre derniers mois, et ce, tant pour les rémunérations que pour les prestations sociales. Cela signifie que les prestations sociales continueront d'être indexées jusqu'à la mise en vigueur du nouveau système. Par la suite, il en résultera que l'adaptation à l'index des prestations sociales sera retardée. Cette mesure est rendue nécessaire pour éviter que le fossé ne se creuse entre les recettes et les dépenses de la sécurité sociale.

Pour neutraliser l'effet défavorable de ce nouveau système d'indexation sur les revenus minima, le Gouvernement a décidé d'augmenter de 5 % à partir du 1er février 1983 les minima des revenus de sécurité d'existence (revenu garanti aux personnes âgées, minimum de moyens d'existence et allocations de base aux handicapés) tandis que les minima des prestations de sécurité sociale seront relevés de 0,50 % le 1er juillet 1983 et le 1er janvier 1984.

Pour les bénéficiaires du revenu minimum vital, cette augmentation sera de :

- 9 415 F par an pour un ménage;
- 6 778 F par an pour un isolé;
- 4 709 F par an pour un cohabitant.

Le revenu minimum vital sur base annuelle sera dès lors au 1er février 1983, de

- 197 709 F pour un ménage (+ 9 415 F)
- 142 347 F pour un isolé (+ 6 778 F)
- 98 862 F pour un cohabitant (+ 4 708 F)

5. La réforme du régime des allocations aux handicapés

L'avis du Conseil supérieur national des Handicapés a été demandé au sujet d'un projet de loi relatif aux allocations aux handicapés. La réforme proposée vise à rendre le régime plus simple, plus équitable et plus efficace et, avant tout, à garantir la sécurité d'existence des moins favorisés.

a. De vijf bestaande tegemoetkomingen zouden vervangen worden door twee tegemoetkomingen nl. een inkomensvervangende tegemoetkoming en een integratietegemoetkoming. De inkomensvervangende tegemoetkoming is bestemd voor de minder-validen die niet over een voldoende inkomen kunnen beschikken omdat zij beperkt zijn in hun vermogen tot verdienen. De integratietegemoetkoming is gericht op de minder-validen die omwille van hun beperkte zelfredzaamheid bijkomende kosten hebben om zich te integreren of op bijzondere voorzieningen moeten beroep doen.

Deze vereenvoudiging houdt in dat het onderscheid tussen de gewone en de bijzondere tegemoetkomingen wegvalt en dat alle categorieën minder-validen gelijke rechten krijgen.

b. De leeftijd vanaf dewelke de tegemoetkomingen worden toegekend wordt voor alle minder-validen op 21 jaar gebracht. Wanneer de minder-valide de pensioenleeftijd bereikt, behoudt hij zijn recht op de tegemoetkomingen, maar wordt het pensioen als inkomen in aanmerking genomen.

c. De tegemoetkomingen worden inderdaad slechts toegekend wanneer het inkomen van de minder-valide, van zijn echtgenoot of van de persoon met wie hij een huishouden vormt, bepaalde grenzen niet overschrijdt. Deze grenzen kunnen verschillen voor de integratietegemoetkoming en de inkomensvervangende tegemoetkoming, en naargelang de gerechtigde personen ten laste heeft, alleenstaande is of samenwonende. Ook in de huidige wetgeving treft men gelijkaardige bepalingen aan.

d. Het bedrag van de tegemoetkomingen zal door de Koning vastgesteld worden. Wel voorziet het wetsontwerp dat het bedrag van de inkomensvervangende tegemoetkoming minstens gelijk is aan de bedragen van het bestaansminimum.

Het bedrag van de integratietegemoetkoming zal bestaan uit een forfaitair bedrag, dat kan verschillen in functie van de graad van zelfredzaamheid.

e. Tenslotte worden ook een aantal maatregelen voorgesteld tot vereenvoudiging van de procedure en betere dienstverlening aan de rechthebbenden.

Vooreerst zal de aanvraag tot het bekomen van een inkomensvervangende tegemoetkoming polyvalent zijn d.w.z. meteen gelden als aanvraag voor de integratietegemoetkoming. De aanrekening van het inkomen i.p.v. de bestaansmiddelen zal eveneens de snelle afhandeling van de dossiers bevorderen. Daarnaast zal de evaluatie van de beperking van het vermogen tot verdienen en van de zelfredzaamheid aangepast worden aan de nieuwe inzichten terzake en voor bepaalde gevallen (o.m. bij betwistingen) waar de toekenning van de uitkering slechts na geruime tijd kan gebeuren, wordt voorzien in de toekenning van terugvorderbare voorschotten.

Door al deze maatregelen wordt een kwalitatieve verbetering van het stelsel van de tegemoetkomingen nagestreefd, binnen de bestaande financiële mogelijkheden. »

a. Les cinq allocations actuelles seraient remplacées par deux, notamment une allocation remplaçant les revenus et une allocation d'intégration. Celle remplaçant les revenus est destinée aux handicapés qui ne disposent pas de revenus suffisants parce qu'ils sont limités dans leur capacité de gains. L'allocation d'intégration est destinée aux handicapés qui, en raison de la limitation de leur autonomie, ont des frais supplémentaires pour s'intégrer ou qui doivent avoir recours à un équipement particulier.

Cette simplification implique la suppression de la distinction entre les allocations ordinaires et spéciales et la reconnaissance de droits identiques à toutes les catégories de handicapés.

b. L'âge à partir duquel les allocations sont accordées est porté à 21 ans pour tous les handicapés. Lorsque le handicapé arrive à l'âge de la pension, il conserve ses droits aux allocations, mais la pension est prise en considération comme revenu.

c. Les allocations sont en effet accordées lorsque le revenu d'un handicapé, de son conjoint ou de la personne avec laquelle il constitue un ménage ne dépasse pas certaines limites. Ces limites peuvent différer pour l'allocation d'intégration et l'allocation de remplacement des revenus et selon que le bénéficiaire a des personnes à sa charge, est isolé ou cohabitant. La législation actuelle contient des dispositions semblables.

d. Le montant des allocations sera fixé par le Roi. Le projet de loi prévoit cependant que le montant de l'allocation remplaçant le revenu doit être au moins égal aux montants du minimum d'existence.

Le montant de l'allocation d'intégration comprendra un montant forfaitaire qui peut varier en fonction du degré d'autonomie.

e. Enfin, un nombre de mesures sont proposées en vue d'une simplification de la procédure et d'un meilleur service aux bénéficiaires.

La demande en vue de l'obtention d'une allocation remplaçant le revenu sera polyvalente, c'est-à-dire qu'elle tiendra également lieu de demande d'allocation d'intégration. La prise en considération du revenu au lieu des moyens d'existence favorisera aussi le traitement rapide du dossier. L'évaluation de la limitation de la capacité de gains et de la limitation de l'autonomie sera adaptée aux nouvelles intentions en la matière. Pour certains cas (entre autres, en cas de contestation) où l'octroi de l'allocation ne peut se faire qu'après un certain temps, l'octroi d'avances récupérables est prévu.

Toutes ces mesures visent une amélioration qualitative du régime des allocations dans les limites des possibilités financière actuelles. »

II. NOTA VAN DE MINISTER
VAN SOCIALE ZAKEN
OVER EEN JAAR BIJZONDERE MACHTEN
IN DE SOCIALE ZEKERHEID:
HERSTEL VAN HET FINANCIËEL EVENWICHT

Deel 1. — Algemene inleiding

1. De draagwijdte van de bijzondere machten

De wet van 2 februari 1982 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning, geeft de Koning de bevoegdheid alle nuttige maatregelen te treffen teneinde het financieel evenwicht van het geheel van de stelsels van de sociale zekerheid van de werknemers en van de zelfstandigen te verzekeren, erover wakend dat, wat de vervangingsinkomens en de andere sociale vergoedingen betreft, de koopkracht van de minst-begoeden integraal beveiligd wordt, en zonder afbreuk te doen aan de algemene beginselen in elk der stelsels van de sociale zekerheid, zoals zij wat de werknemers betreft reeds werden opgesomd in de artikelen 5 tot en met 13 van de wet van 29 juni 1981 houdende algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

Het kader waarbinnen de Regering via de haar toegevoegde machten het financieel herstel van de sociale zekerheid diende te realiseren, werd zeer duidelijk aangegeven:

— vooreerst waren de bijzondere machten beperkt tot « het verzekeren van het financieel evenwicht » van de sociale zekerheid. Dit was een beperkende omschrijving die inhield dat de Regering met deze bijzondere machten geen hervorming van de sociale zekerheid kon doorvoeren;

— vervolgens was gesteld dat bij de te nemen maatregelen de koopkracht van de minstbegoeden moest worden beveiligd en dat de offers die werden gevraagd evenwichtig moesten worden gespreid over de verschillende bevolkingscategorieën;

— ten slotte werd duidelijk gesteld dat de Regering niet van plan was de staat van behoefte in de sociale zekerheid in te voeren, maar dat zij, het regeerakkoord getrouw, de verzekeringsgedachte als een individueel recht bleef beschouwen. Daarbij is wel gezegd dat met betrekking tot de uitkeringen, een grotere selectiviteit moest worden betracht, waarbij inkomen en gezinslast mede bepalend kunnen zijn.

Inzake sociale zekerheid was het doel van de bijzondere machten dus duidelijk beperkt tot het herstel van het financieel evenwicht. De Regering heeft zich daar stipt aan gehouden.

II. De financiële situatie in de sociale zekerheid

1. De financiële situatie voor 1982

Met uitzondering van het jaarlijks verloop, werd het deficit van het globaal van de stelsels van de sociale zekerheid van de werknemers voor 1982 geraamd op 38,8 miljard, als volgt onderverdeeld (in miljarden):

— gezondheidszorgen Z. I. V.	13,2
— uitkeringen Z. I. V.	7,1
— pensioenen	13,2
— kinderbijslagen	3,7
— arbeidsongevallen	0,1
— beroepsziekten	1,5
	38,8

II. — NOTE DU MINISTRE
DES AFFAIRES SOCIALES CONCERNANT
UNE ANNEE DE POUVOIRS SPECIAUX
DANS LA SECURITE SOCIALE:
RETABLISSEMENT DE L'EQUILIBRE FINANCIER

Première partie. — Introduction générale

1. La portée des pouvoirs spéciaux

Accordant certains pouvoirs spéciaux au Roi, la loi du 2 février 1982 autorise le Roi à prendre toutes mesures utiles en vue d'assurer l'équilibre financier de l'ensemble des régimes de la sécurité sociale des travailleurs salariés et des indépendants en veillant à ce que, pour les revenus de remplacement et les autres allocations sociales, le pouvoir d'achat des moins favorisés soit intégralement sauvegardé tout en ne dérogeant pas aux principes généraux de chacun des régimes de sécurité sociale, tels qu'ils ont déjà été énumérés pour les travailleurs salariés dans les articles 5 à 13 de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés.

Le cadre dans lequel le Gouvernement devait réaliser — par les pouvoirs accordés — le redressement financier de la sécurité sociale a été clairement défini:

— les pouvoirs spéciaux étaient limités à assurer l'équilibre financier de la sécurité sociale. C'était une description limitative qui impliquait que le Gouvernement ne pouvait pas réformer la sécurité sociale par ces pouvoirs spéciaux;

— il était stipulé ensuite qu'à l'occasion de ces mesures, le pouvoir d'achat des moins favorisés devait être sauvegardé et que les sacrifices demandés devaient être équitablement répartis entre les différentes catégories de la population;

— enfin, il a aussi été souligné que le Gouvernement n'avait pas l'intention d'instaurer l'état d'indigence dans la sécurité sociale, mais que, fidèle à l'accord de Gouvernement, il désirait préserver la notion d'assurance et celle de solidarité et qu'il considérerait toujours le droit à la sécurité sociale comme un droit individuel. Il était entendu qu'en ce qui concerne les indemnités, il fallait parvenir à une plus grande sélectivité où revenus et charges familiales seraient déterminants.

Le but des pouvoirs spéciaux était donc clairement limité au rétablissement de l'équilibre financier de la sécurité sociale. Le Gouvernement s'est donc strictement tenu à cette limitation.

II. La situation financière en matière de sécurité sociale

1. La situation financière en 1982

A l'exception des vacances annuelles, le déficit annuel de l'ensemble des régimes de la sécurité sociale des travailleurs salariés est évalué à 38,8 milliards pour 1982. Ce déficit se répartit comme suit (en milliards):

— soins de santé A. M. I.	13,2
— prestation A. M. I.	7,1
— pensions	13,2
— allocations familiales	3,7
— accidents du travail	0,1
— maladies professionnelles	1,5
	38,8

Dit tekort nam nog toe met 3,2 miljard ingevolge de minder-ontvallen van bijdragen voor de sociale zekerheid, voortvloeiend uit de wijzigingen in de koppeling van de lonen en bezoldigingen aan het indexcijfer van de consumptieprijzen, daar waar de sociale prestaties normaal geïndexeerd beleven.

Het globaal verwachte deficit bedroeg derhalve 42 miljard op het ogenblik dat de Regering haar saneringsplan opstelde.

2. De financiële situatie voor 1983

Bij de voorbereiding van de begroting 1983 — einde juli 1982 — werd het deficit van de sociale zekerheid voor 1983 op 28,3 miljard geraamd.

Deze vooruitzichten voor 1983 werden opgesteld bij constante wetgeving, d.w.z. :

— de integrale toepassing van de wet van 29 juni 1981 houdende algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers;

— met uitsluiting van de in 1982 genomen tijdelijke of éénmalige maatregelen;

— met toepassing van de bijdragevoeten voor de sociale zekerheid van kracht op 1 april 1982.

Het deficit voor 1983 was als volgt onderverdeeld (in miljarden) :

— gezondheidszorgen Z. I. V.	14,6
— uitkeringen Z. I. V.	3,6
— pensioenen	2,8
— beroepsziekten	1,2
— kinderbijslagen	6,1
	28,3

Bij de raming van het deficit voor 1983 dienden een viertal belangrijke vaststellingen te worden genoteerd.

1. De toepassing van de loonmatiging in 1982 heeft voor 1983 een minderontvangst van 17 miljard tot gevolg. De bijkomende loonmatiging voor 1983 heeft, zonder compenserende tewerkstelling, een bijkomende minderontvangst van 7 miljard tot gevolg. Deze laatste zullen desgevallend uit het Tewerkstellingsfonds gecompenseerd worden.

2. Het deficit in de sector gezondheidszorgen is in vergelijking met het geraamde deficit voor 1982 even groot, ondanks talrijke maatregelen die in deze sector reeds werden genomen. Vergeten wij niet dat in de sector gezondheidszorgen sinds 1977 maatregelen werden genomen met een globale weerslag van om en bij de 25 miljard in 1981.

3. Het geraamde deficit in de pensioensector is, in vergelijking met de ramingen van 1982, gevoelig minder, omdat hier de deplafonnering vanaf 1 januari 1983 een gevoelige weerslag heeft naast de verhoging van de bijdragen die in 1982 werd doorgevoerd.

4. Een opmerkelijk deficit werd vastgesteld in de kinderbijslagsector. De reserves van deze sector, die tien jaar geleden nog $\pm$ 13 miljard bedroegen, werden de laatste jaren aangewend om de moeilijkheden in de andere sectoren mee te helpen dragen.

Ce deficit a augmenté de 3,2 milliards par suite des moins-values de cotisations de sécurité sociale résultant des modifications de la liaison des salaires et traitements à l'indice des prix à la consommation, alors que les prestations sociales étaient normalement indexées.

Le Gouvernement s'attendait donc à un deficit total de 42 milliards lors de l'établissement de son plan d'assainissement.

2. La situation financière en 1983

Lors de la préparation du budget de 1983 — fin juillet 1982 — le deficit de la sécurité sociale en 1983 a été estimé à 28,3 milliards.

Ces prévisions pour 1983 ont été dressées à législation constante, c'est-à-dire :

— application intégrale de la loi du 29 juin 1981 portant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés;

— à l'exclusion des mesures temporaires ou uniques prises en 1982;

— avec application des taux de cotisation à la sécurité sociale en vigueur au 1er avril 1982.

Le deficit pour 1983 était réparti comme suit (en milliards) :

— soins de santé A. M. I.	14,6
— prestations A. M. I.	3,6
— pensions	2,8
— maladies professionnelles	1,2
— allocations familiales	6,1
	28,3

En évaluant le deficit pour 1983, il a fallu noter quatre constatations importantes :

1. L'application de la modération salariale en 1982 sera la cause d'une diminution des recettes de 17 milliards en 1983. La modération salariale complémentaire pour 1983 a, sans emploi compensatoire, pour conséquence une moins-value de recette de 7 milliards. Ces derniers peuvent éventuellement être compensés par le Fonds de l'Emploi.

2. Comparé au deficit estimé pour 1982, le deficit dans le secteur des soins de santé est aussi important malgré les nombreuses mesures déjà prises dans ce secteur. L'on n'oubliera pas que dans le secteur des soins de santé, des mesures ont déjà été prises depuis 1977 et qui ont eu une répercussion globale de près de 25 milliards en 1981.

3. Pour comparer aux évaluations de 1982, le deficit évalué pour le secteur des pensions est sensiblement inférieur parce que le déplafonnement à partir du 1er janvier 1983 aura une forte répercussion, ainsi que les augmentations des cotisations en 1982.

4. On a constaté un deficit important dans le secteur des allocations familiales. Les réserves de ce secteur, qui s'élevaient encore à près de 13 milliards il y a deux ans, ont été utilisées ces dernières années à aider à supporter les difficultés d'autres secteurs.

De talrijke transfers naar andere sectoren, de verlaging van de bijlagepercentages en het stopzetten van elke staatstoelage, zijn de redenen waarom de normale inkomsten niet meer volstaan om de voorziene uitgaven te dekken.

III. Oorzaken van het financieel onevenwicht in de sociale zekerheid

1. De eerste en belangrijkste oorzaak voor het huidige tekort in de sociale zekerheid is ongetwijfeld de verslechtering van de economische situatie en de stijging van de werkloosheid.

De crisis heeft immers zijn rechtstreekse impact op de ontvangsten van de sociale zekerheid. Dat deze ontvangsten geen normale evolutie kennen is vooral het gevolg van een vertraagde bijdragebetaling — denken wij aan de talrijke achterstallende en faillissementen — de vermindering van het aantal arbeidsplaatsen en ook de vermindering van de staatstoelagen.

De crisis heeft niet alleen minderinkomsten maar ook meeruitgaven tot gevolg. Vergeten wij niet dat een werkloze gemiddeld 212 000 F per jaar aan rechtstreekse werkloosheidsuitkeringen kost, maar bovendien voor de sociale zekerheid een minder-ontvangst uit bijdragen vertegenwoordigt van 120 000 F. Daarenboven is een werkloze in de andere sectoren van de sociale zekerheid uitkeringsgerechtigde zonder bijdragen te betalen.

Merken wij hierbij ook op dat de stelselmatige vermindering van de staatstoelagen de verschillende sectoren ertoe genoopt heeft de nog aanwezige reserves aan te spreken om de normale uitgaven te dekken.

Deze politiek is echter niet langer meer mogelijk omdat de reserves volledig zijn uitgeput, zowel in de pensioensector als in het kinderbijslagstelsel.

2. Waar de crisis de belangrijkste oorzaak is van de financieringsproblemen van de sociale zekerheid, is zij evenwel niet de enige. Er zijn immers een aantal factoren die, ook zonder crisis, de financieringsstructuur van de sociale zekerheid bedreigen. Zij zijn nu cumulatief met de crisisfactoren.

Enerzijds gaat het om de demografische structuur, anderzijds om een aantal mechanismen die de uitgaven ongebreuteld en ongecontroleerd de hoogte induwen.

Wat de demografische structuur betreft, stellen wij vast dat, ingevolge de veroudering van de bevolking, het aantal inactieven (invaliden en gepensioneerden) jaar na jaar toeneemt, terwijl het aantal actieven in dalende lijn gaat. Hierdoor ontstaat er een structureel onevenwicht tussen het aantal bijdragebetalenden en het aantal gerechtigden.

Een tweede fenomeen betreft het stijgingsritme van de uitgaven voor gezondheidszorgen, ingevolge de veroudering van de bevolking enerzijds en het uit de hand lopen van het aanbod aan gezondheidszorgen anderzijds en hierbij denken wij vooral aan de stijging van gespecialiseerde medische verstrekkingen en aan de impact van het medische en paramedisch aanbod in zijn geheel, welke onvoldoende onder controle werd gehouden.

IV. De maatregelen voor het financieel evenwicht in 1982 en 1983

Om de leefbaarheid van de sociale zekerheid te verzekeren diende de Regering onmiddellijk maatregelen te nemen om het financieel evenwicht zowel in 1982 als in 1983 te herstellen.

De maatregelen, die de Regering binnen de perken van de haar toegewezen bijzondere machten heeft genomen, streven naar een evenwicht tussen nieuwe inkomsten en besparingen.

Les nombreux transferts à d'autres secteurs, l'abaissement des pourcentages des cotisations et l'arrêt de tous les subsides de l'Etat sont les raisons pour lesquelles les recettes normales ne suffisent plus à couvrir les dépenses prévues.

III. Causes du déséquilibre financier de la sécurité sociale

1. La cause première et principale du déficit actuel de la sécurité sociale est, sans aucun doute, la détérioration de la situation économique et l'augmentation du chômage.

La crise a, en effet, un impact direct sur les recettes de sécurité sociale. Que celles-ci n'évoluent pas normalement est surtout dû à un paiement ralenti de cotisations — il suffit de songer aux nombreux retards et aux faillites — à la diminution du nombre d'emplois et à la diminution des subsides de l'Etat.

La crise entraîne à la fois une diminution des recettes et une augmentation des dépenses. Il convient de souligner qu'un chômeur entraîne une dépense annuelle moyenne de 212 000 F pour les allocations de chômage, mais aussi une moins-value de recettes de 120 000 F du fait qu'il ne cotise plus à la sécurité sociale dont il continue néanmoins à bénéficier de toutes les prestations.

Les diminutions systématiques des subsides de l'Etat ont également contraint les différents secteurs à entamer les réserves pour couvrir les dépenses courantes.

Cette politique ne peut cependant être poursuivie, car les réserves sont entièrement épuisées tant dans le secteur des pensions que dans celui des allocations familiales.

2. Si la crise est la cause principale des problèmes de financement de la sécurité sociale, elle n'est toutefois pas la seule. Il y a en effet une série de facteurs qui, même abstraction faite de la crise, menacent la structure de financement de la sécurité sociale. Ils sont dès à présent cumulatifs avec les autres facteurs de crise.

Il s'agit, d'une part, de la structure démographique et, d'autre part, d'un certain nombre de mécanismes qui font augmenter les dépenses de manière effrénée et incontrôlée.

Quant à la structure démographique, nous constatons qu'à cause du vieillissement de la population, le nombre d'inactifs (les invalides et les pensionnés) augmente d'année en année alors que le nombre d'actifs diminue. Ainsi naît un déséquilibre structurel entre le nombre de cotisants et le nombre de bénéficiaires.

Un second phénomène est le rythme croissant des dépenses pour soins de santé, d'une part en conséquence du vieillissement de la population et, d'autre part, l'augmentation incontestable de l'offre de soins de santé. Nous pensons ici surtout à l'augmentation des soins médicaux spécialisés et à l'impact de l'offre médicale dans son ensemble, qui a été insuffisamment contrôlée.

IV. Mesures en vue de l'équilibre financier en 1982 et en 1983

En vue d'assurer la viabilité de la sécurité sociale, le Gouvernement a dû prendre immédiatement des mesures pour rétablir l'équilibre financier en 1982 comme en 1983.

Les mesures prises par le Gouvernement dans les limites des pouvoirs spéciaux accordés, visent un équilibre entre des recettes nouvelles et des économies.

Naast een aantal tijdelijke maatregelen die vooral een financieel effect op korte termijn beogen, werden ook reeds een aantal structurele maatregelen genomen, die de komende jaren hun vruchten zullen afwerpen. Dit is bijvoorbeeld het geval voor de maatregelen met betrekking tot de ziekenhuizen, de geneesmiddelen, de medische profielen, de arbeidsongevallen, de beroepsziekten en de cumulatiereregelen inzake pensioenen. Deze laatste maatregelen situeren zich reeds in het perspectief van de noodzakelijke hervorming.

1. Voor 1982 werden besparingen doorgevoerd hoofdzakelijk in de gezondheidszorgen (6,5 miljard op jaarbasis), de invaliditeit (2 miljard) en de pensioensector (1,8 miljard).

Daarbij komen transfers uit de sector arbeidsongevallen (1,5 miljard) en uit de sector van de auto-ongevallen (2 miljard).

Voor het jaar 1982 vertegenwoordigden deze besparingen 10 miljard.

Daarnaast werd een forfaitaire aftrek van 500 F per maand en per gezin ingevoerd op de kinderbijslagen vanaf april 1982, en een forfaitaire inhouding van 900 F per maand vanaf juli voor alleenstaanden en gezinnen zonder kinderen. Ook deze inhoudingen beoogden een opbrengst van 10 miljard.

Vervolgens werden, in het kader van de noodzakelijke solidariteit tussen actieven en niet-actieven, nieuwe inkomsten voorzien ten bedrage van 10 miljard, door de verhoging van de werknemersbijdrage voor pensioenen en de instelling van een inhouding op het dubbel vakantiegeld.

Tenslotte werd nog 10 miljard geput uit de beschikbare reserves in de sector van de kinderbijslagen en de pensioenen, en dit uiteraard voor de laatste maal.

2. Vermits voor 1983 de omvang van het geraamde deficit van dezelfde grootte-orde was als het deficit dat zich voor 1982 aankondigde, heeft de Regering vooreerst beslist een aantal maatregelen van 1982 te verlengen. Dit was onder meer het geval met de forfaitaire inhouding op de kinderbijslagen (opbrengst 5,3 miljard) en de parallelle inhouding voor de alleenstaanden en de gezinnen zonder kinderen (opbrengst 9,2 miljard), alsmede voor de inhouding op het dubbel vakantiegeld (opbrengst 8,8 miljard), de pensioenbijdrage voor de bruggepensioneerden en de solidariteitsbijdragen voor alle inkomens boven de 3 miljoen.

Vervolgens werd de deplafonnering doorgevoerd vanaf 1 oktober 1982 (opbrengst 4,8 miljard) en werden vanaf diezelfde datum de bijdragevoeten van arbeiders en bedienden gelijkgeschakeld (opbrengst 2,5 miljard).

Tenslotte werden voor 10 miljard bijkomende besparingsmaatregelen doorgevoerd, voornamelijk in de administratiekosten, in de erelonen van geneesheren, in de kinderbijslagsector, in de beroepsziekten en in de arbeidsongevallen.

* * *

In het tweede deel van deze nota volgt een systematische bespreking van de verschillende besluiten die in het kader van de bijzonder machten genomen werden om het financieel evenwicht van de sociale zekerheid voor 1982 en 1983 te realiseren. Hierbij weze benadrukt dat het behoud van het financieel evenwicht een voorafgaande en noodzakelijke voorwaarde was voor het verzekeren van de leefbaarheid van het stelsel van sociale zekerheid. In het kader van de bijzondere machtenwet werden in het geheel 57 besluiten genomen die rechtstreeks betrekking hadden op de Sociale Zekerheid.

Outre un nombre de mesures temporaires qui visent surtout un rétablissement financier à court terme, des mesures structurelles ont été prises qui porteront leurs fruits dans les années à venir. Tel est, par exemple, le cas des mesures concernant les hôpitaux, les médicaments, les profils médicaux, les accidents du travail, les maladies professionnelles et les règles du cumul en matière de pension. Ces dernières mesures se situent déjà dans la perspective d'une réforme nécessaire.

1. En 1982, des économies ont été principalement réalisées en soins de santé (6,5 milliards par an), invalidité (2 milliards) et dans le secteur des pensions (1,8 milliard).

A cela s'ajoutent des transferts du secteur des accidents du travail (1,5 milliard) et du secteur des accidents de la route (2 milliards).

Ces économies représentaient 10 milliards pour 1982.

Une déduction forfaitaire de 500 F par mois et par ménage a été instaurée sur les allocations familiales depuis avril 1982 et une retenue forfaitaire de 900 F par mois, à partir de juillet, pour les isolés et les ménages sans enfant. Ces retenues aussi visaient une recette de 10 milliards.

Dans le cadre de la solidarité entre actifs et non-actifs, de nouvelles recettes de l'ordre de 10 milliards ont été prévues par l'augmentation des cotisations de pensions des travailleurs et l'instauration d'une retenue sur le double pécule de vacances.

Enfin, 10 milliards ont également été puisés dans les réserves du secteur des allocations familiales et des pensions et, ceci, pour la dernière fois.

2. Puisque, pour 1983, l'ampleur du déficit évalué était du même ordre que celle qui s'annonçait pour 1982, le Gouvernement a d'abord décidé de prolonger un nombre de mesures en 1983. Tel a été le cas des retenues forfaitaires sur les allocations familiales (recette 5,3 milliards) et la retenue parallèle pour les isolés et les ménages sans enfant (recette : 9,2 milliards) ainsi que la retenue sur le double pécule de vacances (recette 8,8 milliards) et la cotisation de pension des prépensionnés et la cotisation de solidarité sur tous les revenus supérieurs à 3 millions.

Le déplafonnement a ensuite été instauré à partir du 1er octobre 1982 (recette 4,8 milliards et les taux de cotisation des ouvriers et des employés ont été alignés à partir de cette même date (recette, 2,5 milliards).

Enfin, des mesures supplémentaires d'économies ont été prises pour 10 milliards, surtout dans les frais d'administration, les honoraires médicaux, dans le secteur des allocations familiales et dans celui des maladies professionnelles et des accidents du travail.

* * *

La seconde partie de cette note contiendra un commentaire systématique des différents arrêtés pris dans le cadre des pouvoirs spéciaux en vue de réaliser l'équilibre financier de la sécurité sociale en 1982 et en 1983. Il faut souligner ici que le maintien de l'équilibre financier était une condition préliminaire et nécessaire afin d'assurer la viabilité du système de la sécurité sociale. Dans le cadre des pouvoirs spéciaux, 57 arrêtés ont été pris, qui avaient un rapport direct avec la sécurité sociale.

Deel 2. — Overzicht van de bijzondere machtenbesluiten en hun uitvoeringsbesluiten

I. Algemene regeling

1. Wijzigingen van de bijdragevoeten en de loongrenzen

— Koninklijk besluit n° 21 van 23 maart 1982 tot wijziging van de wet van 29 juni 1981 houdende algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers (*Belgisch Staatsblad* van 25 maart 1982).

— Koninklijk besluit van 23 maart 1982 tot wijziging van artikel 2 van de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en de ermede gelijkgestellten en van de artikelen 3 en 4 van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij.

— Koninklijk besluit n° 96 van 28 september 1982 tot wijziging van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, van de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermede gelijkgestellten, van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij en de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970 (*Belgisch Staatsblad* van 30 september 1982).

Bij koninklijk besluit n° 21 wordt vanaf 1 april 1982 de werknemersbijdrage voor de rust- en overlevingspensioenen verhoogd van 6,25 % tot 7 %. Daar deze bijdrageverhoging in 1982 slechts effectief speelde voor de tweede helft van het jaar, werd zij aangevuld met een bijdrage van 7 % op het dubbel vakantiegeld (zie koninklijk besluit n° 23).

Eenzelfde verhoging van de pensioenbijdrage wordt ook ingesteld voor de mijnwerkers en de zeelieden, en dit bij koninklijk besluit van 23 maart 1982.

Bij hetzelfde koninklijk besluit n° 21 werd de werkgeversbijdrage voor het Fonds voor Arbeidsongevallen vanaf 1 april 1982 verminderd van 0,40 % tot 0,30 %, en werd werkgeversbijdrage voor de ziekteverzekering — sector uitkeringen — opgetrokken van 2,10 % tot 2,20 %.

Deze verschuiving werd mogelijk gemaakt door de besparingen in de arbeidsongevallensector (cfr. koninklijk besluit n° 39).

Bij het koninklijk besluit n° 96, wordt de deplafonnering — door de wet Dhoore voorzien op 1 januari 1983 — toegepast vanaf 1 oktober 1982. Deze anticipatie van de deplafonnering was nodig met het oog op het financieel herstel in 1983, vermits de opbrengst van de bijdrageheffing voor het laatste kwartaal van een jaar pas volledig geïnd wordt in de loop van het eerste kwartaal van het daaropvolgende jaar.

Bij hetzelfde koninklijk besluit n° 96 worden ook de bijdragevoeten tussen arbeiders en bedienden gelijkgeschakeld.

De verschillen inzake werknemersbijdrage voor het stelsel van de Z. I. V.-uitkeringen en inzake de werkgeversbijdrage voor het stelsel van de beroepsziekten, waren vooral historisch verklaarbaar, doch brachten een daling van de inkomsten teweeg omdat het aantal bedienden sterk toeneemt en het aantal arbeiders afneemt.

Zowel om reden van solidariteit tussen arbeiders en bedienden, als om deze structurele verliespost uit te schakelen, werden bedoelde bijdragevoeten vanaf 1 oktober gelijkgeschakeld.

Door deplafonnering van de bijdragen enerzijds en de gelijkgeschakeling van de bijdragen tussen arbeiders en be-

2me Partie. — Aperçu des arrêtés de pouvoirs spéciaux et de leurs arrêtés d'exécution

I. Régime général

1. Modifications des taux de cotisation et des plafonds salariaux

— Arrêté royal n° 21 du 23 mars 1982 modifiant la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés (*Moniteur belge* du 25 mars 1982).

— Arrêté royal du 23 mars 1982 modifiant l'article 2 de l'arrêté-loi du 10 janvier 1945 concernant la sécurité sociale des ouvriers mineurs et assimilés et les articles 3 et 4 de l'arrêté-loi du 7 février 1945 concernant la sécurité sociale des marins de la marine marchande (*Moniteur belge* du 25 mars 1982).

— Arrêté royal n° 96 du 28 septembre modifiant la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, l'arrêté-loi du 10 janvier 1945 concernant la sécurité sociale des ouvriers mineurs et assimilés, l'arrêté-loi du 7 février 1945 concernant la sécurité sociale des marins de la marine marchande et les lois relatives à la réparation des dommages des maladies professionnelles coordonnées le 3 juin 1970 (*Moniteur belge* du 30 septembre 1982).

Par l'arrêté royal n° 21, la cotisation des travailleurs aux pensions de retraite et de survie passe de 6,25 % à 7 % à partir du 1er avril 1982. Comme cette augmentation n'a eu en 1982 un effet réel que pour la seconde moitié de l'année, elle a été complétée par une cotisation de 7 % sur le double pécule de vacances (voir arrêté royal n° 23).

Une augmentation égale des cotisations de pension a aussi été instaurée pour les mineurs et les marins, et ce, par l'arrêté royal du 23 mars 1981.

Le même arrêté royal n° 21 a diminué la cotisation patronale au Fonds des accidents du travail de 0,40 % à 0,30 % à partir du 1er avril 1982. La cotisation patronale à l'assurance maladie-secteur indemnités a été relevée de 2,10 % à 2,20 %.

Ce glissement a pu être réalisé grâce aux économies dans le secteur des accidents du travail (cf. arrêté royal n° 39).

En vertu de l'arrêté royal n° 96, le déplafonnement — prévu par la loi Dhoore pour le 1er janvier 1983 — est appliqué depuis le 1er octobre 1982. Cette anticipation du déplafonnement était nécessaire pour le rétablissement financier de 1983, puisque la recette des cotisations pour le dernier trimestre d'une année n'est entièrement perçue que dans le courant du premier trimestre de l'année suivante.

Le même arrêté royal n° 96 égalise les taux des cotisations des ouvriers et des employés.

Les différences quant à la cotisation des travailleurs au régime des prestations A. M. I. et en matière de cotisations patronales au régime des maladies professionnelles pouvaient surtout s'expliquer historiquement mais elles étaient la cause d'une baisse des recettes parce que le nombre d'employés augmente fortement et que celui des ouvriers décroît.

Ces taux de cotisations ont été mis au même niveau depuis le 1er octobre, tant en raison de la solidarité entre ouvriers et employés qu'en vue d'éliminer cette perte structurelle.

Par le déplafonnement des cotisations d'une part et l'alignement des cotisations entre ouvriers et employés

dienden a. tijds wordt de solidariteit tussen de werknemers sterker benadrukt gezien zij voortaan in dezelfde mate bijdragen op hun gehele loon.

2. Instelling van nieuwe bijdragen

— Koninklijk besluit n° 23 van 23 maart 1982 tot instelling voor 1982 van een inhouding op een gedeelte van het vakantiegeld van de werknemers (*Belgisch Staatsblad*, 25 maart 1982).

— Koninklijk besluit n° 36 van 30 maart 1982 tot instelling voor de loon- en weddetrekkenden van de openbare en van de privé-sector van een bijzondere en tijdelijke bijdrage ten laste van de alleenstaanden en van de gezinnen zonder kinderen (*Belgisch Staatsblad*, 1 april 1982).

— Koninklijk besluit n° 86 van 31 juli 1982 tot wijziging van het koninklijk besluit n° 36 van 30 maart 1982 tot instelling voor de loon- en weddetrekkenden van de openbare en van de privé-sector van een bijzondere en tijdelijke bijdrage ten laste van de alleenstaanden en van de gezinnen zonder kinderen (*Belgisch Staatsblad*, 7 augustus 1982).

— Koninklijk besluit n° 55 van 16 juli 1982 tot instelling voor 1982 van een bijzondere en éénmalige bijdrage voor sociale zekerheid (*Belgisch Staatsblad*, 24 juli 1982).

— Koninklijk besluit n° 124 tot instelling voor 1983 van een bijzondere en éénmalige bijdrage voor sociale zekerheid.

— Koninklijk besluit n° 125 tot wijziging van het koninklijk besluit n° 55 van 16 juli 1982 tot instelling voor 1982 van een bijzondere en éénmalige bijdrage voor sociale zekerheid.

— Koninklijk besluit n° 129 tot instelling voor de loon- en weddetrekkenden van de openbare en van de privé-sector van een bijzondere bijdrage ten laste van de alleenstaanden en van de gezinnen zonder kinderen.

— Koninklijk besluit n° 158 tot instelling van een inhouding op een gedeelte van het vakantiegeld van de werknemers.

De nieuwe bijdragen die hier worden vermeld werden als éénmalig en tijdelijk opgezet, om snel en op korte termijn financiële middelen nodig voor de normale werking van de sociale zekerheid bijeen te brengen.

Deze maatregelen stoelden alle op de solidariteit tussen actieven en inactieven.

Bij koninklijk besluit n° 23 werd een bijdrage van 7 % ingevoerd op het dubbel vakantiegeld, en dit vooral als aanvulling op de verhoogde pensioenbijdrage ingesteld bij koninklijk besluit n° 21, waarvan zoals gezegd het effect slechts een half jaar speelde. Vermelden wij hierbij dat — in vergelijking met andere landen — ons systeem van jaarlijkse vakantie nog steeds een van de voordeligste regelingen is.

Deze bijdrage wordt vanaf 1983 bij koninklijk besluit n° 158 op 11 % gebracht waarmee zij praktisch gelijkgeschakeld wordt met de werknemersbijdrage op het loon. Hiermede wordt meteen benadrukt dat het vakantiegeld inderdaad uitgesteld loon is. Om dezelfde reden werd ook het bijkomend vakantiegeld in het loon geïntegreerd (zie punt 3).

Een tweede specifieke bijdrage betreft de inhouding van 900 F per maand en per gezin voor de alleenstaanden en de gezinnen zonder kinderen, ingevoerd bij koninklijk besluit n° 86.

Met deze inhouding beoogde de regering een inspanning te vragen aan alleenstaanden en gezinnen zonder kinderen die gelijkwaardig is aan de inhouding van 500 F per gezin op de kinderbijslagen ingesteld bij koninklijk besluit n° 35.

Deze specifieke inhouding van 900 F is voor de sociale zekerheid te beschouwen als een bijdrage, omdat zij door

d'autre part, la solidarité entre travailleurs est accentuée vu le fait qu'ils cotisent dans les mêmes mesures sur le salaire entier.

2. Instauration de nouvelles cotisations

— Arrêté royal n° 23 du 23 mars 1982 fixant pour 1982 une retenue sur une partie du pécule de vacances des travailleurs (*Moniteur Belge*, 25 mars 1982).

— Arrêté royal n° 36 du 30 mars 1982 fixant pour les appointés et salariés du secteur public et privé une cotisation spéciale et temporaire à charge des isolés et des familles sans enfants (*Moniteur Belge*, 1er avril 1982).

— Arrêté royal n° 86 du 31 juillet 1982 modifiant l'arrêté royal n° 36 du 30 mars 1982 fixant pour les appointés et salariés du secteur public et privé une cotisation spéciale et temporaire à charge des isolés et des familles sans enfants (*Moniteur Belge*, 7 août 1982).

— Arrêté royal n° 55 du 16 juillet 1982 fixant pour 1982 une cotisation spéciale et unique de sécurité sociale (*Moniteur Belge*, 24 juillet 1982).

— Arrêté royal n° 124 fixant pour 1983 une cotisation spéciale et unique de sécurité sociale.

— Arrêté royal n° 125 modifiant l'arrêté royal n° 55 du 16 juillet 1982 fixant pour 1982 une cotisation spéciale et unique de sécurité sociale.

— Arrêté royal n° 129 fixant pour les appointés et salariés du secteur public et privé une cotisation spéciale à charge des isolés et des familles sans enfants.

— Arrêté royal n° 158 fixant une retenue sur une partie du pécule de vacances des travailleurs.

Les nouvelles cotisations mentionnées ici sont uniques et temporaires en vue de réunir rapidement et à bref délai les moyens financiers nécessaires au fonctionnement normal de la sécurité sociale.

Ces mesures se basaient sur la solidarité entre actifs et non-actifs.

L'arrêté royal n° 23 a instauré une cotisation de 7 % sur le double pécule de vacances et ce surtout comme complément à la cotisation majorée de pension instaurée par l'arrêté royal n° 21 dont il a été dit que l'effet n'influençait qu'un semestre. Signalons ici que comparé avec celui d'autres pays, notre système de vacances annuelles est encore toujours un des régimes les plus avantageux.

Cette cotisation est portée, en vertu de l'arrêté royal n° 158, à 11 % à partir de 1983, la portant ainsi pratiquement au niveau de la cotisation des travailleurs sur leur salaire. Ceci accentue le fait que le pécule de vacances est un salaire différé. Pour cette même raison le pécule de vacances complémentaire a été intégré dans le salaire (voir point 3).

Une deuxième retenue bien spécifique est celle de 900 F par mois pour les isolés et pour les ménages sans enfants. Elle a été instaurée par l'arrêté royal n° 36 et complétée par l'arrêté royal n° 86.

Par cette retenue, le gouvernement souhaite demander un effort aux isolés et aux ménages sans enfant, équivalent à la retenue de 500 F par ménage sur les allocations familiales (arrêté royal n° 35).

Cette retenue spécifique de 900 F doit être considérée pour la sécurité sociale comme une cotisation parce qu'elle

de werkgever gehouden wordt op het loon en gestort wordt aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. Zij wordt ook fiscaal als een bijdrage beschouwd.

Bij koninklijk besluit n° 129 wordt deze inhouding ook voor 1983 ingesteld.

Een gelijkaardige inhouding werd ook voorzien voor de zelfstandigen.

Een derde specifieke bijdrage betreft de inhouding van 10 % voor de personen die onderworpen of gerechtigd zijn aan één of meerdere stelsels van sociale zekerheid, en wiens belastbaar inkomen meer dan 10 miljoen bedraagt. Deze maatregel, ingevoerd voor 1982 bij koninklijk besluit n° 55 en verlengd voor 1983 bij de koninklijke besluiten n° 124 en 125, kadert in de solidariteit tussen de kapitaalkrachtigen en de inactieven. In die zin kan hier gesproken worden van een stuk verticale inkomensherverdeling binnen de sociale zekerheid. De opbrengst van deze specifieke bijdrage is bestemd voor de werkloosheidsregeling.

3. Uitbreiding van het begrip « loon »

— Koninklijk besluit van 30 maart 1982 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders (*Belgisch Staatsblad*, 1 april 1982).

Dit besluit breidt het begrip bijdrageplichtig loon uit tot de als aanvulling bij het wettelijk dubbel vakantiegeld uitbetaalde bedragen. Deze uitbreiding geldt niet voor de aanvullende bedragen bepaald bij een nationale C. A. O. gesloten in paritair comité vóór 31 december 1974 en voor het bedrag van het dubbel vakantiegeld voor twee dagen van de vierde vakantieweek bedoeld bij de C. A. O. n° 20 van 29 januari 1976.

Voorheen was het begrip loon uitgesloten (en dus niet onderworpen aan sociale zekerheidsbijdragen) het dubbele vakantiegeld en de aanvullingen ervan.

Meer en meer werd echter geconstateerd dat voordelen, die als loon worden beschouwd, zoals bijvoorbeeld eindejaarspremie, en waar dus normaal sociale zekerheidsbijdragen moeten worden op betaald, omgezet werden in aanvullend vakantiegeld om also aan de bijdrageplicht te ontsnappen.

Om te vermijden dat in de toekomst zulke willekeurige omzetting van loonvoordelen in aanvullend vakantiegeld veralgemeend zou worden en alzo het stelsel van de sociale zekerheid van normale inkomsten zou worden beroofd, was het noodzakelijk de aanvullende voordelen bij het dubbel vakantiegeld integraal te onderwerpen aan de bijdrageplicht.

4. Inning van de bijdragen

— Koninklijk besluit n° 135 tot wijziging van artikel 28 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

— Koninklijk besluit tot wijziging van artikel 54 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Dit besluit stelt de op de sociale zekerheidsbijdragen berekende verwijlinterest, die door de inningsorganismen van

est retenue par l'employeur sur le salaire et qu'elle est versée à l'office national de la sécurité sociale. Elle est également considérée fiscalement comme cotisation.

Elle a également été imposée pour 1983 par l'arrêté royal n° 126.

Une retenue similaire a été prévue pour les indépendants.

Une troisième cotisation spécifique est la retenue de 10 % pour les personnes assujetties à ou bénéficiaires d'un ou de plusieurs régimes de sécurité sociale et dont le revenu imposable s'élève à plus de 3 millions. Cette mesure introduite pour 1982 par l'arrêté royal n° 55 et prorogée pour 1983 par les arrêtés royaux n° 124 et 125 cadre avec la solidarité entre les citoyens fortunés et les inactifs. Dans ce sens on peut parler ici d'une redistribution verticale des revenus au sein de la sécurité sociale. La recette de cette cotisation spécifique ira au régime du chômage.

3. Extension de la notion « salaire »

— Arrêté royal du 30 mars 1982 modifiant l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 revisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, (*Moniteur Belge*, 1er avril 1982).

Cet arrêté étend la notion d'assujettissement au paiement d'une cotisation sur salaire aux montants payés comme complément au double pécule de vacances légal. Cette extension n'est pas applicable aux montants supplémentaires fixés par une convention collective de travail nationale conclue en commission paritaire avant le 31 décembre 1974 et pour le montant du double pécule de vacances pour deux jours de la quatrième semaine de vacances dont question à la C. C. T. n° 20 du 29 janvier 1976.

Précédemment, de la notion « salaire » étaient exclus (et donc non assujettis aux cotisations de sécurité sociale) le double pécule de vacances et ses suppléments.

On a cependant constaté de plus en plus que des avantages considérés comme salaire, telles que primes de fin d'année, et sur lesquels il faut donc payer normalement des cotisations de sécurité sociale étaient transformés en pécule de vacances complémentaire pour échapper ainsi au paiement de cotisations.

En vue d'éviter à l'avenir de telles transformations d'avantages salariaux en pécule de vacances complémentaire et de priver ainsi le régime de la sécurité sociale de recettes normales, il était nécessaire d'assujettir intégralement les avantages complémentaires du double pécule de vacances au paiement de la cotisation.

4. Perception des cotisations

— Arrêté royal n° 135 modifiant l'article 28 de la loi du 27 juin 1969 revisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

— Arrêté royal modifiant l'article 54 de l'arrêté royal du 18 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 revisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

Cet arrêté fixe l'intérêt de retard sur les cotisations de sécurité sociale que comptent les organismes percepteurs de

sociale zekerheid wordt aangerekend op de niertijdig betaalde bijd. , vast op het percentage van de wettelijke rentevoet zijna. 12 %.

Tot nog toe bedroeg deze verwijlinterest 10 %, wat tot gevolg had dat deze verwijlinterest zijn rol van drukkingsmiddel op de werkgever om zijn bedragen tijdig te betalen, volledig had verloren en dat de werkgever bij de R. S. Z. een krediet bekam dat goedkoper was dan de banksector het hem had kunnen toestaan.

5. Indexering van de sociale prestaties

— Koninklijk besluit n° 156 tot wijziging van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen en toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmede rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Dit besluit voert vanaf de derde indexaanpassing van 1983 een zelfde indexsysteem in voor de binding aan de levensduurte van de sociale uitkeringen, als voorzien wordt voor de lonen en wedden bij het koninklijk besluit n° 180.

Het toegepaste indexmechanisme blijft ongewijzigd doch het maandelijks indexcijfer waarnaar verwezen wordt, wordt vervangen door het gemiddelde van de indexcijfer van de laatste vier maanden. Vermits dit systeem van toepassing is voor de lonen en wedden, drong een parallelisme met de sociale prestaties zich onvermijdelijk op, zoniet zou een structurele en steeds toenemende kloof ontstaan tussen de opbrengsten uit bijdragen, die berekend worden op het loon, en de uitgaven.

De gevolgen van zulke kloof zijn reeds voelbaar in de ontvangsten en uitgaven van 1982 en 1983, waar op de lonen en wedden het systeem van centen i.p.v. procenten toegepast werd, terwijl de sociale uitkeringen integraal geïndexeerd bleven.

Teneinde het kader van de bijzondere machten te respecteren, meer bepaald waar gesteld is dat de koopkracht van de minst-begoeden integraal moet worden beveiligd, heeft de Regering beslist vanaf februari de bedragen van het bestaansminimum, het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en de basisbedragen van de tegemoetkomingen aan mindervaliden met 5 % te verhogen, en tevens de minima in de sociale zekerheidsstelsels met 1 % te verhogen (0,5 % op 1 juli 1983 en 0,5 % op 1 januari 1984).

6. Vermindering van sociale lasten ter bevordering van de tewerkstelling.

— Koninklijk besluit n° 17 van 9 maart 1982 houdende tijdelijke vermindering van de werkgeversbijdragen van sociale zekerheid ter bevordering van de tewerkstelling van jonge werkzoekenden (*Belgisch Staatsblad* van 12 maart 1982).

— Koninklijk besluit n° 111 van 15 december 1982 tot tijdelijke vermindering van de werkgeversbijdragen voor sociale zekerheid ten voordele van sommige natuurlijke of rechtspersonen, die voor het eerst een werknemer in dienst nemen (*Belgisch Staatsblad* van 21 december 1982).

— Koninklijk besluit n° 157 tot wijziging van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

la sécurité sociale pour les cotisations non payées à temps au même niveau que le taux d'intérêt légal, soit à 12 %.

Cet intérêt de retard s'élevait à 10 % jusqu'à présent, avec comme conséquence que cet intérêt de retard avait totalement perdu son rôle de moyen de pression sur l'employeur pour qu'il paye ses cotisations à temps et que l'employeur obtenait auprès de l'O. N. S. S. un crédit plus avantageux que le secteur bancaire aurait pu lui accorder.

5. Indexation des prestations sociales

— Arrêté royal n° 156 modifiant la loi du 2 août 1971 organisant un régime de liaison à l'indice des prix à la consommation des traitements, salaires, pensions, allocations et subventions à charge du Trésor public, de certaines prestations sociales, des limites de rémunération à prendre en considération pour le calcul de certaines cotisations de sécurité sociale des travailleurs, ainsi que des obligations imposées en matière sociale aux travailleurs indépendants.

Cet arrêté introduit, à partir de la troisième adaptation de l'indice 1983, un même système d'indexation pour la liaison des prestations sociales au coût de la vie, tel que cela est prévu pour les traitements et salaires par l'arrêté royal n° 180.

Le mécanisme d'indexation appliqué n'est pas modifié mais l'indice mensuel auquel on se réfère est remplacé par la moyenne des indices des quatre derniers mois. Puisque ce système s'applique aux traitements et salaires, un parallélisme avec les prestations sociales s'imposait inévitablement, faute de quoi naîtrait un fossé structurel sans cesse croissant entre les dépenses et les recettes des cotisations calculées sur le salaire.

Les conséquences d'un tel fossé structurel se ressentent déjà dans les recettes et dépenses de 1982 et 1983 où le système du forfait au lieu de celui des pourcent a été appliqué aux traitements et salaires, tandis que les prestations sociales demeuraient intégralement indexées.

En vue de respecter le cadre des pouvoirs spéciaux, plus précisément où il est stipulé que le pouvoir d'achat des moins favorisés doit être intégralement assuré, le Gouvernement a décidé d'augmenter de 5 % à partir de février, les montants du minimum d'existence du revenu garanti aux personnes âgées et les montants de base des allocations aux handicapés et d'augmenter aussi de 1 % les minimas des régimes de sécurité sociale (0,5 % au 1er juillet 1983 et 0,5 % au 1er janvier 1984).

6. Diminution des charges sociales en vue de promouvoir l'emploi.

— Arrêté royal n° 17 du 9 mars 1982, portant réduction temporaire des cotisations patronales de sécurité sociale en vue de favoriser l'engagement de jeunes demandeurs d'emplois.

— Arrêté royal n° 111 du 15 décembre 1982 portant réduction temporaire des cotisations patronales de sécurité sociale en faveur de certaines personnes physiques ou morales qui engagent un premier travailleur (*Moniteur belge* du 21 décembre 1982).

— Arrêté royal n° 157 modifiant la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés.

Het belangrijkste objectief van de Regering is en blijft de bevordering van de tewerkstelling en de bestrijding van de werkloosheid.

Dit objectief is trouwens ook, zoals in de inleiding benadrukt, van uitzonderlijk belang voor het duurzaam voortbestaan van ons sociaal zekerheidsstelsel.

Eén van de facetten om de tewerkstelling aan te moedigen is een verlichting van de sociale lasten.

Bij koninklijk besluit n° 17 kunnen werkgevers gedurende twee kwartalen vrijstelling krijgen van hun patronale bijdragen indien zij hun personeelsbestand effectief verhogen door aanwerving van jonge werkzoekenden.

Daarnaast is er ook het zogenaamde « Plus-één-plan » (koninklijk besluit n° 111), hetwelk voor twee jaar een vermindering van de werkgeversbijdrage voor sociale zekerheid voorziet, bij de aanwerving van een eerste werknemer.

Er wordt immers uitgegaan van de vaststelling dat de overschrijding van de drempel van indienstneming van een eerste werknemer voor een potentiële werkgever de meeste moeilijkheden oplevert.

Ook zouden de kosten voor aansluiting bij een sociaal secretariaat door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ten laste worden genomen.

Tenslotte is er de « Maribel »-operatie, die aan de werkgevers uit de industriële sector een forfaitaire vermindering van de werkgeversbijdragen toekent van 5 000 F per jaar per tewerkgestelde handarbeider.

Deze vermindering wordt op 17 000 F per jaar gebracht, zo de werkgever in het kader van een collectieve arbeidsovereenkomst op het niveau van de sector of van het bedrijf, bijkomend personeel aanwerft. Bedoelde Maribel-operatie, die tot einde 1982 een procentuele vermindering van de patronale bijdragen met 6,17 % van de loonmassa van de handarbeider vertegenwoordigde, werd omgezet in een forfaitaire vermindering teneinde vooral de arbeidsintensieve en zwakke sectoren een groter voordeel te kunnen geven.

7. Deeltijdse arbeid

— Koninklijk besluit n° 3 van 15 februari 1982 tot wijziging van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van de regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (*Belgisch Staatsblad* van 20 februari 1982).

— Koninklijk besluit n° 4 van 15 februari 1982 tot wijziging van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers, gecoördineerd op 28 juni 1971 (*Belgisch Staatsblad* van 20 februari 1982).

— Koninklijk besluit n° 5 van 15 februari 1982 tot wijziging van de wet van 11 juli 1973 tot verbetering van de toestand van de bezoldigde moeder die tijdelijk ophoudt onderworpen te zijn aan de maatschappelijke zekerheid in sommige regelingen van maatschappelijke zekerheid (*Belgisch Staatsblad* van 20 februari 1982).

— Koninklijk besluit van 22 maart 1982 tot wijziging van de werkloosheidsreglementering in functie van de deeltijdse arbeid (*Belgisch Staatsblad* van 1 april 1982).

— Koninklijk besluit van 20 juli 1982 tot wijziging van artikel 143bis van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende de arbeidsvoorziening en de werkloosheid (*Belgisch Staatsblad* van 13 augustus 1982).

In het kader van de bekommernis van de Regering de tewerkstelling te bevorderen o.m. door de herverdeling van de beschikbare arbeid, was het de bedoeling van de nog bestaande hinderpalen in de sociale zekerheid ten aanzien van de deeltijdse arbeid weg te werken.

L'objectif principal du Gouvernement est et reste la promotion de l'emploi et la lutte contre le chômage.

Cet objectif est d'ailleurs d'importance capitale pour la survie de notre régime de sécurité sociale.

Un des aspects en vue d'encourager l'emploi est un allègement des charges sociales.

L'arrêté royal n° 17 permet aux employeurs d'obtenir l'exonération durant deux trimestres de leurs cotisations patronales s'ils augmentent réellement leur effectif par le recrutement de jeunes chômeurs.

Il y a en outre ledit « plan plus un » (arrêté royal n° 111) qui prévoit une diminution des cotisations patronales à la sécurité sociale durant deux ans en cas de recrutement d'un premier travailleur.

On part en effet de la constatation que le dépassement du seuil d'engagement d'un premier travailleur présente le plus de difficulté pour un employeur potentiel.

Les frais d'affiliation à un secrétariat social seraient aussi pris en charge par l'Office national de la sécurité sociale.

Enfin, il y a l'opération « Maribel » qui accorde aux employeurs du secteur industriel une diminution forfaitaire de 5 000 F par an et par ouvrier occupé des cotisations patronales.

Cette diminution a été portée à 17 000 F par an si l'employeur engage du personnel supplémentaire par suite d'une convention collective de travail au niveau du secteur ou de l'entreprise. Cette opération Maribel, qui représentait jusqu'à fin 1982 une diminution de 6,17 % des cotisations patronales, a été transformée en une diminution forfaitaire afin de pouvoir accorder un plus grand avantage aux secteurs à travail intensif et aux secteurs faibles.

7. Travail à temps partiel

— Arrêté royal n° 3 du 15 février 1982 modifiant la loi du 9 août 1963, instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (*Moniteur belge* du 20 février 1982).

— Arrêté royal n° 4 du 15 février 1982 modifiant les lois sur les vacances annuelles des travailleurs salariés, coordonnées le 28 juin 1971 (*Moniteur belge* du 20 février 1982).

— Arrêté royal n° 5 du 15 février 1982 modifiant la loi du 11 juillet 1973 améliorant dans certains régimes de sécurité sociale la situation de la mère salariée qui cesse temporairement d'être assujettie à la sécurité sociale (*Moniteur belge* du 20 février 1982).

— Arrêté royal du 22 mars 1982 modifiant la réglementation du chômage en fonction du travail à temps réduit (*Moniteur belge* du 1er avril 1982).

— Arrêté royal du 20 juillet 1982 modifiant l'article 143bis de l'arrêté royal du 20 décembre 1963 relatif à l'emploi et au chômage.

Le souci du Gouvernement de promouvoir l'emploi par la redistribution du travail disponible voulait éliminer les obstacles existant encore dans la sécurité sociale envers le travail à temps partiel.

De nog bestaande hinderpalen hadden vooral betrekking op de toelatingvoorwaarden in sommige stelsels vooral waar deze uitgedrukt waren in aantal dagen. Dit had tot gevolg dat een werknemer wiens deeltijdse arbeid over vijf dagen gespreid was, anders behandeld werd dan een werknemer wiens deeltijdse arbeid geconcentreerd was op twee of drie dagen.

Het waren voornamelijk deze ongerijmdheden die de werkgever diende weg te werken.

Het koninklijk besluit n° 3 vult daarom de voorwaarde van wachttijd in de ziekteverzekering, momenteel vastgesteld op 120 dagen in de periode van de laatste zes maanden, aan met een wachttijd vast te stellen in uren. In de toekomst zullen de gerechtigden in de ziekteverzekering binnen een periode van zes maanden, een wachttijd moeten vervullen van 120 werkdagen of 400 werkuren.

Het koninklijk besluit n° 4 wil eenzelfde situatie regelen in de jaarlijkse vakantie. Als een werknemer van een deeltijdse arbeid gespreid over vijf dagen overschakelt naar een full-time, dan heeft hij recht op het volle aantal vakantiedagen.

Gaat een werknemer integendeel van deeltijdse arbeid gespreid over twee dagen over naar full-time werk, dan heeft hij dat niet.

Het bedoelde koninklijk besluit geeft de Koning de mogelijkheid deze discriminatie op te heffen.

Het koninklijk besluit n° 5 regelt de toestand van de moeder die overschakelt op deeltijdse arbeid omwille van de opvoeding van haar kind. Op dit ogenblik verleent de wet van 1973 aan de voltijdse werkneemster die gedurende een periode niet werkt om haar kind op te voeden en daarna het werk herneemt, de mogelijkheid om voor de niet-gewerkte periode haar sociale zekerheid te regulariseren wat betreft de pensioen- en de kinderbijslagreglementering. Daartoe zou ook in de toekomst de moeder in staat worden gesteld, die, om haar kind op te voeden niet wenst op te houden met werken, maar wil overschakelen naar deeltijdse arbeid.

Ook in de werkloosheidsuitkeringen is er een verschillende behandeling van de deeltijdse werknemer al naargelang hij vijf dagen per week, dan wel een beperkter aantal dagen werkt.

De werknemers die een deeltijdse arbeid hebben aanvaard om aan de werkloosheid te ontsnappen, en wier arbeid bijvoorbeeld op 3 dagen is geconcentreerd, hebben voor de 3 overige dagen van de week, recht op werkloosheidsuitkeringen. Doch de deeltijdse werknemer wiens arbeid over 5 dagen is gespreid, heeft geen recht op werkloosheidsuitkeringen, omdat de werkloosheidsuitkering slechts toegekend wordt voor volledige werkloosheidsdagen.

Om aan deze discriminatie een einde te stellen voorziet het koninklijk besluit van 22 maart 1982 dat de werknemers, die een deeltijdse arbeid hebben aanvaard om aan de werkloosheid te ontsnappen, tijdens de duur van hun arbeidsovereenkomst, recht zullen hebben op werkloosheidsuitkering voor de arbeidsduren waarop ze niet zijn tewerkgesteld, op voorwaarde dat ze niet méér verdienen dan zesmaal het dagelijks referteloon (omgezet per maand $\pm$ 23 000 F bruto). Deze uren zullen in de praktijk omgezet worden in dagen en halve dagen.

Tenslotte is ook bij koninklijk besluit van 20 juli 1982 voorzien dat vanaf 1 september 1982 het recht op werkloosheid van de vrijwillige deeltijdse werknemers niet langer meer beperkt is tot maximum 75 arbeidsdagen, maar onbeperkt is in de tijd, indien zij vóór hun deeltijdse tewerkstelling 600 arbeidsdagen in de loop van de 3 jaar vóór de verandering van hun arbeidsregime kunnen bewijzen.

Les obstacles qui existaient encore affectaient surtout les conditions d'autorisations dans certains régimes principalement où elles étaient exprimées en nombre de journées. Ceci avait pour conséquence qu'un travailleur dont le travail à mi-temps était réparti sur cinq jours était soumis à un traitement différent de celui d'un travailleur dont la prestation à temps partiel était concentrée sur deux à trois jours.

Le législateur devait éliminer principalement ces absurdités.

Aussi l'arrêté royal n° 3 complète-t-il la condition de la durée de stage dans l'assurance maladie, fixée momentanément à 120 jours dans la période des six derniers mois, par une durée de stage à déterminer en heures. A l'avenir, les bénéficiaires de l'assurance maladie devront dans une période de six mois remplir une durée de stage de 120 jours ouvrables ou 400 heures de travail.

L'arrêté royal n° 4 entend régler une situation identique dans le secteur des vacances annuelles. Lorsqu'un travailleur dont la prestation à temps partiel est répartie sur cinq jours passe à une prestation à temps plein, il a droit à tous ses jours de vacances.

Si au contraire, un travailleur à temps partiel dont la prestation est répartie sur deux jours passe à une prestation à temps plein, il n'a pas droit au nombre total de jours de vacances.

L'arrêté royal en question donne au Roi la possibilité de lever cette discrimination.

L'arrêté royal n° 5 règle la situation de la mère qui passe à une occupation à temps partiel pour élever son enfant. A ce moment, la loi de 1973 accorde à la travailleuse à temps plein, qui ne travaille pas pendant une période pour élever son enfant et reprend ensuite le travail, la possibilité de régulariser sa sécurité sociale pour la période non prestée, en ce qui concerne la réglementation des pensions et des allocations familiales. A l'avenir, cette possibilité pourrait être offerte également à la mère qui ne souhaite pas cesser de travailler pour élever son enfant mais veut passer à une activité à temps partiel.

Le secteur des allocations de chômage contient lui aussi plusieurs régimes de traitement pour un travailleur à temps partiel selon qu'il travaille cinq jours par semaine ou effectue une prestation plus limitée sur un certain nombre de jours.

Les travailleurs qui ont accepté une occupation à temps partiel pour échapper au chômage et qui est concentrée sur 3 jours, ont droit aux allocations de chômage pour les 2 autres jours de la semaine. Cependant, le travailleur à temps partiel dont la prestation est répartie sur 5 jours n'a pas droit aux allocations de chômage parce que celles-ci ne sont octroyées que pour des jours de chômage complets.

Afin de mettre un terme à cette discrimination, l'arrêté royal du 22 mars 1982 prévoit que les travailleurs qui ont accepté une occupation à temps partiel pour échapper au chômage, auront droit, pendant la durée de leur contrat de travail, à des allocations de chômage pour les heures de travail où ils ne sont pas occupés, à condition que leur rémunération ne soit pas supérieure à six fois le salaire journalier de référence (converti en mois : plus ou moins 23 000 F bruts). Les heures seront en pratique converties en jours et demi-jours.

Enfin, l'arrêté royal du 20 juillet 1982 prévoit également qu'à partir du 1er septembre 1982 le droit au chômage des travailleurs volontaires à temps partiel ne sera plus limité à un maximum de 75 jours de travail mais illimité dans le temps s'ils peuvent établir qu'ils ont travaillé avant leur engagement à temps partiel 600 jours dans le courant des 3 ans précédant leur changement de régime de travail.

2. Ziekte- en invaliditeitsverzekering

1. Bijzondere machtenbesluiten

— Koninklijk besluit n° 3 van 15 februari 1982 tot wijziging van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (*Belgisch Staatsblad* van 20 februari 1982).

— Koninklijk besluit n° 13 van 26 februari 1982 tot uitvoering van artikel 1, 2°, van de wet van 2 februari 1982 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning, voor wat betreft de beoefenaars van de geneeskunst en van de paramedische beroepen (*Belgisch Staatsblad* van 27 februari 1982).

— Koninklijk besluit n° 22 van 23 maart 1982 tot wijziging van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (*Belgisch Staatsblad* van 25 maart 1982).

— Koninklijk besluit n° 58 van 22 juli 1982 tot wijziging van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (*Belgisch Staatsblad* van 27 juli 1982).

— Koninklijk besluit n° 132 tot wijziging van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

— Koninklijk besluit n° 155 tot wijziging van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

— Koninklijk besluit n° 172 tot wijziging van het koninklijk besluit n° 13 tot uitvoering van artikel 1, 2°, van de wet van 2 februari 1982 tot toekenning van bepaalde machten aan de Koning, voor wat betreft de beoefenaars van de geneeskunst en van de paramedische beroepen.

— Koninklijk besluit n° 176 tot wijziging van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

2. Uitvoeringsbesluiten

— Koninklijk besluit van 23 maart 1982 tot wijziging van het koninklijk besluit van 4 november 1963 tot uitvoering van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (*Belgisch Staatsblad* van 25 maart 1982).

— Koninklijk besluit van 23 maart 1982 tot vaststelling van het persoonlijk aandeel van de rechthebbenden of van de tegemoetkoming van de verzekering voor geneeskundige verzorging in het honorarium voor bepaalde verstrekkingen (*Belgisch Staatsblad* van 25 maart 1982).

— Koninklijk besluit van 23 maart 1982 tot wijziging van het koninklijk besluit van 1 september 1980 tot vaststelling van het persoonlijk aandeel van de rechthebbende in de kosten van de in het raam van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering vergoedbare geneesmiddelen (*Belgisch Staatsblad* van 25 maart 1982).

— Koninklijk besluit van 29 maart 1982 tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 februari 1975 tot uitvoering van artikel 121, 11°, van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (*Belgisch Staatsblad* van 3 april 1982).

— Koninklijk besluit van 18 mei 1982 tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van het koninklijk besluit n° 3 van 15 februari 1982 tot wijziging van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, en tot wijziging van het koninklijk besluit van 4 november 1963 tot uitvoering van die wet (*Belgisch Staatsblad* van 27 mei 1982).

2. Assurance maladie-invalidité

1. Arrêtés de pouvoirs spéciaux

— Arrêté royal n° 3 du 15 février 1982 modifiant la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (*Moniteur belge* du 20 février 1982).

— Arrêté royal n° 13 du 26 février 1982 portant exécution de l'article 1er, 2°, de la loi du 2 février 1982 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi, en ce qui concerne les praticiens de l'art de guérir et les titulaires de professions paramédicales (*Moniteur belge* du 27 février 1982).

— Arrêté royal n° 22 du 23 mars 1982 modifiant la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (*Moniteur belge* du 25 mars 1982).

— Arrêté royal n° 58 du 22 juillet 1982 modifiant la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (*Moniteur belge* du 27 juillet 1982).

— Arrêté royal n° 132 modifiant la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

— Arrêté royal n° 155 modifiant la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

— Arrêté royal n° 172 modifiant l'arrêté royal n° 13 portant exécution de l'article 1er, 2° de la loi du 2 février 1982 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi, en ce qui concerne les praticiens de l'art de guérir et les titulaires de professions paramédicales.

— Arrêté royal n° 176 modifiant la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

2. Arrêtés d'exécution

— Arrêté royal du 23 mars 1982 modifiant l'arrêté royal du 4 novembre 1963 portant exécution de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (*Moniteur belge* du 25 mars 1982).

— Arrêté royal du 23 mars 1982 portant fixation de l'intervention personnelle des bénéficiaires ou de l'intervention de l'assurance-soins de santé dans les honoraires pour certaines prestations (*Moniteur belge* du 25 mars 1982).

— Arrêté royal du 23 mars 1982 modifiant l'arrêté royal du 1er septembre 1980 fixant l'intervention personnelle des bénéficiaires dans le coût des médicaments remboursables dans le cadre de l'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (*Moniteur belge* du 25 mars 1982).

— Arrêté royal du 29 mars 1982 modifiant l'arrêté royal du 3 février 1975 portant exécution de l'article 121, 11°, de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (*Moniteur belge* du 3 avril 1982).

— Arrêté royal du 18 mai 1982 fixant la date d'entrée en vigueur de l'arrêté royal n° 3 du 15 février 1982 modifiant la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité et modifiant l'arrêté royal du 4 novembre 1963 portant exécution de cette loi (*Moniteur belge* du 27 mai 1982).

— Koninklijk besluit van 19 oktober 1982 tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 september 1980 tot uitvoering van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (*Belgisch Staatsblad* van 26 oktober 1982).

— Koninklijk besluit van 9 november 1982 tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 februari 1975 tot uitvoering van artikel 121, 11°, van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (*Belgisch Staatsblad* van 19 november 1982).

— Koninklijk besluit van 2 december 1982 tot wijziging van het koninklijk besluit van 4 november 1963 tot uitvoering van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (*Belgisch Staatsblad* van 7 december 1982).

Commentaar

De koninklijke besluiten n°s 13 en 172 beogen een beperking van de erelonen van de beoefenaars van de geneeskunst en van paramedische beroepen behoudens apothekers en opticiens, voor de jaren 1982, 1983 en 1984.

In principe worden de honoraria aan dezelfde matigingsregelen onderworpen die van toepassing zijn voor de loontrekkenden. Dit principe werd uitgevoerd in de akkoorden die in 1982 met de betrokken zorgverstrekkers werden afgesloten.

* * *

Het koninklijk besluit n° 22 voorziet nieuwe inkomsten, een vermindering van de uitgaven en een verscherping van de controle. De inhoud van dit besluit kan schematisch als volgt worden voorgesteld :

1. Geneeskundige verzorging

a) verhoging van bepaalde remgelden :

— het remgeld voor de raadpleging van de huisarts wordt op 65 F gebracht;

— voor een huisbezoek wordt het remgeld op de verplaatsingskosten verhoogd van 26 naar 46 F;

— voor weduwen, invaliden, wezen en gepensioneerden (W.I.G.W.'s) wordt een remgeld voor raadpleging van de huisarts ingevoerd van 20 F, en voor het huisbezoek wordt dit verhoogd van 26 F naar 40 F. Voor de raadpleging van een specialist betalen zij een remgeld van 50 F;

— voor kinesithérapie en fysiotherapie wordt het remgeld gebracht op 40 %, en op 20 % in het geval van de W.I.G.W.'s. Bij bepaalde ernstige ingrepen wordt dit remgeld herleid tot respectievelijk 30 % en 10 %;

— voor magistrale bereidingen van apothekers wordt het remgeld verhoogd van 35 tot 50 F;

b) invoering van de generische produkten als terugbetaalbare geneesmiddelen;

c) derde-betalersregeling :

Aan de Koning wordt de bevoegdheid toegekend de aanwending van het derde-betalerssysteem zowel voor paramedische medewerkers als voor de geneesheren en tandheelkundigen te beperken.

— Arrêté royal du 19 octobre 1982 modifiant l'arrêté royal du 15 septembre 1980 portant exécution de l'article 121, 10°, de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (*Moniteur belge* du 26 octobre 1982).

— Arrêté royal du 9 novembre 1982 modifiant l'arrêté royal du 3 février 1975 portant exécution de l'article 121, 11°, de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (*Moniteur belge* du 19 novembre 1982).

— Arrêté royal du 2 décembre 1982 modifiant l'arrêté royal du 4 novembre 1963 portant exécution de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (*Moniteur belge* du 7 décembre 1982).

Commentaire

Les arrêtés royaux n°s 13 et 172 limitent pour les années 1982, 1983 et 1984 les honoraires des praticiens de l'art de guérir et des professions paramédicales, à l'exception des pharmaciens et des opticiens.

En principe, les honoraires sont soumis aux mêmes règles de modération que celles qui sont applicables pour les travailleurs salariés. Ce principe a été exécuté dans les accords qui ont été conclus en 1982 avec les dispensateurs de soins concernés.

* * *

L'arrêté royal n° 22 prévoit de nouvelles ressources, une diminution des dépenses et un renforcement du contrôle. Le contenu de cet arrêté peut être schématisé comme suit :

1. Soins de santé

a) augmentation de certains tickets modérateurs :

— le ticket modérateur pour la consultation du médecin généraliste est porté à 65 F;

— pour une visite, le ticket modérateur sur les frais de déplacement est augmenté de 26 à 46 F;

— pour les veuves, invalides, pensionnés et orphelins (V.I.P.O.), il est instauré un ticket modérateur de 20 F pour la consultation du médecin généraliste; ce ticket modérateur est porté de 26 à 40 F pour les visites. Pour les consultations des spécialistes, il est instauré un ticket modérateur de 50 F;

— pour la kinésithérapie et la physiothérapie, le ticket modérateur est porté à 40 %. Pour les V. I. P. O., il est porté à 20 %. Dans certains cas dignes d'intérêt, il est respectivement ramené à 30 et 10 %;

— pour les préparations magistrales des pharmaciens, le ticket modérateur augmente de 35 à 50 F;

b) introduction des produits génériques comme médicaments remboursables;

c) régime du tiers-payant :

Il est attribué au Roi le pouvoir de limiter l'usage du système du tiers-payant, aussi bien pour les auxiliaires paramédicaux que pour les médecins et les praticiens de l'art dentaire.

2. Uitkeringen

— wijziging an het begrip arbeidsongeschiktheid, ten einde te voorkomen dat gerechtigden wier vermogen tot verdienen reeds ruimschoots verminderd was bij de aanvang van hun tewerkstelling en wier arbeidsonderbreking niet het gevolg is van het verslechteren van hun gezondheidstoestand, overeenkomstig een letterlijke interpretatie van artikel 56, als arbeidsongeschikt dienen erkend te worden;

— beperking van de uitkeringen voor werklozen die tijdens een werkloosheidsperiode ziek worden tot wat zij als werkloosheidsuitkering konden genieten (uitgevoerd bij koninklijk besluit van 23 maart 1982);

— vermindering van de begrafenisuitkeringen met 20 %; stopzetten van het indexeren van deze uitkeringen (uitgevoerd bij koninklijk besluit van 23 maart 1982);

— verhogen van het jaarlijks toegelaten inkomen voor de gezinsleden opdat het gezinshoofd als « werknemer met personen ten laste » zou erkend worden; afbouw van de verworven rechten op dit vlak (uitgevoerd bij de koninklijke besluiten van 29 maart 1982 en 9 november 1982).

3. Financiering

Artikel 121 werd op verschillende punten gewijzigd :

— de inhouding van 1,8 % zal voortaan verschuldigd zijn op elk aanvullend voordeel van een pensioen;

— de instelling die het pensioen of voormeld voordeel verschuldigd is, maakt de opbrengst van de inhouding aan het R. I. Z. I. V. over, overeenkomstig de vroegere voorziene modaliteiten; gebeurt deze overmaking niet binnen de vooropgestelde termijn, dan moet de instelling het R. I. Z. I. V. een opslag en een verwijlinterest betalen (uitgevoerd bij koninklijk besluit van 15 oktober 1982);

— de aanvullende bijdrage of premie van de burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen is vastgesteld op 10 % van bedoelde bijdrage of premie. Voor sommige categorieën motorrijtuigen, gebruikt voor het vervoer van personen of goederen, werd het percentage op 5 % teruggebracht (uitgevoerd bij de koninklijke besluiten van 29 maart 1982 en 9 november 1982).

4. Verscherping van de controle

— een evaluatiecommissie wordt bij de dienst voor uitkeringen van het R. I. Z. I. V. opgericht. Deze commissie zal onderzoeken instellen en op basis van computerprofielen advies uitbrengen over deze verzekeringssector;

— de opdrachten van de medische controledienst zijn uitgebreid (wijzigingen aan de artikelen 80, 81, 82, 88, 102, 107).

* * *

De koninklijke besluiten n°s 58 en 132 brengen op het vlak van de ziekteverzekering de nodige wijzigingen aan ingevolge de nieuwe oriëntatie van het ziekenhuisbeleid. In samenhang met de koninklijke besluiten n°s 59 en 60 beogen deze besluiten besparingen teweeg te brengen in de ziekenhuissector, door het creëren van alternatieve voorzieningen die moeten toelaten het verblijf in het ziekenhuis in te korten of te voorkomen.

In uitvoering van het koninklijk besluit n° 58 kunnen de patiënten die voldoen aan de voorwaarden die in het koninklijk besluit van 2 december 1982 worden opgesomd, genieten van een dagelijkse forfaitaire tegemoetkoming van 632 F (het zogenaamd maxi-forfait).

2. Indemnités

— modification de la notion d'incapacité de travail afin d'éviter que, conformément à une interprétation littérale de l'article 56, les titulaires dont la capacité de gain était déjà largement diminuée au début de leur mise au travail et dont l'interruption de travail n'est pas la conséquence de l'aggravation de leur état de santé, soient reconnus comme étant incapables de travailler;

— limitation des indemnités des chômeurs qui deviennent malades pendant une période de chômage à ce qu'ils pouvaient toucher comme allocation de chômage (exécuté par l'arrêté royal du 23 mars 1982);

— diminution de 20 % de l'allocation pour frais funéraires et cessation de l'indexation de cette allocation (exécuté par arrêté royal du 23 mars 1982);

— augmentation du revenu annuel autorisé pour les membres de la famille afin que le chef de famille soit reconnu comme « travailleur avec personne à charge »; suppression des droits acquis en ce domaine (exécuté par arrêtés royaux des 29 mars 1982 et 9 novembre 1982).

3. Financement

L'article 121 a été modifié sur différents points :

— la retenue de 1,8 % sera dorénavant due sur tout avantage destiné à compléter une pension;

— l'institution qui est redevable de la pension ou de l'avantage susvisé transfère le produit de la retenue à l'I. N. A. M. I., conformément aux modalités prévues auparavant; si ce transfert ne s'opère pas dans les délais prévus, l'institution doit payer une majoration et des intérêts de retard à l'I. N. A. M. I. (exécuté par arrêté royal du 15 octobre 1982);

— le supplément de cotisation ou de prime pour l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs est fixé à 10 % de la cotisation ou prime susvisée. Pour certaines catégories de véhicules automoteurs utilisés pour le transport de personnes ou de marchandises, le pourcentage est ramené à 5 % (exécuté par les arrêtés royaux des 29 mars 1982 et 9 novembre 1982).

4. Renforcement du contrôle

— une commission d'évaluation a été instituée auprès du Service des indemnités de l'I. N. A. M. I. Cette commission exercera des contrôles et, sur base de profils, émettra des avis sur ce secteur de l'assurance;

— les missions du service du contrôle médical sont élargies (modifications aux articles 80, 81, 82, 84, 88, 102, 107).

* * *

Les arrêtés royaux n°s 58 et 132 apportent, sur le plan de l'assurance-maladie, les modifications nécessaires à la suite de la nouvelle orientation de la politique hospitalière. En liaison avec les arrêtés royaux n°s 59 et 60, ces arrêtés visent à réaliser des économies dans le secteur hospitalier en créant des structures de remplacement qui doivent permettre de raccourcir le séjour à l'hôpital ou de l'éviter.

En exécution de l'arrêté royal n° 58, les patients qui remplissent les conditions énumérées à l'arrêté royal du 2 décembre 1982, peuvent bénéficier d'une intervention journalière forfaitaire de 632 F (appelée maxi-forfait).

Teneinde te voorkomen dat er binnen dezelfde instelling twee vergoedingssystemen zouden bestaan (enerzijds een forfaitaire tegemoetkoming voor de erkende bedden, anderzijds een tegemoetkoming per prestatie voor de niet erkende bedden) voert het koninklijk besluit n° 132 een mini-forfait in voor de verschillende zorgen die binnen een rust- en verzorgingsinstelling worden verleend aan patiënten die niet in een rust- en verzorgingsbed zijn opgenomen of die niet voldoen aan de voorwaarden om te genieten van het maxi-forfait.

* * *

Koninklijk besluit n° 155 bevat, behoudens enige formele wijzigingen in de uitkeringsverzekering, voornamelijk wijzigingen op het vlak van de financiering :

— de lijst van verzekeringsinkomsten wordt aangevuld met het resultaat van de renteopbrengst van iedere belegging van financiële middelen van de ziekteverzekering die ter beschikking worden gesteld van de verzekeringsinstellingen;

— onder de door de Koning te bepalen voorwaarden kan een gedeelte van de interesten van geoorloofde beleggingen aan de verzekeringsinstellingen worden toegewezen. Enkel korstondige beleggingen of zichtrekeningen kunnen als geoorloofd worden beschouwd. Er worden sancties voorzien ten laste van de verzekeringsinstellingen die de financiële middelen van de ziekteverzekering op ongeoorloofde wijze beleggen;

— teneinde de recuperatie te stimuleren van sommen die door de ziekte- en invaliditeitsverzekering worden voorgeschoten, wanneer de prestaties gedekt worden door een andere regeling, kan onder de door de Koning te bepalen voorwaarden een deel van de teruggevorderde bedragen aan de verzekeringsinstellingen worden toegewezen;

— het R. I. Z. I. V. wordt ontheven van de verplichting om de voorlopige twaalfden vóór het eind van de maand volstort te hebben, wanneer de laatste dag van de maand een zaterdag, zondag of feestdag is.

* * *

Het koninklijk besluit n° 176 tenslotte, beperkt het groeipercentage van de administratiekosten van de verzekeringsinstellingen voor 1983 tot 7,5 % van het voor 1982 toegekende bedrag.

3. Arbeidsongevallen

— Koninklijk besluit van 23 maart 1982 tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 december 1971 betreffende de bijlagen en de sociale bijstand verleend door het Fonds voor Arbeidsongevallen (*Belgisch Staatsblad* van 25 maart 1982).

— Koninklijk besluit van 30 maart 1982 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 december 1976 tot uitvoering van sommige bepalingen van artikel 59ter van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (*Belgisch Staatsblad* van 1 april 1982).

— Koninklijk besluit van 30 maart 1982 tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 december 1971 houdende uitvoering van sommige bepalingen van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (*Belgisch Staatsblad* van 1 april 1982).

— Koninklijk besluit van 19 juli 1982 tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 december 1971 houdende uitvoering van sommige bepalingen van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (*Belgisch Staatsblad* van 31 juli 1982).

— Ministerieel besluit van 19 juli 1982 tot uitvoering van artikel 23, § 4, van het koninklijk besluit van 21 december

Afin d'éviter qu'il n'existe à l'intérieur de la même institution deux régimes de remboursement (d'une part une intervention forfaitaire pour les lits agréés, d'autre part une intervention par prestation pour les lits non agréés), l'arrêté royal n° 132 instaure un mini-forfait pour les différents soins qui sont octroyés, dans les institutions de repos et de soins, à des patients qui ne sont pas repris dans un lit agréé ou qui ne satisfont pas aux conditions pour bénéficier du maxi-forfait.

* * *

L'arrêté royal n° 155 contient, outre quelques modifications formelles en assurance-indemnités, des modifications dans le domaine du financement.

— la liste des ressources de l'assurance est complétée par le produit des intérêts de tout placement des moyens financiers de l'assurance-maladie qui sont mis à la disposition des organismes assureurs;

— dans les conditions à définir par le Roi, une partie des intérêts des placements licites peut être attribuée aux organismes assureurs. Seuls les placements à court terme sur des comptes à vue peuvent être considérés comme licites. Des sanctions sont prévues à charge des organismes assureurs qui placent illicitement les moyens financiers de l'assurance-maladie;

— afin de stimuler la récupération des sommes qui sont avancées par l'assurance maladie-invalidité lorsque les prestations sont couvertes par un autre régime, une partie des montants récupérés peut, dans les conditions à déterminer par le Roi, être attribuée aux organismes assureurs;

— l'I. N. A. M. I. est relevé de l'obligation d'effectuer avant la fin du mois le dernier versement pour parfaire le douzième budgétaire si le dernier jour du mois est un samedi, un dimanche ou un jour férié légal.

* * *

Enfin, l'arrêté royal n° 176 limite la croissance des frais d'administration des organismes assureurs pour 1983 à 7,5 % du montant octroyé pour 1982.

3. Accidents du travail

— Arrêté royal du 23 mars 1982 modifiant l'arrêté royal du 21 décembre 1971 concernant les allocations et l'assistance sociale accordées par le Fonds des accidents du travail (*Moniteur belge* du 25 mars 1982).

— Arrêté royal du 30 mars 1982 modifiant l'arrêté royal du 30 décembre 1976 portant exécution de certaines dispositions de l'article 59ter de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail (*Moniteur belge* du 1er avril 1982).

— Arrêté royal du 30 mars 1982 modifiant l'arrêté royal du 21 décembre 1971 portant exécution de certaines dispositions de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail (*Moniteur belge* du 1er avril 1982).

— Arrêté royal du 19 juillet 1982 modifiant l'arrêté royal du 21 décembre 1971 portant exécution de certaines dispositions de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail (*Moniteur belge* du 31 juillet 1982).

— Arrêté ministériel du 19 juillet 1982 portant exécution de l'article 23, § 4, de l'arrêté royal du 21 décembre 1971

1971 houdende uitvoering van sommige bepalingen van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (*Belgisch Staatsblad* van 31 juli 1982).

— Koninklijk besluit n° 39 van 31 maart 1982 tot wijziging van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (*Belgisch Staatsblad* van 3 april 1982).

— Koninklijk besluit van 19 april 1982 tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de bepalingen van het koninklijk besluit n° 39 van 31 maart 1982 tot wijziging van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (*Belgisch Staatsblad* van 24 april 1982).

— Koninklijk besluit n° 42 van 2 april 1982 betreffende de bestemming van de rentekapitalen van bepaalde in likwidatie gestelde gemeenschappelijke kassen inzake arbeidsongevallen (*Belgisch Staatsblad* van 7 april 1982).

— Koninklijk besluit van 10 mei 1982 tot uitvoering van het koninklijk besluit n° 42 van 2 april 1982 betreffende de bestemming van de rentekapitalen van bepaalde in likwidatie gestelde gemeenschappelijke kassen inzake arbeidsongevallen (*Belgisch Staatsblad* van 13 mei 1982).

— Koninklijk besluit n° 120 van 23 december 1982 tot wijziging van het koninklijk besluit n° 42 van 2 april 1982 betreffende de bestemming van de rentekapitalen van bepaalde in likwidatie gestelde gemeenschappelijke kassen inzake arbeidsongevallen (*Belgisch Staatsblad* van 29 december 1982).

— Koninklijk besluit n° 85 van 31 juli 1982 tot storting van een bedrag van 400 miljoen F door de verzekeringsondernemingen aan het Fonds voor arbeidsongevallen (*Belgisch Staatsblad* van 7 augustus 1982).

— Koninklijk besluit van 28 september 1982 tot uitvoering van het koninklijk besluit n° 85 tot storting van een bedrag van 400 miljoen F door de verzekeringsondernemingen aan het Fonds voor Arbeidsongevallen (*Belgisch Staatsblad* van 30 september 1982).

— Koninklijk besluit tot uitvoering van het koninklijk besluit n° 85 tot storting van een bedrag van 400 miljoen F door de verzekeringsondernemingen aan het Fonds voor Arbeidsongevallen.

— Koninklijk besluit n° 128 tot wijziging van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

— Koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 42bis van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

Deze besluiten betreffen een aantal maatregelen in de arbeidsongevallenwetgeving teneinde tegemoet te komen aan de algemene filosofie van de arbeidsongevallenwetgeving van 1971, die wil dat de winsten van deze sector, die het gevolg zijn van het beheer der rentekapitalen, ten goede moeten komen aan de sector (cfr. verslag van de Senaatscommissie, Doc. 215, van 14 januari 1971, zitting 1970-1971, p. 160).

Deze maatregelen zullen vanaf 1982, een vermindering mogelijk maken van de werkgeversbijdrage aan het Fonds voor Arbeidsongevallen met 0,30 % en een overeenstemmende verhoging van de werkgeversbijdrage voor de ziekteverzekering (sector uitkeringen) (cfr. koninklijk besluit n° 21).

Deze maatregelen betreffen meer bepaald :

1. De jaarlijkse automatische overdracht aan het Fonds van (een deel van) de winst de verzekeringsmaatschappijen en -kassen als gevolg van het beheer der rentekapitalen.

In de geest der arbeidsongevallenwetgeving van 1971, dienen de financiële opbrengsten die het gevolg zijn van het beheer van de rentekapitalen, binnen de sector te blijven.

Daarom werd de jaarlijkse bijdrage van 1 % op de gevestigde rentekapitalen verhoogd met een bijkomende bijdrage van 2 % of 3 % voor reserves gevestigd door de niet voor rentediens gemachtigde verzekeraars.

portant exécution de certaines dispositions de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail (*Moniteur belge* du 31 juillet 1982).

— Arrêté royal n° 39 du 31 mars 1982 modifiant la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail (*Moniteur belge* du 3 avril 1982).

— Arrêté royal du 19 avril 1982 fixant la date d'entrée en vigueur des dispositions de l'arrêté royal n° 39 du 31 mars 1982 modifiant la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail (*Moniteur belge* du 24 avril 1982).

— Arrêté royal n° 42 du 2 avril 1982 concernant l'affectation des capitaux de rentes de certaines caisses communes d'assurance en matière d'accidents du travail en liquidation (*Moniteur belge* du 7 avril 1982).

— Arrêté royal du 10 mai 1982 portant exécution de l'arrêté royal n° 42 du 2 avril 1982 concernant l'affectation des capitaux de rentes de certaines caisses communes d'assurances en matière d'accidents du travail en liquidation (*Moniteur belge* du 13 mai 1982).

— Arrêté royal n° 120 du 23 décembre 1982 modifiant l'arrêté royal n° 42 du 2 avril 1982 concernant l'affectation des capitaux de rentes de certaines caisses communes d'assurances en matière d'accidents de travail en liquidation (*Moniteur belge* du 29 décembre 1982).

— Arrêté royal n° 85 du 31 juillet 1982 portant versement d'un montant de 400 millions de F par les entreprises d'assurance au Fonds des accidents du travail (*Moniteur belge* du 7 août 1982).

— Arrêté royal du 28 septembre 1982 portant exécution de l'arrêté royal n° 85 portant versement d'un montant de 400 millions de F par les entreprises d'assurances au Fonds des accidents du travail (*Moniteur belge* du 30 septembre 1982).

— Arrêté royal portant exécution de l'arrêté royal n° 85 portant versement d'un montant de 400 millions de F par les entreprises d'assurances au Fonds des accidents du travail.

— Arrêté royal n° 128 modifiant la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail.

— Arrêté royal portant exécution de l'article 42bis de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail.

Ces arrêtés concernent toute une série de mesures de la législation des accidents du travail dans le but de répondre à la philosophie générale de la législation des accidents du travail de 1971 qui veut que les bénéfices de ce secteur, qui sont le résultat de la gestion des capitaux de rentes, profitent au secteur (cf. rapport de la Commission du Sénat, Doc. 215, du 14 janvier 1971, séance 1970-1971, p. 160).

Ces mesures permettront à partir de 1982 de diminuer la cotisation patronale au Fonds des accidents du travail de 0,30 % et de majorer par un pourcentage identique la cotisation patronale à l'assurance maladie (secteur indemnités) (cf. arrêté royal n° 21).

Ces mesures concernent plus particulièrement :

1. Le transfert annuel automatique au Fonds (d'une partie) des bénéfices des compagnies et des caisses d'assurance, qui résultent de la gestion des capitaux de rentes.

Dans l'esprit de la législation des accidents du travail de 1971, les recettes financières résultant de la gestion des capitaux de rentes doivent rester dans le secteur.

C'est pourquoi la cotisation annuelle de 1 % sur les capitaux de rentes constitués est majorée par une cotisation supplémentaire de 2 ou de 3 % pour les réserves constituées par les assureurs non agréés par le service des rentes.

De bijkomende bijdrage zal evenwel bepaald worden in functie van objectieve parameters, zoals de rentestand, en kan jaarlijks herzien worden na advies van het Beheerscomité van het Fonds voor Arbeidsongevallen.

2. *De verplichte kapitaalvestiging door de in liquidatie gestelde gemeenschappelijke kassen voor de steenkolenindustrie* (koninklijk besluit n° 42 en koninklijk besluit n° 120)

Het betreft de gemeenschappelijke kassen van Charleroi, Bergen en Luik, die nog over definitieve wiskundige reserves beschikken van 1 306 000 000 F.

Gezien het feit dat genoemde financiële middelen in belangrijke mate langs Staatssubsidies tot stand gekomen zijn en de vrees niet denkbeeldig was dat de winsten van deze kapitalen (of gedeelten van de kapitalen) niet ten goede kwamen aan de sector, was het wenselijk zelf dringende maatregelen te nemen teneinde deze gelden hun normale en sociale bestemming te geven.

De wiskundige reserves van deze kassen worden dan ook overgemaakt aan het Fonds voor Arbeidsongevallen.

3. *De verplichte toekomstige kapitaalvestiging voor de invaliditeiten van minder dan 10 %* (koninklijk besluit n° 39)

Hierbij wordt het kapitaal niet meer betaald aan de getroffenene, maar gevestigd bij het Fonds, hetwelk in renten uitbetaald wordt. Deze renten zullen worden geïndexeerd.

Deze maatregel heeft betrekking op een groot aantal rentegenieters met een geringe invaliditeit, aan wie belangrijke kapitalen worden uitgekeerd en die in de regel geen of een beperkt loonverlies geleden hebben.

4. *Het bijdrageplichtigmaken voor de sociale zekerheid van de bijslagen betaald door het Fonds* (koninklijk besluit n° 39)

Op de diverse bijslagen betaald door het Fonds voor Arbeidsongevallen werd geen persoonlijke bijdrage voor de sociale zekerheid afgehouden, wat wel het geval is in de beroepsziektenregeling. Deze maatregel brengt dus de noodzakelijke eenvormigheid tussen beide regelingen.

5. *Plafonnering van het percentage ingeval van verschillende arbeidsongevallen*

Bij opeenvolgende arbeidsongevallen mag het totaal percentage blijvende arbeidsongeschiktheid 100 % niet overschrijden, de vergoeding voor hulp van een ander persoon buiten beschouwing gelaten.

6. *Schorsing van vergoeding voor hulp van een ander persoon tijdens de opname in een ziekenhuis, bejaardentehuis of verzorgingstehuis* (koninklijk besluit n° 39)

Hier werd een gelijkshakeling met de regeling van tegemoetkomingen aan mindervaliden voorzien, waar de tegemoetkoming voor hulp van derde niet wordt uitbetaald gedurende de periode tijdens dewelke de rechthebbende in een verplegingsinstelling of in een rusthuis voor bejaarden verblijft.

7. *Aanpassing aan de deeltijdse arbeid van de vergoeding voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid* (koninklijk besluit n° 39)

Voorzien werd dat ingeval de getroffenene op het ogenblik van het ongeval deeltijdse arbeid verricht, het basisloon

Le supplément de cotisations sera toutefois déterminé en fonction de paramètres objectifs tels que le niveau des taux d'intérêt, et peut être revu chaque année après avis du comité de gestion du Fonds des accidents du travail.

2. *La constitution obligatoire de capital par les caisses communes de l'industrie houillère en liquidation* (arrêté royal n° 42 et arrêté royal n° 120)

Il s'agit des caisses communes de Charleroi, Mons et Liège qui disposent encore de réserves mathématiques définitives de 1 306 000 000 F.

Etant donné que les moyens financiers en question proviennent dans une large mesure de subsides de l'Etat et qu'il n'était pas pensable que les bénéfices de ces capitaux (ou parties de capitaux) ne profitent pas au secteur, il était souhaitable de prendre des mesures urgentes pour donner à ces fonds leur affectation sociale normale.

Les réserves mathématiques de ces caisses sont transférées dès lors au Fonds des accidents du travail.

3. *La future constitution obligatoire de capital pour les invalidités de moins de 10 %*

Ici, le capital n'est plus payé à la victime mais constitué auprès du Fonds qui le liquide sous forme de rentes. Les rentes seront indexées.

Cette mesure touche un grand nombre de rentiers atteints d'une invalidité peu grave à qui des capitaux importants sont octroyés et qui, en règle générale, ne vont subir qu'une perte de salaire limitée ou n'en ont subi aucune.

4. *L'application des cotisations de sécurité sociale aux allocations payées par le Fonds* (arrêté royal n° 39)

Aucune cotisation personnelle de sécurité sociale n'était retenue sur les diverses allocations payées par le Fonds des accidents du travail, ce qui est cependant le cas dans la réglementation sur les maladies professionnelles. Cette mesure crée donc l'uniformisation nécessaire entre les deux réglementations.

5. *Plafonnement du pourcentage lorsqu'il y a plusieurs accidents du travail*

En cas d'accidents du travail successifs, le pourcentage total d'incapacité permanente de travail ne peut excéder 100 %, compte non tenu de l'allocation pour aide d'une tierce personne.

6. *Suspension de l'allocation pour aide d'une tierce personne pendant l'admission dans un hôpital, une maison de repos pour personnes âgées ou une maison de soins* (arrêté royal n° 39)

Cet arrêté a prévu une assimilation avec la réglementation des allocations aux handicapés où l'allocation pour aide d'une tierce personne n'est pas payée pendant la période au cours de laquelle l'ayant droit séjourne dans un établissement de soins ou une maison de repos.

7. *Adaptation au travail à temps partiel de l'indemnité d'incapacité temporaire de travail* (arrêté royal n° 39)

Il a été prévu que si la victime effectue un travail à temps partiel au moment de l'accident, le salaire de base

bepaald wordt rekening houdend met het loon dat ingevolge de deeltijdse arbeid verschuldigd is, voor wat de vergoeding van de tijdelijke arbeidsongeschiktheid betreft.

8. Invoering van nieuwe sancties (koninklijk besluit n° 39)

Hierbij werd de invoering in de wetgeving beoogd van een reeks sancties die op de verzekeringsondernemingen en instellingen met rentedienst, alsook op de werkgever, zijn aangestelden en lasthebbers kunnen worden toegepast.

9. Aanpassing van het begrip basisloon (koninklijk besluit n° 39 en koninklijk besluit n° 128)

De bepaling van het basisloon is moeilijk te formuleren en wat hieronder dient te worden verstaan heeft steeds aanleiding gegeven tot allerhande betwistingen tussen de betrokken partijen en rechtbanken, temeer dat de interpretatie steeds wijzigde.

In de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 heeft men door de verwijzing naar artikel 2 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, getracht een bepaling van het loon te geven om also een meer uniforme-, door iedereen aanvaardende toegepaste regeling te bekomen; hierbij werd ook de mogelijkheid voorzien om bij koninklijk besluit aanpassingen te verrichten.

Deze verwijzing op zichzelf heeft geen voldoening gegeven en de betwistingen blijven voortduren daar de doelstellingen van beide wetten verschillend zijn; immers, de wet van 12 april 1965 beschermt als loon, alle door de werkgever aan de werknemer verschuldigde sommen, terwijl de arbeidsongevallenwet in feite het slachtoffer vergoedt voor het verlies aan normaal beroepsinkomen.

De Nationale Arbeidsraad heeft (unaniem) een volledig nieuwe tekst voorgesteld waarin de elementen welke als loon dienen te worden beschouwd nauwkeuriger wordt omschreven maar tevens uitgebreid op een bredere basis. Ook worden verschillende betalingen uitdrukkelijk uitgesloten omdat ze niet als loon beschouwd worden of terugbetalingen zijn van gedane onkosten, bijvoorbeeld de terugbetalingen voor verplaatsingskosten, de werkkledij en het arbeidsgereedschap, enz....

10. Afsluiten van een lening met de gemachtigde verzekeringsmaatschappijen en -kassen

Er werd een lening voorzien van 2 miljard vanwege de arbeidsongevallenverzekeraar aan het R. I. Z. I. V., aan een interest van 5 % en terugbetaalbaar over 10 jaar.

11. Overdracht van 400 miljoen door de verzekeringsondernemingen aan het Fonds voor Arbeidsongevallen (koninklijk besluit n° 85)

Bij deze maatregel werd de opbrengst naar de loonmatiging van de verzekeringssector overgemaakt aan het Fonds voor Arbeidsongevallen. Deze overdracht laat toe, naast de bijdrageverschuiving met 0,10 % naar de Z. I. V. (opbrengst + 1,1 miljard) bijkomend 400 miljoen naar de Z. I. V. over te hevelen, zodat in het geheel een transfert van 1,5 miljard wordt bereikt zoals voorzien bij het begrotingsplan van de Regering.

12. Cumulatiebeperking tussen een pensioen en een arbeidsongevallenrente (koninklijk besluit n° 128 en koninklijk besluit tot wijziging van artikel 42bis van de arbeidsongevallenwet)

est calculé compte tenu du salaire dû pour le travail à temps partiel, en ce qui concerne l'indemnité d'incapacité temporaire de travail.

8. Instauration de nouvelles sanctions (arrêté royal n° 39)

On vise à insérer dans la législation une série de sanctions qui peuvent être appliquées aux compagnies d'assurances et aux établissements avec service de rentes, ainsi qu'à l'employeur, à ses préposés et mandataires.

9. Adaptation de la notion de salaire de base (arrêté royal n° 39 et arrêté royal n° 128)

La notion de salaire de base est difficile à formuler et ce qu'il y a lieu d'entendre par ces termes a toujours été à l'origine de contestations diverses entre les parties concernées et les tribunaux, d'autant plus que l'interprétation changeait sans cesse.

Dans la loi sur les accidents du travail du 10 avril 1971, on a essayé, en faisant référence à l'article 2 de la loi du 12 avril 1965 relative à la protection du salaire des travailleurs, de donner une définition du salaire pour obtenir de cette façon une réglementation plus uniforme, appliquée à tous et acceptée par tous. A cet égard, il avait également été prévu d'apporter des adaptations par voie d'arrêté royal.

Cette référence en tant que telle n'a pas donné satisfaction et les contestations continuent de persister, car les objectifs des deux lois diffèrent entre eux; en effet, la loi du 12 avril 1965 protège comme salaire, toutes les sommes dues par le patron au travailleur, tandis que la loi sur les accidents du travail indemnise en fait la victime pour la perte de revenu professionnel normal.

Le Conseil national du travail (unanimement) a proposé un tout nouveau texte dans lequel les éléments qui doivent être considérés comme salaire sont non seulement davantage précisés mais également élargis. Plusieurs paiements sont également expressément exclus parce qu'ils ne sont pas considérés comme salaire ou parce qu'ils sont des remboursements de frais exposés, comme par exemple les remboursements des frais de déplacement, les vêtements de travail et l'outillage.

10. Conclusion d'un prêt auprès des compagnies et caisses d'assurances agréées

Un prêt de 2 milliards a été prévu de l'assureur en accidents du travail à l'I. N. A. M. I., à un intérêt de 5 % et remboursable en 10 ans.

11. Transfert de 400 millions par les sociétés d'assurances au Fonds des accidents du travail (arrêté royal n° 85)

Par cette mesure, la recette de la modération salariale a été transférée du secteur des assurances au Fonds des accidents du Travail. Ce transfert permet de transférer, outre le glissement de cotisations de 0,10 % à l'A. M. I. (recette + 1,1 milliard), 400 millions supplémentaires à l'A. M. I., de sorte que l'ensemble du transfert s'élèvera à 1,5 milliard comme prévu au plan budgétaire du Gouvernement.

12. Limitation du cumul d'une pension et d'une rente d'accident du travail (arrêté royal n° 128 et arrêté royal modifiant l'article 42bis de la loi sur les accidents du travail)

Hierbij worden de arbeidsongevallenrenten in de toekomst vermindert tot de forfaitaire minimabedragen ingeval van cumulatie met een pensioen.

Voor de lopende cumulaties worden de arbeidsongevallenrenten die de voorziene minima overstijgen, niet meer geïndexeerd.

4. Beroepsziekten

— Koninklijk besluit n° 24 van 23 maart 1982 tot wijziging van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970 (*Belgisch Staatsblad* van 25 maart 1982).

— Koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 35, derde lid, van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970.

— Koninklijk besluit van 30 maart 1982 tot vaststelling van de wijzen van betaling van de vergoedingen die verschuldigd zijn krachtens de op 3 juni 1970 gecoördineerde wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten (*Belgisch Staatsblad* van 1 april 1982).

— Koninklijk besluit n° 133 tot wijziging van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970.

— Koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 66 van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970.

— Koninklijk besluit n° 134 tot wijziging van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers en van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970.

In de beroepsziektenregeling werden een aantal maatregelen genomen teneinde :

- het financieel evenwicht van deze sector te herstellen;
- de gelijkvormigheid met de arbeidsongevallenwetgeving te respecteren;
- de bemerkingen van het Rekenhof in de wetgeving in te werken.

Het betreft meer bepaald volgende maatregelen :

1) Herziening van ambtswege van de schadeloosstellingsdossiers.

Voor sommige ernstige en blijvende aandoeningen worden de herzieningstermijnen verlengd.

2) Driemaandelijke uitbetaling van de slachtoffers van een beroepsziekte wier maandelijks bedrag van vergoeding kleiner is dan 2 000 F (koninklijk besluit van 30 maart 1982).

3) Maatregelen die dienen genomen te worden om de gelijkvormigheid met de arbeidsongevallenwetgeving te respecteren :

a) plafonnering van het percentage ingeval van verschillende beroepsziekten, de vergoeding voor hulp aan derde buiten beschouwing gelaten (koninklijk besluit n° 24);

b) schorsing van vergoeding voor hulp aan een derde persoon tijdens opname in een ziekenhuis en dgl. (koninklijk besluit n° 24);

c) aanpassing aan de deeltijdse arbeid van de vergoeding voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid;

d) schadeloosstelling bij tijdelijke ongeschiktheid (koninklijk besluit n° 133). Zoals bij arbeidsongevallen wordt nu bij beroepsziekten bepaald dat bij tijdelijke ongeschiktheid de

Les rentes d'accidents du travail seront dorénavant réduites aux montants forfaitaires minimums en cas de cumul avec une pension.

Pour les cumuls courants, les rentes d'accidents du travail dépassant les minima fixés ne sont plus indexées.

4. Maladies professionnelles

— Arrêté royal n° 24 du 23 mars 1982 modifiant les lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970 (*Moniteur belge* du 25 mars 1982).

— Arrêté royal pris en exécution de l'article 35, alinéa 3, des lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonné le 3 juin 1970.

— Arrêté royal du 30 mars 1982 fixant les modalités de paiement des indemnités dues en vertu des lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970 (*Moniteur belge* du 1er avril 1982).

— Arrêté royal n° 133 modifiant les lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970.

— Arrêté royal pris en exécution de l'article 66 des lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970.

— Arrêté royal n° 134 modifiant la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés et les lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970.

Dans le régime des maladies professionnelles, une série de mesures ont été prises en vue :

- de rétablir l'équilibre financier du secteur;
- de respecter l'uniformité de la législation sur les accidents du travail;
- d'inclure les remarques de la Cour des comptes dans la législation.

Il s'agit plus spécialement des mesures suivantes :

1) Révision d'office des dossiers de réparation.

Les délais de révision ont été prorogés pour certaines affections graves et permanentes.

2) Paiement trimestriel aux victimes d'une maladie professionnelle dont le montant mensuel d'indemnisation est inférieur à 2 000 F (arrêté royal du 30 mars 1982).

3) Mesures à prendre en vue de respecter l'uniformité de la législation sur les accidents du travail :

a) plafonnement du pourcentage en cas de maladies professionnelles différentes, abstraction faite de l'indemnité pour aide d'une tierce personne (arrêté royal n° 24);

b) suspension de l'indemnité pour aide d'une tierce personne durant l'hospitalisation, etc. (arrêté royal n° 24);

c) adaptation au travail à temps partiel de l'indemnité pour incapacité temporaire;

d) dédommagement en cas d'incapacité temporaire (arrêté royal n° 133). Comme en cas d'accident du travail, il est stipulé pour les maladies professionnelles qu'en cas d'incapacité

getroffene een vergoeding heeft die functie is van zijn reëel loonverlies en c. bij wedertewerkstelling aldus het verschil vertegenwoordigt tussen het verloren loon en het loon dat hij ingevolge zijn wedertewerkstelling ontvangt.

4) Problemen die door het Rekenhof werden opgeworpen (koninklijk besluit n° 133) :

— Verwijdering van personen die door een beroepsziekte bedreigd worden. Hier wordt de retroactiviteit van de schadeloosstelling beperkt tot één jaar.

— Verwijdering van de zwangere arbeidsters.

Hier wordt de schadeloosstelling niet meer toegekend vanaf zes weken voor de vermoedelijke datum van bevaling.

— Tenlasteneming door het Fonds voor beroepsziekten van de gezondheidszorgen.

Hier wordt voorzien dat vanaf 1 juli 1983 het Fonds nog enkel het remgeld en de niet vergoedbare prestaties ten laste neemt, terwijl de ziekteverzekering de gezondheidszorgen van de beroepsziekten tot beloop van het Z. I. V.-tarief ten laste zou nemen.

Deze maatregel gaat gepaard met een verschuiving van de werkgeversbijdragen tussen het Fonds voor beroepsziekten en de Z. I. V.-gezondheidszorgen van 0,05 % (koninklijk besluit n° 134).

5) *Beperking van de retro-activiteit van schadeloosstelling bij de inschrijving van een ziekte als erkende beroepsziekte* (koninklijk besluit n° 133).

6) *Rationalisering van de medisch-technische centra van het Fonds voor beroepsziekten* (koninklijk besluit n° 133)

Hier werd voorzien dat de medisch-technische centra zullen losgekoppeld worden van het Fonds zo er vóór 1 januari 1986 geen grondige sanering wordt doorgevoerd.

7) *Cumulatiebeperking tussen een pensioen en een beroepsziekte-rente* (koninklijk besluit n° 133)

Parallel met de arbeidsongevallenwetgeving wordt een cumulatieve beperking ingevoerd tussen een pensioen en een beroepsziekte-rente, waarbij deze laatste wordt vermindert tot de forfaitaire minima of niet wordt geïndexeerd zo het gaat om een lopende cumulatie.

5. Kinderbijslagen

— Koninklijk besluit n° 35 houdende tijdelijke vermindering van de kinderbijslag voor werknemers en voor de personeelsleden van de openbare sector met een forfaitair maandelijks bedrag per gezin (*Belgisch Staatsblad* van 1 april 1982).

— Koninklijk besluit n° 84 van 31 juli 1982 tot aanvulling van het koninklijk besluit n° 35 van 30 maart 1982 houdende tijdelijke vermindering van de kinderbijslag voor werknemers en voor de personeelsleden van de openbare sector met een forfaitair maandelijks bedrag (*Belgisch Staatsblad* van 7 augustus 1982).

— Koninklijk besluit n° 119 van 23 december 1982 tot wijziging van artikel 5 van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van de gewaarborgde gezinsbijslag (*Belgisch Staatsblad* van 29 december 1982).

— Koninklijk besluit n° 122 tot wijziging van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders.

— Koninklijk besluit n° 130 houdende vermindering van de kinderbijslag voor de werknemers en voor de personeelsleden van de openbare sector.

pacité temporaire, le malade reçoit une indemnité en rapport de la perte réelle de salaire et qui représente lors du retour en activité la différence entre le salaire perdu par suite de son retour en activité.

4) Problèmes soulevés par la Cour des comptes (arrêté royal n° 133) :

— Eloignement des personnes menacées par une maladie professionnelle. La rétroactivité du dédommagement est limitée à un an.

— Eloignement des travailleuses enceintes.

L'indemnisation n'est plus accordée à partir de la sixième semaine de la date présumée de l'accouchement.

— Prise en charge des soins de santé par le Fonds des maladies professionnelles.

Il est prévu qu'à partir du 1er juillet 1983 le Fonds ne prendra plus en charge que le ticket modérateur et les prestations non indemnissables, alors que l'assurance-maladie prendrait à sa charge les soins de santé des maladies professionnelles à concurrence du tarif A. M. I.

Cette mesure s'accompagne d'un glissement de 0,05 % des cotisations patronales entre le Fonds des maladies professionnelles et des soins de santé A. M. I. (arrêté royal n° 134).

5) *Limitation de la rétroactivité de l'indemnisation lors de l'enregistrement d'une maladie comme maladie professionnelle agréée* (arrêté royal n° 133).

6) *Rationalisation des centres médico-techniques du Fonds des maladies professionnelles* (arrêté royal n° 133)

Il a été prévu que les centres médico-techniques seront détachés du Fonds des maladies professionnelles si aucun sérieux assainissement ne se fait avant le 1er janvier 1986.

7) *Limitation du cumul d'une pension et d'une rente de maladie professionnelle* (arrêté royal n° 133)

Parallèlement à la législation sur les accidents du travail a été instaurée une limitation du cumul d'une pension et d'une rente de maladie professionnelle; cette dernière est diminuée au minimum forfaitaire ou n'est pas indexée s'il s'agit d'un cumul en cours.

5. Allocations familiales

— Arrêté royal n° 35 portant diminution temporaire des allocations familiales pour travailleurs salariés et pour les membres du personnel du secteur public d'un montant mensuel forfaitaire par famille.

— Arrêté royal n° 84 complétant l'arrêté royal n° 35 du 30 mars 1982 portant diminution temporaire des allocations familiales pour travailleurs salariés et pour les membres du personnel du secteur public d'un montant mensuel forfaitaire (*Moniteur belge* du 7 août 1982).

— Arrêté royal n° 119 du 23 décembre 1982 modifiant l'article 5 de la loi du 20 juillet 1971 instituant des prestations familiales garanties (*Moniteur belge* du 29 décembre 1982).

— Arrêté royal n° 122 modifiant les lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés.

— Arrêté royal n° 130 portant diminution des allocations familiales pour les travailleurs salariés et pour les membres du personnel du secteur public.

— Koninklijk besluit n° 131 houdende herverdeling van de kinderbijslag in de kinderbijslagregeling voor werknemers.

— Koninklijk besluit van 6 juli 1982 tot uitvoering, wat de privé-sector betreft, van het koninklijk besluit n° 35 van 30 maart 1982, houdende tijdelijke vermindering van de kinderbijslag voor werknemers en voor de personeelsleden van de openbare sector met een forfaitair maandelijks bedrag, en van het koninklijk besluit n° 36 van 30 maart 1982 tot instelling voor loon- en weddetrekkenden van de openbare en van de privé-sector van een bijzondere en tijdelijke bijdrage ten laste van de alleenstaanden en voor de gezinnen zonder kinderen (*Belgisch Staatsblad* van 16 juli 1982).

— Koninklijk besluit van 20 juli 1982 tot vaststelling van nadere regelen waaronder terugbetaling van de inhouding op de kinderbijslag kan worden verkregen (*Belgisch Staatsblad* van 20 augustus 1982).

In de kinderbijslagsector die, zoals aangestipt in de inleiding, voor het eerst in 1982, een deficit kent, werden belangrijke besparingsmaatregelen doorgevoerd.

Vooreerst werd voor 1982 door koninklijk besluit n° 35, aangevuld door koninklijk besluit n° 84, een forfaitaire aftrek van 500 F per maand per gezin ingevoerd, en dit vanaf april 1982.

Bij deze maatregel dienen een aantal bedenkingen aan toegevoegd :

a) Er werd bewust geopteerd voor een forfaitaire aftrek per gezin, ongeacht het aantal kinderen. Dit wil dus zeggen dat ieder gezin, wat ook het aantal kinderen weze, dezelfde bijdrage levert.

b) Deze maatregel is niet van toepassing voor gezinnen waarvan het gezinshoofd werkloos, ziek, invalide of gepensioneerd is. Het is dus enkel van toepassing op gezinnen van actieve werknemers en dus in feite een bijdrage.

Het is evenmin van toepassing op gezinnen met gehandicapte kinderen of wezen.

c) De gezinnen zonder kinderen en de alleenstaanden zullen dezelfde inspanning leveren onder de vorm van een bijkomende forfaitaire bijdrage aan de sociale zekerheid (cfr. koninklijk besluit n° 36).

d) Om deze forfaitaire inlevering fiscaal naar draagkracht te corrigeren werden de fiscale aftrekken voor kinderen ten laste verhoogd, waarbij de minimum aftrekken toch sterker werden verhoogd dan de maxima.

Deze forfaitaire aftrek van 500 F werd voor 1983 verlengd bij koninklijk besluit n° 130. Deze maatregel blijft tijdelijk d.w.z. beperkt tot 1983 en zal vanaf 1984 in het kader van de hervorming van de Sociale Zekerheid wegvallen.

Een tweede bezuinigingsmaatregel in de kinderbijslagsector betreft de afschaffing van de 13^e en 14^e maand kinderbijslag voor het kind van eerste rang (koninklijk besluit n° 131).

Zoals de forfaitaire aftrek van 500 F, is ook deze maatregel neutraal t.a.v. het aantal kinderen. De 13^e en 14^e maand blijven dus behouden voor het tweede kind en voor de volgende kinderen.

Ook wanneer de rechthebbende werkloos of gepensioneerd of minder-valide is, of wanneer het eerste kind minder-valide of wees is, blijft de 13^e en 14e maand behouden.

Belangrijk is dat voortaan de bedragen verschuldigd voor deze twee maanden geïncorporeerd worden in basisbedragen, d.w.z. verdeeld worden over de twaalf maanden van het jaar.

De basisbedragen en de leeftijdsbijslagen zijn dus vanaf 1 januari 1983, diensgevolge verhoogd.

— Arrêté royal n° 131 portant redistribution des allocations familiales dans le régime d'allocations familiales pour travailleurs salariés.

— Arrêté royal du 6 juillet 1982 pris en exécution, en ce qui concerne le secteur privé, des arrêtés royaux n° 35 du 30 mars 1982 portant diminution temporaire des allocations familiales pour travailleurs salariés et pour les membres du personnel du secteur public d'un montant mensuel forfaitaire et n° 36 du 30 mars 1982 fixant pour les appointés et salariés du secteur public et privé une cotisation spéciale et temporaire à charge des isolés et des familles sans enfants.

— Arrêté royal du 20 juillet 1982 fixant les modalités de demande de remboursement de la retenue effectuée sur les allocations familiales (*Moniteur belge* du 20 août 1982).

Dans le secteur des allocations familiales qui, comme cela a été souligné dans l'introduction, a connu un déficit pour la première fois en 1982, d'importantes mesures d'économie ont été prises.

D'abord un arrêté royal n° 35, complété par l'arrêté royal n° 84 a instauré en 1982 une diminution forfaitaire de 500 F par mois et par famille, à partir d'avril 1982.

Cette mesure appelle un certain nombre de remarques :

a) On a sciemment opté pour une diminution forfaitaire par famille, indépendamment du nombre d'enfants. En d'autres termes, chaque famille, quel que soit le nombre d'enfants, fournit la même cotisation.

b) Cette mesure n'est pas applicable aux familles dont le chef est chômeur, malade, invalide ou pensionné. Elle ne s'applique donc qu'aux familles de travailleurs actifs et est donc une cotisation.

Elle n'est pas non plus d'application aux familles avec enfants orphelins ou handicapés.

c) Les familles sans enfants et les isolés fourniront le même effort sous la forme d'une cotisation forfaitaire supplémentaire à la sécurité sociale (arrêté royal n° 36).

d) Pour corriger fiscalement la modération forfaitaire selon la capacité contributive, les déductions fiscales pour enfants à charge ont été majorées les déductions minimales étant davantage augmentées que les maximales.

Cette diminution forfaitaire de 500 F a été prorogée en 1983 par l'arrêté royal n° 130. Cette mesure reste temporaire c'est-à-dire limitée à 1983 et, à partir de 1984, elle sera supprimée dans le cadre de la réforme de la sécurité sociale.

Une deuxième mesure d'économie dans le secteur des allocations familiales concerne la suppression des 13e et 14e mois d'allocations familiales pour le premier enfant (arrêté royal n° 131).

Comme pour la déduction forfaitaire de 500 F, cette mesure n'est pas non plus liée au nombre d'enfants. Les 13e et 14e mois d'allocations familiales resteront donc maintenus pour le deuxième enfant et les suivants.

Même lorsque l'ayant droit est chômeur, pensionné ou handicapé, ou lorsque le premier enfant est invalide ou orphelin, les 13e et 14e mois restent acquis.

Désormais les montants, et cela est important, qui sont dus pour ces deux mois, sont incorporés dans les montants de base, c'est-à-dire répartis sur les douze mois de l'année.

Les taux de base et les suppléments d'âge sont donc majorés en conséquence à partir du 1er janvier 1983.

Een gelijkaardige maatregel is van toepassing in de kinderbijslagsector de zelfstandigen.

Een derde ingreep in de kinderbijslagregeling strekt er toe de reglementering op de kinderbijslag te wijzigen zodat op die manier een einde kan worden gemaakt aan sommige gevallen van abnormaal gebruik van de bestaande wetgeving (koninklijk besluit n° 122).

De belangrijkste wijzigingen zijn de volgende :

1° Er zal bij de toekenning van de kinderbijslag voortaan rekening worden gehouden met de rang die het kind heeft t.o.v. de andere kinderen die door dezelfde bijslagtrekkende worden opgevoed in hetzelfde gezin.

Aldus wordt rekening gehouden met de reële gezinslast van de bijslagtrekkende.

Uitzondering hierop vormen de weeskinderen en de door de rechter geplaatste kinderen.

2° Een andere belangrijke wijziging betreft artikel 51 van de samengevoegde wetten waarin wordt bepaald welke banden er moeten bestaan tussen de rechthebbende en het rechtgevend kind om kinderbijslag te kunnen toekennen.

Zo wordt de toekenning van de kinderbijslag op grond van een louter economische band afgeschaft.

Aan de Minister van Sociale Zaken wordt de macht verleend om in behartenswaardige gevallen van de nieuwe bepalingen af te wijken.

3° De kinderbijslag zal vanaf 1984 niet meer verschuldigd zijn ten voordele van broers en zusters, wanneer er in de kinderbijslagregeling voor zelfstandigen een recht bestaat.

4° Het principe van toekenning van kinderbijslag aan minder-valide gerechtigden ouder dan 25 jaar wordt behouden.

De voorschriften m.b.t. de toekenning van kinderbijslag aan minder-valide wezen en aan de kinderen van invalide werknemers worden gewijzigd. Voortaan zullen die gerechtigden het bedrag ontvangen dat voor de kinderen van invalide werknemers is vastgesteld alsmede de leeftijdsbijslagen die niet geïndexeerd worden totdat de gewone bedragen die aan het indexcijfer gekoppeld blijven, groter zijn dan de bedragen die zij ontvangen.

5° Als meer dan één persoon het recht op kinderbijslag zou kunnen openen voor een kind dat hij opvoedt, dan zal voortaan de moeder — na de vader — aanspraak op de kinderbijslag kunnen maken vóór de stiefmoeder of stiefvader dat kunnen.

Een laatste besluit tenslotte strekt ertoe de gewaarborgde gezinsbijslag door de Rijksdienst voor kinderbijslag van de werknemers te laten dragen.

Door dit besluit zal de Staat van 1982 af, niet langer meer de gewaarborgde gezinsbijslag, betaald door de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers, ten laste nemen maar zal de R. K. W. dat zelf doen (koninklijk besluit n° 119).

6. Pensioenen

— Koninklijk besluit n° 30 van 30 maart 1982 tot wijziging van de wetgeving betreffende de pensioenen van de overheidssector (*Belgisch Staatsblad*, 1 april 1982).

— Koninklijk besluit n° 31 van 30 maart 1982 houdende tijdelijke wijziging in de regeling inzake de koppeling van bepaalde pensioenen aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk (*Belgisch Staatsblad*, 1 april 1982).

Une mesure identique est applicable dans le secteur des allocations familiales des indépendants.

Une troisième intervention dans le régime des allocations familiales vise à modifier la réglementation en la matière de façon à mettre un terme à certains cas d'utilisation anormale de la législation (arrêté royal n° 122).

Les principales modifications sont les suivantes :

1° Désormais on tiendra compte dans l'octroi des allocations familiales du rang occupé par l'enfant vis-à-vis des autres enfants élevés dans la même famille par le même allocataire.

On tiendra compte aussi de la charge familiale réelle de l'allocataire.

Les orphelins et les enfants du juge constituent une exception.

2° Une autre modification importante concerne l'article 51 des lois coordonnées qui détermine les liens qui doivent exister entre l'attributaire et l'enfant bénéficiaire pour que les allocations familiales puissent être accordées.

L'octroi des allocations familiales sur la base d'un lien purement économique est aussi supprimé.

Pouvoir est donné au Ministre des Affaires sociales pour déroger aux nouvelles dispositions dans des cas dignes d'intérêt.

3° A partir de 1984, les allocations familiales ne seront plus dues en faveur des frères et sœurs s'il existe un droit dans le régime d'allocations familiales pour travailleurs indépendants.

4° Le principe de l'octroi d'allocations familiales à des bénéficiaires handicapés âgés de plus de 25 ans est maintenu.

Les règles relatives à l'octroi des allocations familiales aux orphelins handicapés et aux enfants de travailleurs invalides sont modifiées. Désormais, ces bénéficiaires recevront le taux prévu pour les enfants de travailleurs invalides et les suppléments d'âge, non indexés, jusqu'à ce que les montants ordinaires, qui restent indexés soient supérieurs aux montants qu'ils perçoivent.

5° Si plus d'une personne peut ouvrir le droit aux allocations familiales pour un enfant qu'il élève, ce sera dorénavant la mère, après le père, qui pourra prétendre aux allocations familiales avant la belle-mère ou le beau-père.

Enfin, un dernier arrêté vise à faire supporter les prestations familiales garanties par l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés.

Aux termes de cet arrêté, l'Etat ne prendra donc plus à sa charge, à partir de 1982, les prestations familiales garanties, payées par l'Office national des allocations familiales pour travailleurs salariés, mais c'est cet Office qui s'en chargera (arrêté royal n° 119).

6. Pensions

— Arrêté royal n° 30 modifiant la législation relative aux pensions du secteur public (*Moniteur belge*, 1er avril 1982).

— Arrêté royal n° 31 portant modifications temporaires aux règles relatives à la liaison de certaines pensions à l'indice des prix à la consommation du Royaume (*Moniteur belge*, 1er avril 1982).

— Koninklijk besluit n° 32 van 30 maart 1982 tot wijziging van het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967 betreffende de rust- en overlevingspensioen voor werknemers (*Belgisch Staatsblad*, 1 april 1982).

— Koninklijk besluit n° 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen (*Belgisch Staatsblad*, 1 april 1982).

— Koninklijk besluit n° 34 van 30 maart 1982 houdende wijziging van het koninklijk besluit n° 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen (*Belgische Staatsblad*, 1 april 1982).

— Koninklijk besluit n° 52 van 2 juli 1982 tot wijziging van het koninklijk besluit n° 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen.

— Koninklijk besluit n° 95 van 28 september 1982 betreffende het brugrustpensioen voor werknemers.

— Koninklijk besluit n° 126 tot wijziging van het koninklijk besluit n° 30 van 30 maart 1982 tot wijziging van de wetgeving betreffende de pensioenen van de overheidssector.

— Koninklijk besluit n° 139 tot wijziging van het koninklijk besluit n° 31 van 30 maart 1982 houdende tijdelijke wijziging in de regeling inzake de koppeling van bepaalde pensioenen aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk.

Uitvoeringsbesluiten

— Koninklijk besluit van 13 april 1982 tot uitvoering van artikel 5 van het koninklijk besluit n° 30 van 30 maart 1982 tot wijziging van de wetgeving betreffende de pensioenen van de overheidssector.

— Koninklijk besluit van 24 september 1982 tot uitvoering van het koninklijk besluit n° 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen, gewijzigd bij koninklijk besluit n° 52 van 2 juli 1982.

— Koninklijk besluit van 14 oktober 1982 tot uitvoering van artikel 5bis van het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967.

A. Maatregelen in de pensioenregeling voor werknemers

1. Besparingen (koninklijk besluit n° 32)

— Vervanging van de aanpassingsuitkering door een overlevingspensioen gedurende 1 jaar.

— Eenzelfde maatregel wordt voorzien in het stelsel der zelfstandigen bij koninklijk besluit n° 34.

— Beperking van de cumulatie van het vakantiegeld met het aanvullende vakantiegeld.

2. Invoering van een bijdrage voor invaliden en bruggepensioneerden (koninklijk besluit n° 33 en koninklijk besluit n° 52).

Vanaf 1 april 1982 werd een bijdrage aan de pensioensector ingesteld van 3,5 % voor invaliden en bruggepensioneerden waarvan het bedrag van de invaliditeitsvergoeding of van het brugpensioen hoger is dan de grens toegepast op de bijdrage van de gepensioneerde aan de verzekering voor gezondheidszorgen.

3. Uitvoering van het brugrustpensioen

Ter vervanging van het wettelijk brugpensioen wordt vanaf 1 januari 1983 de mogelijkheid voorzien van een

— Arrêté royal n° 32 modifiant l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés (*Moniteur belge*, 1er avril 1982).

— Arrêté royal n° 33 du 30 mars 1982 relatif à une retenue sur des indemnités d'invalidité et des prépensions (*Moniteur belge*, 1er avril 1982).

— Arrêté royal n° 34 modifiant l'arrêté royal n° 72 du 10 novembre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs indépendants (*Moniteur belge*, 1er avril 1982).

— Arrêté royal n° 52 modifiant l'arrêté royal n° 33 du 30 mars 1982 relatif à une retenue sur des indemnités d'invalidité et des prépensions.

— Arrêté royal n° 95 relatif à la prépension de retraite pour travailleurs salariés.

— Arrêté royal n° 126 modifiant l'arrêté royal n° 30 du 30 mars 1982 modifiant la législation relative aux pensions du secteur public.

— Arrêté royal n° 139 modifiant l'arrêté royal n° 31 du 30 mars 1982 portant modifications temporaires aux règles relatives à la liaison de certaines pensions à l'indice des prix à la consommation du Royaume.

Arrêtés d'exécution

— Arrêté royal du 13 avril 1982 portant exécution de l'article 5 de l'arrêté royal n° 30 du 30 mars 1982 modifiant la législation relative aux pensions du secteur public.

— Arrêté royal du 24 septembre 1982 portant exécution de l'arrêté n° 33 du 30 mars 1982 relatif à une retenue sur des indemnités d'invalidité et des prépensions, modifié par l'arrêté royal n° 52 du 2 juillet 1982.

— Arrêté royal du 14 octobre 1982 portant exécution de l'article 5bis de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967.

A. Mesures dans le régime des pensions pour travailleurs salariés

1. Economies (arrêté royal n° 32)

— Remplacement de l'indemnité d'adaptation par une pension de survie durant un an.

— Une mesure identique est prévue dans le régime des indépendants par l'arrêté royal n° 34.

— Limitation du cumul du pécule de vacances et du pécule de vacances complémentaire.

2. Instauration d'une cotisation pour invalides et préretraités (arrêté royal n° 33 et arrêté royal n° 52)

A partir du 1er avril 1982 une cotisation de 3,5 % du secteur des pensions est instauré pour les invalides et les préretraités dont le montant de l'indemnité d'invalidité ou de la prépension est supérieur au plafond appliqué aux cotisations des pensionnés à l'assurance soins de santé.

3. Instauration d'une prépension de retraite

En remplacement de la prépension légale la possibilité est prévue à partir de janvier 1983 d'une prépension non

onverminderd vervroegd pensioen vanaf 60 jaar voor de werknemer wijs werkgever er zich toe verbindt hem door een werkzoekende te vervangen.

Diegene die een brugrustpensioen geniet wordt beschouwd als een gepensioneerd, en niet als een werkloze, zoals dat het geval was met de wettelijke bruggepensioneerde.

De lopende wettelijke brugpensioenen blijven bestaan, doch er worden geen nieuwe meer toegekend.

B. Maatregelen in de pensioenregeling van de openbare sector

1. Harmonisering met de werknemersregeling van de cumulatierregelen van een rust- en een overlevingspensioen, van meerdere overlevingspensioenen, van een pensioen met een beroepsactiviteit en in geval van hertrouwing (koninklijk besluit n° 30).

2. Transfert van 14 miljard uit de Kas voor Weduwen en Wezen tot betaling van het rustpensioen (koninklijk besluit n° 30). Bij koninklijk besluit n° 126 wordt er nog het beschikbare saldo van 500 miljoen aan toegevoegd.

3. Blokkering in 1982 van de indexering van de pensioenen gedurende 2 maanden, en vanaf 1 juni tot 31 december 1982, toepassing van de formule « centen i.p.v. procenten » (zelfde systeem als de lonen en wedden) (koninklijk besluit n° 31).

Het systeem van « centen i.p.v. procenten » wordt voor 1983, net zoals voor de lonen en wedden, aangehouden en dit voor de twee eerste indexaanpassingen (koninklijk besluit n° 139). Vanaf de derde aanpassing wordt hetzelfde systeem toegepast als dat voorzien voor de lonen en wedden in het koninklijk besluit n° 180.

7. Werkloosheidsverzekering

— Koninklijk besluit van 30 maart 1982 betreffende de toekenning van wachtuitkeringen aan jonge werknemers, niet gezinshoofden, die hun studies hebben beëindigd (*Belgisch Staatsblad* van 1 april 1982).

— Koninklijk besluit van 30 maart 1982 tot wijziging van de artikelen 124 en 160, §§ 3, 4 en 6, van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende arbeidsvoorziening en werkloosheid (*Belgisch Staatsblad* van 1 april 1982).

— Ministerieel besluit van 30 maart 1982 tot wijziging van artikel 83^{quater} van het ministerieel besluit van 4 juni 1964 inzake werkloosheid (*Belgisch Staatsblad* van 1 april 1982).

— Koninklijk besluit van 12 oktober 1982 tot wijziging van artikel 126 van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende de arbeidsvoorziening en de werkloosheid (*Belgisch Staatsblad* van 26 november 1982).

De maatregelen in de werkloosheidsverzekering zijn gericht op een vermindering van de uitgaven via een selectieve vermindering van de werkloosheidsuitkeringen. Deze selectiviteit houdt rekening met de gezinssituatie. De uitkeringen voor gezinshoofden blijven gespaard.

1) Uitbreiding van het recht op werkloosheid voor jonge schoolverlaters

Vanaf 1 juli 1982 is de discriminatie tussen schoolverlaters opgeheven en zullen alle jonge afgestudeerde werkzoekenden na hun wachttijd opgenomen worden in de werkloosheidsreglementering. Wel zullen deze jongeren een lagere vergoeding ontvangen indien zij geen gezinshoofd zijn.

réduite à partir de 60 ans pour les travailleurs dont l'employeur s'engage à le remplacer par un demandeur d'emploi.

Le bénéficiaire d'une prépension est considéré comme un pensionné et non comme un chômeur, comme c'était le cas des prépensionnés légaux.

Les prépensions en cours restent en vigueur, mais de nouvelles prépensions ne sont plus accordées.

B. Mesures dans le régime des pensions du secteur public

1. Harmonisation avec le régime des travailleurs salariés des règles de cumul d'une pension de retraite et d'une pension de survie, de plusieurs pensions de survie, d'une pension et d'une activité professionnelle et en cas de remariage (arrêté royal n° 30).

2. Transfert de 14 milliards de la Caisse des veuves et orphelins au paiement des pensions de retraite (arrêté royal n° 30). L'arrêté royal n° 126 y ajoute encore un solde disponible de 500 millions.

3. Blocage en 1982 de l'indexation des pensions durant 2 mois et du 1er juin au décembre 1982, application de la formule du forfait (même système que les traitements et salaires) (arrêté royal n° 31).

Le système du forfait est maintenu en 1983, tout comme pour les traitements et salaires, et ce pour les deux premières indexations (arrêté royal n° 139). A partir de la troisième adaptation, le système d'indexation sera le même que celui prévu pour les traitements et salaires par l'arrêté royal n° 180.

7. Assurance chômage

— Arrêté royal du 30 mars 1982 relatif à l'octroi d'allocations d'attente aux jeunes travailleurs, non-chefs de ménage, qui ont terminé leurs études (*Moniteur belge* du 1er avril 1982).

— Arrêté royal du 30 mars 1982 modifiant les articles 124 et 160, §§ 3, 4 et 6, de l'arrêté royal du 20 décembre 1963 relatif à l'emploi et au chômage (*Moniteur belge* du 1er avril 1982).

— Arrêté ministériel du 30 mars 1982 modifiant l'article 83^{quater} de l'arrêté ministériel du 4 juin 1964 relatif au chômage (*Moniteur belge* du 1er avril 1982).

— Arrêté royal du 12 octobre 1982 modifiant l'article 126 de l'arrêté royal du 20 décembre 1963 relatif à l'emploi et au chômage (*Moniteur belge* du 26 novembre 1982).

Les mesures en assurance chômage visent une diminution des dépenses par une diminution sélective des allocations de chômage. Cette sélectivité tient compte de la situation familiale. Les allocations aux chefs de famille restent épargnées.

1) Extension du droit au chômage aux jeunes qui quittent l'école

A partir du 1er juillet 1982, la discrimination entre ceux qui quittent les études est supprimée et tous les jeunes qui ont fini leurs études accéderont au régime du chômage après une période de stage. Ces jeunes recevront cependant une allocation moins élevée s'ils ne sont pas chef de famille.

2) *Bedragen van de werkloosheidsuitkeringen*

— Sinds 1 april 1982 worden de dagelijkse werkloosheidsuitkeringen, samengesteld door de deling van het maandelijks brutoloon door 26, daar waar dit vroeger gedeeld werd door 25. Hierdoor is het bedrag van de dagelijkse werkloosheidsuitkeringen met 4 % verminderd.

— Bovendien werd sinds 1 april 1982 de werkloosheidsuitkering voor de inwonenden met 6 % verminderd. Deze vermindering geldt niet wanneer het hoofdkomen van het gezin eveneens een vervangingsinkomen is.

Deze vermindering geldt als een voorafbetaling die kan worden ingebracht in het kader van de belastingsaangiften 1983 m.b.t. het inkomen van 1982.

3) *Cumulatie van werkloosheidsuitkering met een politiek mandaat*

Vanaf december 1982 wordt ingeval van cumulatie van een werkloosheidsuitkering met een politiek mandaat, de werkloosheidsuitkering beperkt tot een bedrag gelijk aan het verschil tussen 120 % van het dagelijks bedrag van de werkloosheidsuitkering en het dagelijks bedrag van de voordelen verbonden aan het politiek mandaat, zonder evenwel 100 % van de dagelijkse werkloosheidsuitkering te kunnen overschrijden.

Deel 3. — Algemene evaluatie

De maatregelen die de Regering binnen het kader van de haar toegewezen bijzondere machten in de sociale zekerheid heeft genomen, zijn essentieel gericht op het onmiddellijk herstel van het financieel evenwicht van de stelsels van de sociale zekerheid in 1982 en in 1983.

Toch komt in het overzicht van de verschillende maatregelen duidelijk naar voor dat de Regering een aantal basisbeginselen heeft gevolgd waarvan de sleutelbegrippen in het regeerakkoord zelf zijn opgenomen. Tevens werd ernaar gestreefd ook structurele maatregelen te nemen die een aanloop vormen naar grondiger hervormingen.

1. *De versteviging van de solidariteit*

Het is juist in momenten van crisis dat de sociale zekerheid haar eigenlijke rol moet kunnen spelen, met name « een bestaansminimum waarborgen en de verzekerden tegen bestaansrisico's beveiligen » (cfr. regeerakkoord).

Als deze opdracht op de helling komt door gebrek aan geldmiddelen, dan moet het basisprincipe van de sociale zekerheid, nl. de solidariteit tussen actieven en niet-actieven, worden versterkt. Dat op deze solidariteit een beroep is gedaan komt ruim tot uiting. Denken wij aan de bijdragen op het dubbel vakantiegeld, de deplafonnering, de gelijkschakeling van de bijdragen tussen arbeiders en bedienden. Ook de forfaitaire aftrek hetzij van de gezinsbijslag hetzij van het loon voor de actieven zonder kinderen, is in feite een solidaire bijdrage van de actieven, vermits de gezinnen die het met een vervangingsinkomen moeten stellen of die het gewaarborgd minimumloon niet bereiken, van deze bijdrage zijn uitgesloten.

Denken wij tenslotte ook aan de solidariteitsbijdrage ten voordele van de werkloosheid vanwege de hoge inkomens boven de 3 miljoen.

2. *De aandacht voor het gezin*

Ondanks de weinig populaire maatregelen in de kinderbijslagsector, heeft de Regering er nochtans zorg voor gedragen dat juist bij deze maatregelen het aantal kinderen niet wordt bestraft, en dat er tevens een gelijkwaardige

2) *Montants des allocations de chômage*

— Depuis le 1er avril 1982, les allocations de chômage journalières sont constituées par la division par 26 du salaire brut mensuel alors que celui-ci était précédemment divisé par 25. Ainsi, le montant de l'allocation journalière de chômage est diminué de 4 %.

— En outre, à partir du 1er avril 1982, l'allocation de chômage est diminuée de 6 % pour le cohabitant. Cette diminution n'est pas applicable si le revenu principal du ménage est également un revenu de remplacement.

Cette diminution vaut versement anticipé qui peut être signalé dans le cadre des déclarations fiscales de 1983 relatives au revenu de 1982.

3) *Cumul d'une allocation de chômage et d'un mandat politique*

A partir de décembre 1982, l'allocation de chômage est limitée à un montant égal à la différence entre 120 % du montant de l'allocation journalière et le montant journalier des avantages liés à un mandat politique, sans toutefois pouvoir dépasser 100 % de l'allocation journalière de chômage.

3me Partie. — Evaluation générale

Les mesures que le Gouvernement a prises dans le cadre des pouvoirs spéciaux qui lui ont été attribués dans le secteur de la sécurité sociale, sont axées essentiellement sur le rétablissement immédiat de l'équilibre financier des régimes de la sécurité sociale en 1982 et 1983.

Cependant, l'aperçu des différentes mesures fait apparaître que le Gouvernement a suivi une série de principes fondamentaux dont les points-clés sont repris dans l'accord gouvernemental. En même temps on visait à prendre également des mesures structurelles constituant le préambule de réformes plus approfondies.

1. *Renforcement de la solidarité*

Il est juste qu'en période de crise la sécurité sociale doive pouvoir jouer son rôle proprement dit qui est de garantir un minimum d'existence et de protéger les assurés contre les risques de l'existence (cf. accord gouvernemental).

Lorsque cette mission s'essouffle par manque de moyens financiers, le principe de base de la sécurité sociale — la solidarité entre actifs et inactifs — doit être renforcée. L'appel à cette solidarité s'exprime largement. Pensons aux cotisations sur le double pécule de vacances, au déplafonnement, à l'uniformisation des cotisations entre ouvriers et employés. La déduction forfaitaire soit des allocations familiales soit du salaire des actifs sans enfants est en fait aussi une contribution de solidarité des actifs puisque les familles qui doivent se contenter d'un revenu de remplacement ou n'atteignent pas le salaire minimum garanti sont exclues de cette cotisation.

Pensons enfin aussi à la cotisation de solidarité des hauts revenus supérieurs à 3 millions, versée au profit des chômeurs.

2. *La famille, centre des préoccupations*

Malgré les mesures peu populaires prises dans le secteur des allocations familiales, le Gouvernement a néanmoins veillé à ne pas pénaliser le nombre d'enfants, précisément par ces mesures, et à obtenir un effort similaire des isolés

inspanning in alleenstaanden en gezinnen zonder kinderen. Daarentoe zijn de maatregelen niet van toepassing op gezinnen die in hoofddeel op een vervangingsinkomen zijn aangewezen.

Er weze tenslotte aangestipt dat de inhouding van 500 F beperkt blijft tot 1983, en dat deze maatregel vanaf 1984, in het kader van de hervorming van de sociale zekerheid, zal wegvallen.

3. Ieder naar draagkracht

De Regering heeft er zorgvuldig over gewaakt dat de weerslag van het geheel van haar maatregelen zou rekening houden met de hoogte van het inkomen. Voor de maatregelen die een definitief karakter hebben, is dit op rechtstreekse wijze gebeurd. Vermelden we hier de deplafonnering, de bijdrage van 10 % voor de hoge inkomensstrekken en de gelijkschakeling van de bijdragen tussen arbeiders en bedienden.

Voor enkele maatregelen met een tijdelijk karakter — de 500 F en de 900 F — wordt er op het lineair karakter van deze inhoudingen op onrechtstreekse wijze nl. langs fiscale weg een correctie naar draagkracht aangebracht.

De fiscale aftrekken voor kinderen ten laste zijn verhoogd, en de minima en maxima bedragen van deze aftrekken zijn dicht bij elkaar gebracht.

4. De koopkracht van de minsbegoeden

Deze koopkracht beveiligen was een verbintenis van de Regering welke uitdrukkelijk werd opgenomen in de bijzondere-machtenwet.

Een duidelijk voorbeeld is het uitsluiten uit de bijzondere maatregelen van diegenen die minder dan het gewaarborgd minimumloon verdienen.

Maar vooral dient hier gesteld dat de sociale uitkeringen in 1982 volledig geïndexeerd bleven, wat ongetwijfeld de beste waarborg is voor het behoud van de koopkracht van de minstbegoeden.

Vanaf juli 1983 zal een andere indexverwijzing worden toegepast die in de praktijk een vertraging van de aanpassingen met anderhalve maand tot twee maanden tot gevolg zal hebben. Hiermede wordt dan hetzelfde systeem als de lonen en wedden nagevolgd. Belangrijk is evenwel dat de Regering beslist heeft, teneinde de koopkracht van de minstbegoeden te beveiligen, de bedragen van het bestaansminimum, van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en van de tegemoetkomingen van minder-validen met 5 % te verhogen vanaf 1 februari 1983.

Deze verhoging is veel meer dan de loutere compensatie van de vertraagde indexaanpassing voor bedoelde bedragen.

5. Spreiding over alle categorieën

Ook heeft de Regering het principe gerespecteerd dat de maatregelen gelijkelijk moeten gespreid zijn over alle bevolkingscategorieën. In het kader van de bijzondere machtenbesluiten werd overigens het principe gehanteerd dat de maatregelen voor werknemers, voor zelfstandigen en voor ambtenaren zoveel als mogelijk dezelfde dienden te zijn, zodat allen, ongeacht de professionele categorie waartoe zij behoren, eenzelfde inspanning leveren, in functie van hun draagkracht.

6. Aanloop tot structurele maatregelen

Zoals gezegd zijn de maatregelen die in 1982 en 1983 werden genomen, essentieel gericht op het herstel van het financieel evenwicht van de sociale zekerheid op korte termijn.

et des ménages sans enfants. En outre, les mesures ne s'appliquent pas aux ménages principalement tributaires d'un revenu de remplacement.

Il faut noter enfin que la retenue de 500 F reste limitée en 1983 et que la mesure à partir de 1984, dans le cadre de la réforme de la sécurité sociale sera supprimée.

3. Chacun selon sa capacité contributive

Le Gouvernement a soigneusement veillé à ce que l'impact de l'ensemble de ses mesures tienne compte de l'importance du revenu. Pour les mesures à caractère définitif, ceci a eu lieu directement. Signalons à ce propos le déplafonnement, la cotisation de 10 % pour les bénéficiaires de hauts revenus etc... L'uniformisation des cotisations entre ouvriers et employés.

Pour quelques mesures à caractère temporaire — les retenues de 500 F et 900 F — une correction basée sur la capacité contributive est apportée d'une façon indirecte c'est-à-dire par voie fiscale, vu le caractère linéaire de ces retenues.

Les déductions fiscales pour enfants à charge sont majorées, et les minima et maxima de ces déductions sont rapprochés.

4. Le pouvoir d'achat des moins favorisés

Protéger ce pouvoir d'achat était l'engagement du Gouvernement; il a été repris dans la loi de pouvoirs spéciaux.

Un exemple évident est l'exclusion des mesures spéciales de ceux qui gagnent moins que le revenu garanti.

Mais il faut surtout préciser que les prestations sociales sont restées intégralement indexées en 1982, ce qui est, à n'en point douter, la meilleure garantie du maintien du pouvoir d'achat des moins favorisés.

A partir de 1983, un index modifié sera appliqué, avec pour conséquence pratique que des ajustements seront retardés d'un demi-mois à deux mois. Aussi, on suit le même système que les salaires et traitements mais le Gouvernement a décidé, pour protéger le pouvoir d'achat des moins favorisés, de majorer de 5 % les montants du minimum d'existence, du revenu garanti aux personnes âgées et des allocations aux handicapés.

Cette majoration est bien plus qu'une simple compensation de l'ajustement retardé de l'index pour les montants visés.

5. Répartition entre toutes les catégories

Le Gouvernement a également respecté le principe que les mesures doivent être progressivement réparties entre toutes les catégories de la population. Dans le cadre des arrêtés de pouvoirs spéciaux, le principe a d'ailleurs été maintenu, selon lequel les mesures pour les travailleurs, les indépendants et les fonctionnaires devaient autant que possible être les mêmes pour permettre à tous — de quelle catégorie professionnelle qu'ils appartiennent — de fournir le même effort selon leur capacité contributive.

6. Vers des mesures structurelles

Comme cela a été dit, les mesures prises en 1982 et 1983 sont essentiellement axées sur le rétablissement de l'équilibre financier de la sécurité sociale à court terme.

Toch nu kunnen we durven erkennen dat verschillende ingrepen ook een structureel karakter hebben. Dit is o.m. het geval voor de maatregelen met betrekking tot de ziekenhuizen, waar de ingebruikname van nieuwe bedden zeer streng wordt gereguleerd en waar nieuwe mogelijkheden worden geopend via de erkenning en subsidiëring van rust- en verzorgingsbedden, gekoppeld aan de afbouw van overbodige ziekenhuisbedden. Ook de maatregelen inzake de generieke producten, de medische profielen, de beheersing van het aanbod zijn ingrepen die op lange termijn hun vruchten zullen afwerpen.

Inzake cumulatie van verschillende sociale zekerheidsprestaties is reeds een hele stap gezet. Denken we aan de cumulatiereregelingen tussen een pensioen en een beroepsactiviteit, welke nu dezelfde zijn voor werknemers, ambtenaren en zelfstandigen.

Ook de cumulatie tussen een pensioen en een arbeidsongevallen- of beroepsziektenrente is een belangrijke stap naar het principe dat onbeperkte cumulatie van meerdere vervangingsinkomens ontoelaatbaar is.

Tenslotte dient opgemerkt dat ook de deplafonnering en de gelijkschakeling van de bijdragevoeten tussen arbeiders en bedienden fundamentele ingrepen zijn, omdat van nu af aan elke werknemer eenzelfde proportionele bijdrage betaalt in verhouding tot zijn volledig loon.

7. *Het eindresultaat* van dit alles is dat de Regering de essentie van de sociale zekerheid heeft veilig gesteld en haar financieel evenwicht voor 1982 en 1983 heeft gerealiseerd. Geen enkel van de basisprincipes van de wet Dhoore komt in het gedrang. De solidariteit tussen actieven en niet-actieven blijft benadrukt, het inkomen op de koopkracht van de minstgegoeden werd beveiligd. Het zal er nu op aankomen om op deze basis te werken aan een meer fundamentele hervorming die moet toelaten de sociale zekerheid veilig doorheen de crisis te loodsen en haar leefbaarheid structureel te waarborgen.

De analyse van de oorzaken voor het deficit van de sociale zekerheid hebben ons duidelijk aangetoond dat de vermindering van het aantal werklozen en de toename van het aantal arbeidsplaatsen de meest zekere wissel zijn op een leefbare sociale zekerheid.

In het gehele beleid van de Regering staat de tewerkstelling centraal. Ook binnen de sociale zekerheid werden een reeks tewerkstellingsbevorderende maatregelen genomen, denken we aan de verminderingen van de patronale lasten en de deeltijdse arbeid.

Het tewerkstellingsbeleid zal de basis vormen voor de sanering van de sociale zekerheid.

De bijkomende aanwervingen die dank zij de loonmatiging en de tewerkstellingsbevorderende maatregelen zoals Maribel zullen geschieden, zullen het draagvlak van de sociale zekerheid kunnen verstevigen en de verminderde ontvangsten tengevolge van de loonmatiging opvangen.

Indien aan de inkomstenzijde van de sociale zekerheid het verlies aan inkomsten tengevolge van de loonmatiging niet zou gecompenseerd worden door nieuwe tewerkstelling, dan zal de compensatie dienen te geschieden door voorafname op het Fonds voor de Tewerkstelling.

Cependant, nous devons oser reconnaître que plusieurs interventions ont également un caractère structurel. C'est notamment le cas des mesures relatives aux hôpitaux, où la mise en service de nouveaux lits est réglementée de façon très stricte et où de nouvelles possibilités sont ouvertes par l'agrément et l'octroi de subsides aux lits de repos et de soins, conjuguées à la suppression de lits d'hôpitaux excédentaires. Les mesures en matière de produits génériques, de profils médicaux, de maîtrise de l'offre produiront également leurs fruits à long terme.

Quant au cumul de différentes prestations de sécurité sociale, un grand pas a été franchi. Songeons aux règles du cumul d'une pension et d'une activité professionnelle, qui sont à présent identiques pour les travailleurs, les fonctionnaires et les indépendants.

Le cumul d'une pension et d'une rente d'accident du travail ou de maladie professionnelle constitue un pas important vers le principe selon lequel le cumul illimité de plusieurs revenus de remplacement est inadmissible.

Enfin, il y a lieu de remarquer que le déplafonnement et l'uniformisation des taux de cotisation entre ouvriers et employés sont des décisions fondamentales parce que chaque travailleur paiera dorénavant une même cotisation, proportionnelle à son salaire entier.

7. *Le résultat final* de tout ceci est le fait que le Gouvernement a préservé entièrement l'essentiel de la sécurité sociale et qu'il a réalisé son équilibre financier en 1982 et en 1983. Aucun des principes de base de la loi Dhoore n'est menacé. La solidarité entre actifs et inactifs reste de mise, le revenu des moins favorisés a été préservé. Il faudra à présent travailler sur cette base à une réforme plus fondamentale qui doit permettre de guider la sécurité sociale à travers la crise et de garantir structurellement sa viabilité.

L'analyse des causes du déficit de la sécurité sociale nous a clairement montré que la diminution du nombre de chômeurs et l'accroissement du nombre d'emplois sont les garants d'une sécurité sociale viable.

L'emploi est la préoccupation majeure de toute la politique gouvernementale. Des mesures favorisant l'emploi ont également été prises au sein de la sécurité sociale; songeons à la diminution des charges patronales et au travail à temps partiel.

La politique de l'emploi constituera la base de l'assainissement de la sécurité sociale.

Les recrutements supplémentaires qui auront lieu grâce à la modération salariale et aux mesures favorisant l'emploi (Maribel) pourront renforcer les fondements de la sécurité sociale et permettront de faire face à la diminution des recettes dues à la modération salariale.

Si du côté des recettes de la sécurité sociale la perte des recettes par suite de la modération salariale ne pourra être compensée par de nouveaux emplois, la compensation devra s'opérer par prélèvement anticipé sur le Fonds de l'Emploi.

III. — ALGEMENE BESPREKING

Inleiding

Een aantal leden betreurt dat sommige problemen die veeleer betrekking hebben op de sector Volksgezondheid, maar toch invloed uitoefenen op de sector Sociale Voor-

III. — DISCUSSION GENERALE

Introduction

Plusieurs membres déplorent qu'il ne soit pas possible de consacrer une discussion approfondie à certaines questions (mutualités, politique hospitalière, etc.) qui, tout en rele-

zorg, tijdens deze bespreking onvoldoende aan bod komen (mutualiteiten, iekenhuisbeleid enz...).

De voorzitter wijst op de taakverdeling tussen de commissies maar begrijpt wel dat er verscheidene raakvlakken zijn tussen Volksgezondheid en Sociale Voorzorg. Hij meent dan ook dat de discussie niet te eng moet opgevat worden. Niettemin kunnen zaken die strikt tot de sector Volksgezondheid behoren niet in deze commissie besproken worden.

Ook de Minister van Sociale Zaken gaat akkoord met deze zienswijze. Hij zal in de mate van het mogelijke op alle vragen antwoorden, met uitzondering van die betreffende de werkloosheid of betreffende de begroting van pensioenen die duidelijk tot de bevoegdheid van andere leden van de Regering behoren.

Verscheidene leden uit hun tevredenheid en feliciteren de Minister omdat de begroting zoals beloofd, bij het begin van 1983, kan besproken worden.

Een aantal leden wensen dat de bespreking van de begroting nog niet zou worden afgesloten omdat zij van oordeel zijn dat de leden van de commissie de mogelijkheid moeten krijgen de laatstverschenen koninklijke besluiten in uitvoering van de wet op de bijzondere machten te onderzoeken in verband met hun mogelijke weerslag op de voorliggende begroting.

Het is trouwens zo dat nog niet alle koninklijke besluiten zijn gepubliceerd.

Andere leden zijn echter de mening toegedaan dat de commissie ter gelegenheid van de gedachtenwisseling over de reeds genomen koninklijke besluiten door de Minister van Sociale Zaken ruimschoots werd ingelicht over zijn intenties en over de draagwijdte van de koninklijke besluiten, die nog moesten worden genomen.

Daarbij blijft het nog steeds mogelijk in de commissie een gedachtenwisseling te hebben over die besluiten, zoals ook gebeurde voor de in 1982 gepubliceerde koninklijke besluiten.

Een lid verklaart dat het niet opgaat eerst de Minister geluk te wensen met het vroegtijdig indienen van zijn begroting en dan te trachten de bespreking ervan af te remmen.

Er zij nog vermeld dat een vóór de eindstemming ingediend voorstel tot verdraging dat gesteund is op de hierboven aangehaalde argumenten werd verworpen met 12 tegen 6 stemmen.

1. Bijzondere machten

Een lid vraagt of de Minister voor de sectoren die onder zijn bevoegdheid ressorteren al dan niet het plan heeft nieuwe bijzondere machten te vragen?

De Minister van Sociale Zaken antwoordt dat de Regering terzake positie zal kiezen, inmiddels heeft hij wel gepoogd een overzicht te verstrekken over het gebruik van de bijzondere machten in 1982 in de Sociale Zekerheid. Hij verwijst verder naar de verklaringen van de Eerste Minister: indien in 1983 bijzondere machten zouden gevraagd worden, zou dit gebeuren binnen een beperkt kader. Het debat hierover zal echter binnen een andere kontekst dienen te geschieden.

Een ander lid wenst te vernemen wanneer de lijst zal gepubliceerd worden van de besluiten genomen in het kader van de bijzondere machten, met de vermelding of zij in 1982 of ook in 1983 van toepassing zijn.

Hij wenst een gelijkaardig overzicht te bekomen voor de maatregelen die genomen zijn in de sector Pensioenen.

De Minister verwijst naar zijn nota betreffende het gebruik van de bijzondere machten in 1982 (cfr. p. 31, 32 en 33) en verklaart dat daarin al de maatregelen betreffende de

vant du secteur de la Santé publique, influencent néanmoins le secteur de la Prévoyance sociale.

Le Président rappelle que les diverses commissions ont des attributions spécifiques. Il reconnaît néanmoins qu'il existe plusieurs points communs entre la Santé publique et la Prévoyance sociale. Il estime dès lors qu'il ne faut pas confiner la discussion dans un cadre trop étroit. La Commission ne peut néanmoins débattre de questions qui relèvent exclusivement du secteur de la Santé publique.

Le Ministre des Affaires sociales partage ce point de vue. Il déclare qu'il s'efforcera de répondre dans la mesure du possible, à toutes les questions, excepté à celles concernant le chômage et le budget des pensions, qui sont manifestement du ressort d'autres membres du Gouvernement.

Plusieurs membres expriment leur satisfaction et félicitent le Ministre d'avoir fait en sorte que le budget puisse être examiné début 1983, ainsi qu'il l'avait promis.

Plusieurs membres souhaitent que la discussion du budget soit prolongée afin de permettre aux membres de la Commission d'examiner l'incidence que les derniers arrêtés royaux pris en exécution de la loi sur les pouvoirs spéciaux pourraient avoir sur le présent budget.

Il semblerait d'ailleurs que tous les arrêtés royaux n'aient pas encore été publiés.

D'autres membres estiment toutefois que le Ministre des Affaires sociales a largement informé la Commission au sujet de ses intentions et de la portée des arrêtés royaux qui restaient à prendre lors de l'échange de vues sur les arrêtés royaux antérieurs.

Il est d'ailleurs toujours possible d'organiser, au sein de la commission, un échange de vues sur ces arrêtés, ainsi qu'il a été fait pour les arrêtés royaux publiés en 1982.

Un membre estime qu'il est illogique de commencer par féliciter le Ministre d'avoir déposé son budget en temps utile et d'essayer ensuite de retarder la discussion de ce même budget.

Une proposition d'ajournement introduite avant le vote final et s'appuyant sur les arguments précités est rejetée par 12 voix contre 6.

1. Pouvoirs spéciaux

Un membre demande si le Ministre a l'intention de demander de nouveaux pouvoirs spéciaux pour les secteurs qui ressortissent à sa compétence.

Le Ministre des Affaires sociales répond que le Gouvernement définira sa position en la matière et qu'il s'est efforcé pour sa part de présenter un bilan concernant l'utilisation des pouvoirs spéciaux dans le domaine de la sécurité sociale en 1982. Il rappelle en outre les déclarations du Premier Ministre: si des pouvoirs spéciaux étaient demandés en 1983, ils seraient limités à des matières bien précises. Il est toutefois exclu de débattre de cette question à l'occasion de l'examen du présent budget.

Un autre membre demande quand sera publiée la liste des arrêtés pris dans le cadre des pouvoirs spéciaux et indiquant si l'application de ces arrêtés est limitée à 1982 ou si elle se poursuit en 1983.

Il souhaite également obtenir un aperçu des mesures prises dans le secteur des pensions.

Le Ministre renvoie à la note qu'il a rédigée sur les pouvoirs spéciaux en 1982 (cfr. p. 31, 32 et 33) et précise que toutes les mesures concernant le secteur social y sont men-

gehele sector opgenomen zijn, dus ook de maatregelen inzake werknemerspensioenen en inzake werkloosheidsuitkeringen.

Een lid meent te kunnen besluiten dat de Minister er zelf geen groot voorstander van is nogmaals een beroep te doen op bijzondere machten.

De Minister acht dit besluit zeker voorbarig en wenst terzake nog geen standpunt in te nemen vóór de Regering een beslissing genomen heeft.

2. Het financieel evenwicht van de Sociale zekerheid

a) Fonds voor het herstel van financieel evenwicht van de Sociale Zekerheid

Een lid vindt het een interessante formule een Fonds voor het herstel van financieel evenwicht van de Sociale Zekerheid, gestijfd door niet geëffecteerde inkomsten, op te richten zodat de sectoren waar budgettaire moeilijkheden voorkomen er zonder problemen en op een soepele manier beroep op kunnen doen.

Hoeveel bedraagt het totaal van de middelen waarover het Fonds nu beschikt?

Bestaan er buiten de forfaitaire afhoudingen op de kinderbijlagen en de forfaitaire bijdragen van alleenstaanden en gezinnen zonder kinderen en de afhouding van 11 % op het vakantiegeld nog andere middelen om het fonds te spijzen?

Het doel van dit fonds is in bepaalde sectoren de grootste nood te lenigen. Werden reeds middelen in het fonds voor dit doel aangewend?

De Minister van Sociale Zaken antwoordt dat de oprichting van het fonds structureel een belangrijk nieuw element betekent in de financiering van de sociale zekerheid.

De oprichting was een gevolg van het voorstel om bepaalde inkomsten niet onmiddellijk te affecteren, maar de gelden in een fonds beschikbaar te houden.

In 1982 raamde men de inkomsten van het Fonds als volgt:

7 % inhouding op het vakantiegeld ...	5,6 miljard
500 F forfaitaire inhouding op de kinderbijlagen ...	4,3 miljard
900 F forfaitaire bijdrage van alleenstaanden en gezinnen zonder kinderen ...	5,6 miljard
Totaal ...	15,5 miljard

Deze bedragen werden tot nu toe als volgt aangewend:

R. I. Z. I. V. ...	5,7 miljard
Fonds voor beroepsziekten ...	1,3 miljard
Rijksdienst voor werknemerspensioenen ...	4,0 miljard

Er blijft dus 3 à 4 miljard over, die waarschijnlijk eveneens aan het R. I. Z. I. V. zullen worden gestort.

In 1983 wordt een totale inbreng verwacht van 22 miljard:

11 % inhouding op het vakantiegeld ...	8,8 miljard
500 F forfaitaire inhouding op de kinderbijlagen ...	4,6 miljard
900 F forfaitaire bijdrage van alleenstaanden en gezinnen zonder kinderen ...	9,2 miljard
Totaal ...	22,6 miljard

tionnées, y compris les mesures concernant la pension des travailleurs salariés et les allocations de chômage.

Un membre pense pouvoir déduire de ces déclarations que le Ministre ne souhaite guère avoir recours à nouveau aux pouvoirs spéciaux.

Le Ministre estime qu'une telle conclusion est pour le moins prématurée; il ne souhaite pas prendre position en la matière avant que le Gouvernement n'ait pris une décision.

2. L'équilibre financier de la Sécurité sociale

a) Fonds pour l'équilibre financier de la Sécurité sociale

Un membre juge intéressante la formule qui consiste à créer un Fonds pour l'équilibre financier de la sécurité sociale, alimenté par des recettes non-affectées, de telle sorte que les secteurs qui connaissent des difficultés financières puissent y avoir recours sans que cela n'entraîne de multiples complications.

Quel est le montant des moyens dont dispose actuellement ce Fonds?

Le Fonds peut-il encore être alimenté par d'autres moyens que les retenues forfaitaires sur les allocations familiales, les cotisations forfaitaires des isolés et des ménages sans enfants et la retenue de 11 % sur le pécule de vacances?

L'objectif de ce Fonds est de remédier aux situations les plus critiques dans certains secteurs. Des moyens de ce Fonds ont-ils déjà été utilisés à cette fin?

Le Ministre des Affaires sociales déclare que la création de ce Fonds constitue un élément nouveau important dans le financement de la Sécurité sociale.

Cette création fait suite à la proposition de ne pas affecter immédiatement certaines recettes mais de les verser à un fonds ou elles resteraient disponibles.

En 1982, les recettes du Fonds ont été estimées comme suit:

7 % de retenue sur le pécule de vacances	5,6 milliards
500 F de retenue forfaitaire sur les allocations familiales ...	4,3 milliards
900 F de cotisation forfaitaire à charge des isolés et des ménages sans enfants ...	5,6 milliards
Total ...	15,5 milliards

Jusqu'à présent ces montants ont été affectés comme suit:

I. N. A. M. I. ...	5,7 milliards
Fonds des maladies professionnelles ...	1,3 milliard
Office national des pensions pour travailleurs salariés ...	4,0 milliards

Il est probable que le solde de 3 à 4 milliards sera également versé à l'I. N. A. M. I.

Pour 1983, les recettes totales sont estimées à 22 milliards de F:

11 % de retenue sur le pécule de vacances	8,8 milliards
500 F de retenue forfaitaire sur les allocations familiales ...	4,6 milliards
900 F de cotisation forfaitaire à charge des isolés et des ménages sans enfants ...	9,2 milliards
Total ...	22,6 milliards

Deze inkomsten zullen in 1983 hoofdzakelijk aangewend worden voor sectoren gezondheidszorgen, kinderbijslagen en werkloosheidsuitkeringen.

De Minister benadrukt nogmaals dat dit een belangrijke en vernieuwing is in de werkmethode van de sociale zekerheid.

b) Evolutie van de staatstussenkomst in het stelsel van de sociale zekerheid

Een lid wenst verduidelijking over de verhouding tussen het groeiritme van de Staatssubsidies aan de sociale zekerheid en de algemene groei van de Staatsuitgaven (+ 7 % en + 10 % voor de uitgaven van de sociale cel).

Hij vraagt een overzicht van de evolutie van de Staatstussenkomsten tijdens de laatste jaren.

Hetzelfde lid wenst te vernemen waarom toelagen aan de Z. I. V., regeling zelfstandigen van 5 350,9 miljoen in 1982 naar 6 151,6 miljoen gestegen zijn (cfr. inleidende uiteenzetting van de Minister, blz. 7).

De Minister schetst de evolutie per sector sedert 1980. Die evolutie van 1980 tot 1983 is weergegeven in de tabel in bijlage 1 waarin ook telkens een vergelijking met het voorgaande jaar is opgenomen om het groeiritme aan te duiden.

Dat in de betoelating van de sociale zekerheid een reële groei waar te nemen is, is evident. Dit is een gevolg van de toepassing van de wet Dhoore (wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers).

Wat de toelage aan het R. I. Z. I. V. voor de regeling van de werknemers betreft, merkt een ander lid op dat het bedrag van 61,8298 miljard dat voorkomt in de inleidende uiteenzetting van de Minister (blz. 8) en begrepen is in het krediet dat uitgetrokken wordt onder artikel 42.05 (blz. 46) van de begroting niet in overeenstemming is met de bepalingen van artikel 26 van de wet Dhoore.

Gezien de 80 %-regel vervat in dat artikel meent het lid dat hier 65,8 miljard zou moeten voor uitgetrokken worden.

De Minister antwoordt dat het aangehaalde bedrag inderdaad niet de 80 % bereikt.

Indien we echter rekening houden met de toelagen die het R. I. Z. I. V. ontvangt uit het fonds voor het financieel evenwicht van de sociale zekerheid, dan worden de bepalingen vervat in de wet Dhoore ruimschoots nageleefd.

c) Het geraamde deficit en de factoren die er een invloed op uitoefenen

Een lid schat de globale inlevering voor 1982 op 75 miljard. Wanneer nu blijkt dat het globale deficit van de sociale zekerheid in 1982, 42 miljard zal bedragen, vraagt hij of die opbrengst van de loonmatiging niet kan worden aangewend om het deficit weg te werken.

Hij stelt ook vast dat bij de raming van het deficit voor 1983 de minderontvangst als gevolg van de bijkomende loonmatiging op 7 miljard geschat wordt, zonder rekening te houden met compenserende tewerkstelling.

Hoe zou dit bedrag evolueren indien hiermee wel rekening werd gehouden?

Een ander lid vraagt of het geraamde deficit een betrouwbaar cijfer is. Staan ons geen onaangename verrassingen te wachten?

En 1983, ces recettes seront principalement affectées aux secteurs des soins de santé, des allocations familiales et des allocations de chômage.

Le Ministre insiste à nouveau sur le fait qu'il s'agit là d'une innovation importante en matière de fonctionnement de la sécurité sociale.

b) Evolution de l'intervention de l'Etat dans le régime de la sécurité sociale

Un membre demande des précisions au sujet du rapport entre le rythme de croissance des subventions de l'Etat au profit de la sécurité sociale et l'augmentation générale des dépenses de l'Etat (+ 7 % et + 10 % pour les dépenses de la cellule sociale).

Il demande un aperçu de l'évolution des interventions de l'Etat au cours des dernières années.

Le même membre voudrait savoir pourquoi les subventions à l'A. M. I., régime des travailleurs indépendants, sont passées de 5 350,9 millions en 1982 à 6 151,6 millions en 1983 (cf. l'exposé introductif du Ministre, p. 7).

Le Ministre rappelle dans les grandes lignes l'évolution par secteur depuis 1980. Cette évolution de 1980 à 1983 est indiquée dans le tableau repris à l'annexe 1 où la comparaison systématique avec l'année précédente permet de déterminer le rythme de croissance.

On constate incontestablement une hausse réelle des subventions octroyées à la sécurité sociale. Cette hausse est la conséquence de l'application de la loi Dhoore (loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés).

En ce qui concerne la subvention accordée à l'I.N.A.M.I. en faveur du régime des travailleurs salariés, un membre fait observer que le montant de 61,8298 milliards qui est cité dans l'exposé introductif du Ministre (p. 8) et est compris dans le crédit prévu à l'article 42.05 (p. 46) du budget n'est pas conforme aux dispositions de l'article 26 de la loi Dhoore.

Compte tenu de la règle des 80 % contenues dans cet article, le membre estime qu'il faudrait prévoir 65,8 milliards pour cette subvention.

Le Ministre répond que le montant cité n'atteint en effet pas les 80 % visés.

Toutefois, si l'on tient compte des subventions que l'I. N. A. M. I. reçoit du fonds destiné à réaliser l'équilibre financier de la sécurité sociale, on peut considérer que les dispositions de la loi Dhoore sont largement respectées.

c) Evaluation du déficit et des facteurs qui l'influencent

Un membre estime l'effort global de modération pour 1982 à 75 milliards. Comme le déficit de la sécurité sociale pour 1982 sera de 42 milliards, il demande s'il n'est pas possible de puiser dans le produit de la modération salariale pour combler le déficit.

Il constate que, pour l'évaluation du déficit de 1983, la diminution des recettes résultant de la modération salariale complémentaire est évaluée à 7 milliards, sans tenir compte de l'embauche compensatoire.

Quelle serait l'évolution de ce montant si on en tenait compte?

Un membre demande si l'estimation du déficit est exacte. Faut-il s'attendre à quelques surprises désagréables?

Voor het realiseren van het financieel evenwicht in 1983 zal een beroep gedaan worden op het Tewerkstellingsfonds, zullen een aantal bijkomende maatregelen genomen worden en zal ook het fonds voor het evenwicht in de sociale zekerheid ingeschakeld worden.

Is dit een voldoende garantie voor de beoogde rentabiliteit?

De Minister van Sociale Zaken antwoordt dat de bijkomende loonmatiging op budgettaire basis niet zwaar zal doorwegen in 1983, maar veeleer effect zal sorteren in 1984. Voor 1983 wordt rekening gehouden met een minder-ontvangst van 7 miljard.

Indien 3 % compenserende tewerkstelling zou tot stand komen, betekent dit ongeveer 20 000 bijkomende arbeidsplaatsen tegen eind 1983. Het lijkt de Minister realistisch een gemiddelde stijging met 10 000 arbeidsplaatsen, gespreid over het ganse jaar als vertrekbasis te nemen.

Daarbij komt dat het hier waarschijnlijk om hoofdzakelijk jongere werknemers zal gaan, dit wil zeggen, om werknemers die in de laagste loon-categorieën zijn onder te brengen.

Dit zou een meeropbrengst geven van ongeveer 1 miljard 283 miljoen, te verdelen als volgt :

200 miljoen naar de sector gezondheidszorgen.

122 miljoen naar de sector invaliditeit.

544 miljoen naar de sector pensioenen.

258 miljoen naar de sector kinderbijslagen.

Het saldo naar de andere sectoren.

Men dient er ook rekening mee te houden dat de inkomensmatiging wel een onmiddellijke invloed uitoefend op de sociale zekerheid terwijl de compenserende tewerkstelling slechts na verloop van tijd zijn weerslag laat voelen.

Ook bijkomende uitgaven hebben een onmiddellijk voelbaar effect.

Hieruit mag niet worden afgeleid dat de Minister van Sociale Zaken niet zou geloven in de compenserende aanwerving, maar wel dat hij met alle mogelijkheden rekening wil houden.

Een lid merkt op dat de 17 miljard minderinkomsten inzake sociale bijdragen, als gevolg van de loonmatiging in 1982 en het verlies van 7 miljard in 1983 zullen gecompenseerd worden door een heffing bij het Tewerkstellingsfonds. Het V. E. V. heeft evenwel berekend dat de totale inhoud van dit fonds de 7 miljard niet zal bereiken.

Een ander lid vraagt in hoeverre de R.S.Z. zal kunnen putten uit dit fonds.

De Minister van Sociale Zaken voert aan dat de gelden van het Tewerkstellingsfonds slechts voor de sociale zekerheid zullen worden aangewend in de mate dat de inkomsten van de sociale zekerheid verminderen ingevolge de bijkomende loonmatiging voor 1983. Dit zal slechts het geval zijn zo er geen compenserende tewerkstelling tot stand komt. Optimaal zou zijn dat er geen middelen naar het Tewerkstellingsfonds afvloeien, want dit zou betekenen dat er tewerkstelling tot stand komt in de bedrijven zelf hetgeen ook de sociale zekerheid ten goede komt.

Men moet dus hopen dat het tewerkstellingsfonds zo klein mogelijk zal blijven want dit zou betekenen dat de compenserende tewerkstelling er gekomen is. De Minister verklaart

Pour réaliser l'équilibre financier en 1983, il faudra faire appel au Fonds pour l'emploi, prendre certaines mesures complémentaires et impliquer le fonds pour l'équilibre de la sécurité sociale.

Est-ce une garantie suffisante pour la rentabilité souhaitée ?

Le Ministre des Affaires sociales répond qu'en 1983 l'incidence de la modération salariale complémentaire sera minime au niveau du budget. Les effets de cette modération se feront surtout sentir en 1984. Pour 1983, il est tenu compte d'une réduction des recettes de 7 milliards de F.

Si l'embauche compensatoire de 3 % est réalisée, cela devrait représenter la création d'environ 20 000 emplois pour la fin de l'année 1983. Le Ministre estime qu'il serait réaliste de prendre comme base de départ une augmentation moyenne de 10 000 emplois, répartis sur l'ensemble de l'année et d'utiliser ce chiffre.

En outre, il est probable que ces emplois seront essentiellement occupés par de jeunes travailleurs, c'est-à-dire des travailleurs qui seront classés dans les catégories salariales les plus basses.

L'augmentation des recettes serait d'environ 1 milliard 283 millions de F, à répartir comme suit :

200 millions pour le secteur soins de santé;

122 millions pour le secteur invalidité;

544 millions pour le secteur pensions;

258 millions pour le secteur allocations familiales;

Le solde pour les autres secteurs.

Il faut également tenir compte du fait que la modération salariale a un effet immédiat sur la sécurité sociale, alors que l'embauche compensatoire ne produira ses effets qu'à terme.

Les dépenses supplémentaires produisent également un effet immédiatement perceptible.

Il ne faut pas en déduire que le Ministre des Affaires sociales ne croit pas à l'embauche compensatoire : il veut simplement tenir compte de toutes les possibilités.

Un membre signale que la moins-value de 17 milliards au titre des cotisations sociales, résultant de la modération salariale de 1982, et la moins-value de 7 milliards pour 1983 seront compensées par un prélèvement sur le Fonds de l'emploi, mais il fait remarquer que, selon les calculs du « Vlaams Economisch Verbond », le montant total de ce fonds n'atteindra pas 7 milliards.

Un autre membre demande dans quelle mesure l'O.N.S.S. pourra puiser dans ce fonds.

Le Ministre des Affaires sociales fait valoir que les sommes versées au Fonds pour l'emploi ne seront affectées à la sécurité sociale que dans la mesure où les recettes de celle-ci subiront une réduction par suite de la modération salariale complémentaire pour 1983. Il n'en sera ainsi qu'en l'absence d'embauche compensatoire. L'idéal serait qu'aucune somme ne soit versée au Fonds pour l'emploi, car cela signifierait que les entreprises engagent du personnel, ce qui a également un effet positif en ce qui concerne la sécurité sociale.

Il faut donc espérer que le Fonds pour l'emploi demeure aussi réduit que possible, car cela signifierait qu'il y a eu embauche compensatoire. Le Ministre précise toutefois

dat hij in zijn berekeningen voor de sociale zekerheid is uitgegaan van eerder pessimistische vooruitzichten.

Het is ook niet de bedoeling het Tewerkstellingsfonds integraal aan te wenden voor de sociale zekerheid, dit fonds dient in de eerste plaats ten dienste te staan van het tewerkstellingsbeleid. Het zal slechts voor de sociale zekerheid aangewend worden ter compensatie van de minderinkomsten ingevolge de loonmatiging 1983.

Wat betreft de begroting 1982 is een belangrijk tekort vastgesteld bij de vergelijking tussen de vooruitzichten van juli 1981 en de toestand in januari-februari 1982.

Dit was te wijten aan een spectaculaire achteruitgang van de tewerkstelling die onmogelijk kon voorzien worden.

Als gevolg van die situatie heeft de Minister zoals reeds gezegd opdracht gegeven bij het opmaken van de vooruitzichten voor 1983 uit te gaan van eerder pessimistische veronderstellingen.

Dit heeft voor gevolg dat de cijfers zeker niet geflatteerd zijn en overeenstemmen met de realiteit, een absoluut onvoorzienbare omstandigheid niet te na gesproken.

Een lid meent dat een mogelijke verdwijning van 10 000 arbeidsplaatsen in de staalindustrie, reeds voldoende zal zijn om de cijfers van deze begroting niet meer realistisch te noemen en het vooropgestelde evenwicht in de Sociale Zekerheid te verbreken.

Een lid heeft vernomen dat een aantal openbare instellingen en een aantal lokale besturen een aanzienlijk bedrag aan achterstallige sociale bijdragen verschuldigd blijven.

Hij wenst te vernemen hoeveel de achterstal bedraagt.

De Minister geeft een overzicht van de achterstallige bijdragen :

Achterstallige sociale zekerheid bijdragen

Privé sector			Toename in vergelijking met vorig jaar
Op			
31 december 1980		26 566,8	
31 december 1981		31 062,1	+ 4 495,3
30 september 1982		35 911,9	+ 4 849,8
			+ 9 345,1
Openbare sector			
31 december 1980		589,4	
31 december 1981		1 257,6	+ 678,2
30 september 1982		2 964,5	+ 1 706,9
			+ 2 385,1

Een van de door de Regering goedgekeurde koninklijke besluiten betreft de verhoging van de intrestvoet op de achterstallige bijdragen van 10 tot 12 % met andere woorden de wettelijke intrestvoet.

d) Z. I. V. — Gezondheidszorgen.

Een lid wenst te onderstrepen dat het deficit in de sector Gezondheidszorgen het meest acuut is. Wanneer men hier spreekt van een deficit van 14,6 miljard voor 1983, is dan reeds rekening gehouden met de gevolgen van het akkoord dat op 30 september 1982 afgesloten werd in de Commissie Artsen-Ziekenfondsen ? Dit gedeelte van de uitgaven is

qu'il s'est basé sur des prévisions plutôt pessimistes pour calculer les éléments budgétaires relatifs à la sécurité sociale.

Le Gouvernement n'a pas non plus affecter la totalité du Fonds pour l'emploi à la sécurité sociale; ce fonds doit servir en premier lieu la politique de l'emploi. Il ne sera utilisé au profit de la sécurité sociale qu'afin de compenser la diminution des recettes résultant de la modération salariale en vigueur en 1983.

En ce qui concerne le budget de 1982, on constate un déficit important si l'on compare les prévisions de juillet 1981 et la situation en janvier-février 1982.

Ce déficit est dû à un recul spectaculaire et imprévisible de l'emploi.

Compte tenu de cette situation, le Ministre ainsi qu'il a été dit, a demandé que l'on se base sur des hypothèses plutôt pessimistes pour établir les prévisions pour 1983.

Il s'ensuit que les chiffres ne sont certainement pas flattés et qu'ils correspondent à la réalité, sauf événement tout à fait imprévisible.

Un membre estime que, si 10 000 travailleurs perdent leur emploi dans la sidérurgie, cela suffira pour que les chiffres de ce budget ne puissent plus être considérés comme réalistes et pour rompre l'équilibre de la Sécurité sociale.

Un membre a appris qu'un certain nombre d'organismes publics et d'administrations locales devaient encore un montant important d'arriérés de cotisations sociales.

Il désire connaître le montant de ces arriérés.

Le Ministre donne un aperçu du retard dans le versement des cotisations :

Arriéré des Cotisations de sécurité sociale

Secteur privé			Augmentation par rapport à l'année précédente
Au			
31 décembre 1980		26 566,8	
31 décembre 1981		31 062,1	+ 4 495,3
30 septembre 1982		35 911,9	+ 4 849,8
			+ 9 345,1
Secteur public			
31 décembre 1980		589,4	
31 décembre 1981		1 257,6	+ 678,2
30 septembre 1982		2 964,5	+ 1 706,9
			+ 2 385,1

Un arrêté royal approuvé par le Gouvernement concerne l'augmentation de 10 à 12 % du taux d'intérêt applicable aux cotisations arriérées (taux d'intérêt légal).

d) Assurance maladie-invalidité — Soins de santé.

Un membre souligne que c'est dans le secteur des soins de santé que le déficit est le plus important. Quand on parle d'un déficit de 14,6 milliards de F pour 1983, a-t-on tenu compte des répercussions de l'accord du 30 septembre 1982 conclu au sein de la Commission médico-mutualiste ? C'est cette partie des dépenses qui est la plus sensible à l'offre

het meest onderhevig aan het op de markt aanwezige aanbod. De omrookeling van ziekenhuizen tot verzorgingshuizen voor bejaarden is zeker een eerste stap in de goede richting.

Wanneer de Minister in zijn toespraak ter gelegenheid van de installatie van de Nationale raad voor ziekenhuisvoorzieningen te Brussel op 16 december 1982, verwijst naar de uitbouw van een extra-murale eerstelijns gezondheidszorg, dient hij er toch op te letten geen nieuwe behoeften te creëren in deze sector door nieuwe zorgenverstrekkers toe te voegen aan het bestaande gamma.

Een ander lid vraagt of de Minister wat betreft de ziekenhuissector nog andere maatregelen denkt te nemen benevens degene die hij aankondigde in voornoemde toespraak.

De Minister verklaart dat de tekst van die toespraak duidelijk zijn bedoelingen weergeeft.

Wat betreft het akkoord geneesheren-ziekenfondsen verklaart de Minister dat zonder indexering, met behoud van de huidige trend, het R. I. Z. I. V. in 1983 nagenoeg 71 700 miljoen F zou uitgeven aan erelonen voor geneesheren (algemene regeling : 67 224,6; zelfstandigen 4 515,1).

Rekening houdend met de normale indexering van de erelonen, zoals voorzien in het akkoord van 28 maart 1982, zou dit bedrag oplopen tot ongeveer 83 800 miljoen F (dit is een meeruitgave van 11 600 miljoen).

Krachtens het akkoord van 30 september 1982 bedragen de uitgaven aan erelonen voor geneesheren in 1983 ongeveer 73 200 miljoen F (algemene regeling : 68 640,6; zelfstandigen 4 578,1).

Dit betekent dat de weerslag van de indexering van de erelonen op de begroting van 1983 nagenoeg 1 500 miljoen F bedraagt, in plaats van 11 600 miljoen F.

Wat betreft het afremmen van eventueel nieuw aanbod in de extra-murale gezondheidszorg antwoordt de Minister dat hij er van overtuigd is dat een overschakelen naar een dergelijke gezondheidszorg op termijn een besparing zal betekenen. Aan nieuwe vormen van gezondheidszorg, zoals bv. de groepspraktijken dienen echter wel bepaalde voorwaarden te worden opgelegd.

Persoonlijk ervaart de Minister het werk van de groepspraktijken als positief maar anderzijds zou een veralgemening van dit systeem onbetaalbaar zijn voor de ziekteverzekering, tenzij men het zou koppelen aan een vestigingsregeling wat dan weer andere problemen stelt.

Een lid stelt verscheidene vragen betreffende de controle op misbruiken op het vlak van de medische consumptie :

Hoe staat het met de uitbouw van het systeem van medische profielen per medisch hulpverlener ?

Welke geneeskundige disciplines werden tot op heden in deze profielen opgenomen ?

De Minister antwoordt dat in 1977 met het systeem van medische profielen werd van start gegaan.

Achtereenvolgens werd gestart met profielen in de volgende disciplines :

1 juli 1977 : kinesitherapie; anesthesie; reanimatie.

1 januari 1978 : radiodiagnose; stomatologie; tandheelkunde.

1 januari 1979 : verpleegkunde; klinische biologie.

1 april 1981 : voorschrijvend gedrag van de geneesheren op het vlak van röntgendiagnose en klinische biologie.

1 januari 1982 : nucleaire geneeskunde in vitro.

existant sur le marché. La première étape de la reconversion des hôpitaux en homes de soins pour personnes âgées constitue certainement une initiative positive.

Dans le discours qu'il a prononcé à Bruxelles le 16 décembre 1982 à l'occasion de l'installation du Conseil national des établissements hospitaliers, le Ministre a fait allusion au développement de soins de santé primaires hors du milieu hospitalier. Il devrait cependant veiller à ne pas créer de nouveaux besoins dans ce secteur en ajoutant de nouveaux dispensateurs de soins aux catégories existantes.

Un autre membre demande si le Ministre à l'intention, en ce qui concerne le secteur hospitalier, de prendre d'autres mesures que celles qu'il a annoncées dans le discours précité.

Le Ministre répond que le texte de ce discours a parfaitement rendu compte de ses intentions.

En ce qui concerne l'accord médico-mutualiste, le Ministre souligne que, sans indexation et si la tendance actuelle se maintient, l'I. N. A. M. I. dépensera près de 71 700 millions de F en 1983 pour le remboursement des honoraires de médecins (régime général : 67 224,6; travailleurs indépendants : 4 515,1).

Compte tenu de l'indexation normale des honoraires telle qu'elle est prévue par l'accord du 28 mars 1982, ce montant s'élèverait à environ 83 800 millions de F (soit une dépense supplémentaire de 11 600 millions).

En vertu de l'accord du 30 septembre 1982, les dépenses en matière d'honoraires de médecins atteignent environ 73 200 millions de F en 1983 (régime général : 68 640,6; travailleurs indépendants : 4 578,1).

L'incidence de l'indexation des honoraires sur le budget pour 1983 est donc de quelque 1 500 millions de F, au lieu de 11 600 millions de F.

En ce qui concerne la limitation de l'offre nouvelle éventuelle en matière de soins de santé hors du milieu hospitalier, le Ministre répond qu'il est convaincu que le développement de ce type de soins permettra une économie à terme, mais uniquement si l'application de ce nouveau système est soumise dans certains cas, comme par exemple les pratiques de groupe, à des conditions bien déterminées.

Le Ministre estime qu'il s'agit d'une formule intéressante, mais que sa généralisation serait toutefois ruineuse pour l'assurance maladie, à moins qu'elle ne soit liée à des règles relatives à l'implantation; cette dernière solution créerait toutefois d'autres problèmes.

Un membre pose plusieurs questions concernant le contrôle des abus dans le domaine de la consommation médicale.

A quel stade en est l'élaboration du système de profils médicaux par dispensateur de soins ?

Quelles disciplines médicales ont été reprises à ce jour dans ces profils ?

Le Ministre répond que l'établissement de profils médicaux a commencé en 1977.

Des profils ont été élaborés successivement pour les disciplines suivantes :

1er juillet 1977 : kinésithérapie, anesthésie, réanimation.

1er janvier 1978 : radiodiagnostic, stomatologie, odontologie.

1er janvier 1979 : infirmiers, biologie clinique.

1er avril 1981 : comportement des médecins en matière de prescriptions dans les secteurs de la radiologie et de la biologie clinique.

1er janvier 1982 : médecine nucléaire in vitro.

Het ligt in de bedoeling de profielen geleidelijk uit te breiden tot alle disciplines.

Hierop vraagt het lid tegen welke categorie van geneesheren tot op heden maatregelen werden getroffen omdat zij zich schuldig maakten aan artificiële opdrijving van de prestaties?

De Minister antwoordt dat het systeem van de profielen wat de geneesheren betreft geacht wordt zich nog in een aanloopfase te bevinden. Voorlopig wordt er dus nog geen gebruik gemaakt van profielen als richtlijn voor de controle. De Evaluatiecommissie heeft tot nog toe geen enkel dossier doorgestuurd naar de Dienst voor geneeskundige controle of naar de Orde van Geneesheren.

Een overzicht per discipline van het aantal opgemaakte profielen, en van het gevolg dat hieraan werd gegeven, is vervat in de hierna volgende tabel. Er dient opgemerkt dat voor de tandheelkundige en de apothekers-biologen nog geen Evaluatiecommissie is samengesteld.

Il est envisagé d'étendre progressivement les profils à toutes les disciplines.

Le membre demande alors contre quelle catégorie de médecins qui se sont rendus coupables d'une augmentation artificielle de la production, des mesures ont été prises.

Le Ministre répond qu'en ce qui concerne les médecins, le système des profils est censé se trouver encore au stade de la mise au point et que, par conséquent, ils n'ont pas encore été utilisés comme norme de contrôle. La Commission d'évaluation n'a jusqu'à présent transmis aucun dossier au Service du contrôle médical ni à l'Ordre des Médecins.

Le tableau ci-après donne un aperçu, par discipline, du nombre de profils établis et de la suite qui y a été donnée. Il convient de noter que, pour les praticiens de l'art dentaire et les pharmaciens biologistes, la Commission d'évaluation n'a pas encore été constituée.

Aantal profielen	1979		1980			Nombre de profils
	Verpl. — Infirm.	Kine. — Kiné.	Geneesheren. — Medecins			
			Anesth. — Anesth.	Radiodiagn. — Radio- diag.	Klin. biol. — Biol. clin.	
Opgemaakt	9 438	8 891	564	627	558	Etablis.
Geselecteerd	234	172	17	37	42	Sélectionnés.
Gehoord	19	35	9	0	0	Interviewés.
Overgemaakt aan geneeskundige controle	12	15	0	0	0	Transmis au contrôle médical.
Overgemaakt aan instanties die be- voegd zijn inzake deontologie ...	3	2	0	0	0	Transmis aux instances compéten- tes en matière déontologique.
Overgemaakt aan geneeskundige controle en aan deontologische instanties	1	3	0	0	0	Transmis au contrôle médical et aux instances déontologiques.

Hierop inhakend vraagt hetzelfde lid door wie de sancties worden uitgesproken? Hoeveel dossiers werden reeds voorgelegd aan de raden van de Orde der Geneesheren?

De Minister wijst er op dat de evaluatiecommissie de dossiers waarvoor het ongewone karakter blijft bestaan ondanks de uitleg die de betrokkene tijdens het verhoor verstrekke, kan doorsturen naar de instanties die bevoegd zijn inzake deontologie, te weten de Orde van Geneesheren en de Erkenningsraad voor kinesitherapeuten.

Aangezien er voor de verpleegkundigen geen deontologische instanties voorhanden zijn, worden de dossiers voor deze discipline doorgestuurd naar het Beheerscomité van de Dienst voor geneeskundige verzorging, dat zich evenwel onbevoegd verklaarde om terzake disciplinaire sancties op te leggen.

De Evaluatiecommissie kan bovendien het dossier overzenden aan de Dienst voor geneeskundige controle, die een onderzoek zal instellen omtrent het reglementair karakter van de door de betrokken zorgverstrekker verleende prestaties.

Zoals hoger vermeld, werden tot nog toe geen dossiers overgemaakt aan de Orde van Geneesheren.

A ce propos, le même membre demande par qui les sanctions sont prononcées, et combien de dossiers ont déjà été soumis aux conseils de l'Ordre des médecins.

Le Ministre précise que la Commission d'évaluation peut transmettre aux instances compétentes en matière de déontologie, à savoir l'Ordre des médecins et le Conseil d'agrégation des kinésithérapeutes, les dossiers qui ont toujours un caractère anormal malgré les explications que les intéressés fournissent lors de leur audition.

Etant donné qu'il n'existe pas d'instances déontologiques pour les praticiens de l'art infirmier, les dossiers concernant cette discipline sont transmis au Comité de gestion du Service des soins de santé, qui se déclare cependant incompétent pour prononcer des sanctions disciplinaires en la matière.

La Commission d'évaluation peut en outre transmettre le dossier au Service du contrôle médical, qui procède à une enquête sur le caractère réglementaire des prestations accordées par le dispensateur de soins concerné.

Comme il a été dit plus haut, aucun dossier n'a été transmis à ce jour à l'Ordre des médecins.

Een lid herinnert er aan dat er verplichte verstrekkingregisters bes. voor verpleegkundigen en kinesitherapeuten. De vraag is of een dergelijke verplichting ook bestaat voor andere medische hulpverleners?

De Minister preciseert dat behoudens de verstrekkingregisters voor verpleegkundigen en kinesitherapeuten in het kader van de ziekteverzekering geen registers moeten worden bijgehouden door andere zorgenverstrekkers.

Er dient opgemerkt dat in het kader van de fiscale wetgeving aan de medische beroepen de verplichting wordt opgelegd een dagboek bij te houden, waarin de globale gegevens op het vlak van de verrichte prestaties worden vermeld.

Ook in het kader van de verzorgingstehuizen moeten nu registers gehouden worden.

Uitleg wordt gevraagd over de werking van de dienst voor medische controle van het R. I. Z. I. V.?

Is het waar dat deze dienst per jaar slechts een beperkt aantal dossiers in verband met misbruiken kan aanleggen, gelet op zijn beperkte aktiemogelijkheid?

Alhoewel de bevoegdheden van de Dienst voor geneeskundige controle in de wet van 9 augustus 1963 ruim omschreven zijn, geeft de Minister toe dat zich bij de uitvoering van de controle praktische problemen stellen. Inzonderheid zou de Minister willen verwijzen naar het omvangrijk aantal verzekerden, de diversiteit van de geneeskundige verstrekkingen, het belangrijk aantal te controleren prestaties, de spreiding van de zorgverstrekkers en verzekeringsinstellingen, alsook het beperkt personeelsformatie van de dienst (ongeveer 100 geneesheren-inspecteurs).

Het is evenwel verkeerd te besluiten dat de Dienst voor geneeskundige controle een eerder geringe activiteit ontplooit. Wat de ziekteverzekering betreft moge dit blijken uit de volgende gegevens:

1. Controle op de geneeskundige verzorging

— preventief optreden van de geneesheren-inspecteurs:

aantal verwittigingen of informatieve bemoeiingen:

1979: 1 100;
1980: 1 400;
1981: 1 800;

— repressief optreden:

1979: 115 300;
1980: 169 000;
1981: 50 000.

2. Controle op de arbeidsongeschiktheid

— onderzoeken verricht op vraag van de adviserend geneesheer, de werkgever of de R. V. A.:

1979: 520;
1980: 700;
1981: 1 100;

— controle van de aan de adviserende geneesheren opgedragen taken:

1981: ongeveer 500 controles.

Er zij genoteerd dat de daling van het aantal repressieve optredens in 1981 kan verklaard worden door een toegenomen

Un membre rappelle qu'il existe des registres de prestations obligatoires pour les praticiens de l'art infirmier et pour les kinésithérapeutes. Il demande dès lors si des registres semblables existent également pour d'autres dispensateurs de soins médicaux.

Le Ministre précise qu'en dehors des registres de prestations des praticiens de l'art infirmier et des kinésithérapeutes, aucun registre ne doit être tenu par les autres dispensateurs de soins dans le cadre de l'assurance-maladie.

Il convient de faire observer qu'en vertu de la législation fiscale, les membres des professions médicales sont tenus de remplir un livre-journal qui contient des données globales relatives aux prestations effectuées.

Des registres doivent également être tenus dans le cadre des homes de soins.

Un membre demande quelle est la situation en ce qui concerne le fonctionnement du Service du contrôle médical de l'I. N. A. M. I.

Est-il exact que ce Service ne peut établir annuellement qu'un nombre restreint de dossiers concernant les abus, et ce en raison de ses possibilités d'action limitées?

Bien que les compétences du Service du contrôle médical soient définies de manière détaillée dans la loi du 9 août 1963, le Ministre reconnaît que des problèmes se posent au niveau de l'exécution du contrôle. Ils sont dus notamment au nombre considérable d'assurés, à la diversité des prestations médicales, au nombre important de prestations à contrôler, à la dispersion des dispensateurs de soins et des organismes assureurs, ainsi qu'à l'effectif réduit du service (environ 100 médecins-inspecteurs).

Il serait cependant erroné d'en conclure que le Service du contrôle médical n'a qu'une activité limitée, ainsi qu'il ressort des données suivantes en ce qui concerne l'assurance maladie.

1. Contrôle des soins de santé:

— interventions préventives des médecins-inspecteurs:

nombre d'avertissements ou d'interventions informatives:

1979: 1 100;
1980: 1 400;
1981: 1 800;

— interventions répressives:

1979: 115 300;
1980: 169 000;
1981: 50 000.

2. Contrôle de l'incapacité de travail:

— examens effectués à la demande du médecin-conseil, de l'employeur ou de l'O. N. Em.:

1979: 500;
1980: 700;
1981: 1 100;

— contrôle des tâches confiées aux médecins-conseils:

1981: environ 500 contrôles.

Il convient de noter que la diminution du nombre d'interventions répressives en 1981 peut s'expliquer par l'inten-

men activiteiten in de geneesheren-inspecteurs op het vlak van preventief optreden, van de controle op arbeidsongeschiktheid en de controles van andere sociale dossiers (kinderbijslag, minder-validen, belastingen, telefoon, huisvestingspremie, gewaarborgd inkomen voor bejaarden).

Hierbij wordt gevraagd of deze dienst in zijn controle-taak niet afgeremd wordt daar hem de toegang tot bepaalde ziekenhuizen ontzegd wordt.

Hierop verklaart de Minister dat sinds 1975 de geneeskundige controle op de ziekenhuizen werd verscherpt. Waar de controlediensten aanvankelijk op tegenkantingen van bepaalde ziekenhuisgeneesheren zijn gestuit, is de toestand sedertdien genormaliseerd. De geneesheren-inspecteurs zijn thans permanent aanwezig in de ziekenhuizen en in samenwerking met het R. I. Z. I. V. zullen de gegevens zodanig verfijnd worden dat ook profielen van de ziekenhuizen tot stand zullen komen, wat voor het ogenblik niet mogelijk is.

Er wordt een overzicht gevraagd van het aantal gevallen dat door deze dienst in de laatste jaren behandeld werd en van het aantal *de facto* getroffen sancties (terugbetalingen en schorsingen)?

De Minister deelt volgende gegevens mee :

1. Schorsingen

- 1979 : a) Beperkte Kamers : 44 sancties;
b) Commissies van Beroep : 24 sancties.
1980 : a) Beperkte Kamers : 67 sancties;
b) Commissies van Beroep : 38 sancties.
1981 : a) Beperkte Kamers : 41 sancties;
b) Commissies van Beroep : 25 sancties.

2. Teruggevorderde bedragen (werkelijk ontvangen)

- 1979 : 6 600 000 F;
1980 : 7 200 000 F;
1981 : 12 500 000 F.

Wat het aantal behandelde gevallen betreft verwijst de Minister naar zijn antwoord op de vraag betreffende de activiteit van de Dienst voor geneeskundige controle.

Een lid vraagt op welke wijze de patiënten ervan verwittigd worden dat een arts gedurende een bepaalde periode geschorst is en zijn prestaties niet in aanmerking komen voor terugbetaling door het ziekenfonds.

Uit het antwoord van de Minister blijkt dat de verwittiging van de patiënten geschiedt overeenkomstig de artikelen 326 en 327 van het koninklijk besluit van 4 november 1963. De Dienst voor geneeskundige controle licht de Dienst voor geneeskundige verzorging in, welke op haar beurt de verzekeringsinstelling verwittigt. De verzekeringsinstelling geeft daarvan dan kennis aan haar verzekerden.

In dit verband vraagt een lid wat er gebeurt wanneer de patiënt de geneesheer gedurende deze periode toch een honorarium betaalde en hij moet vaststellen dat het ziekenfonds hem niets terugbetaalt?

In zijn antwoord merkt de Minister vooreerst op dat op straffe van strafrechtelijke sancties de zorgverstrekker geen getuigschrift voor verstrekte hulp mag uitreiken voor verstrekkingen welke zijn verleend tijdens de duur van het verbod van verzekeringstegemoetkoming (art. 103 van de wet van 9 augustus 1963).

Bovendien worden de patiënten er via hun verzekeringsinstelling van verwittigd lastens welke verstrekkers een verbod van verzekeringstegemoetkoming werd uitgesproken.

sificatie de l'activité des médecins-inspecteurs dans le domaine des interventions préventives, du contrôle de l'incapacité de travail et des contrôles d'autres dossiers sociaux (allocations familiales, handicapés, impôts, téléphone, primes de logement, revenu garanti aux personnes âgées).

Un membre demande à ce propos si la mission de contrôle de ce service n'est pas entravée par le fait que l'accès à certains hôpitaux lui est refusé.

Le Ministre répond que le contrôle médical des hôpitaux a été renforcé depuis 1975. Il est vrai que les services de contrôle se sont heurtés initialement à l'opposition de certains médecins hospitaliers, mais la situation s'est normalisée depuis. Les médecins-inspecteurs sont actuellement présents de manière permanente dans les hôpitaux et il est envisagé d'affiner les données, en collaboration avec l'I. N. A. M. I., de manière à ce que des profils puissent être établis également pour les hôpitaux, ce qui est impossible actuellement.

Un membre demande un aperçu du nombre de cas que ce service a traités ces dernières années ainsi que du nombre de sanctions qui ont été prises (remboursements et suspensions).

Le Ministre communique les données suivantes :

1) Suspensions

- 1979 : a) Chambres restreintes : 44 sanctions;
b) Commissions d'appel : 24 sanctions.
1980 : a) Chambres restreintes : 67 sanctions;
b) Commissions d'appel : 38 sanctions.
1981 : a) Chambres restreintes : 41 sanctions;
b) Commissions d'appel : 25 sanctions.

2) Montants récupérés (réellement perçus)

- 1979 : 6 600 000 F;
1980 : 7 200 000 F;
1981 : 12 500 000 F.

En ce qui concerne le nombre de cas traités, le Ministre renvoie à la réponse qu'il a fournie à la question concernant l'activité du Service du contrôle médical.

Un membre demande comment les patients sont prévenus du fait qu'un médecin est suspendu pour une période déterminée et que ses prestations ne sont pas remboursables par la mutualité.

Il ressort de la réponse du Ministre que les patients sont avertis conformément aux dispositions des articles 326 et 327 de l'arrêté royal du 4 novembre 1963. Le Service du contrôle médical informe le Service des soins de santé, lequel avertit à son tour l'organisme assureur. L'organisme assureur informe alors ses assurés de la mesure de suspension.

Un membre demande ce qui se passe lorsque le patient verse des honoraires au médecin pendant la période de suspension et constate ensuite qu'il n'obtient pas de remboursement de la mutualité.

Dans sa réponse, le Ministre fait tout d'abord observer que, sous peine de sanctions pénales, le dispensateur de soins ne peut pas délivrer d'attestation de soins donnés pour des prestations effectuées durant la période où toute intervention de l'assurance est interdite (article 103 de la loi du 9 août 1963).

En outre, les patients sont informés, par l'intermédiaire de leur organisme assureur, de ce que tel ou tel dispensateur de soins fait l'objet d'une mesure d'interdiction de remboursement de l'assurance.

Wanneer niettegenstaande deze preventieve maatregelen, geschillen zouden rijzen tussen de betrokken geneesheer en zijn patiënten, behoren deze tot de bevoegdheid van de rechtbanken.

Het lid verklaart dat de patiënten op een onvoldoende duidelijke manier worden geïnformeerd, waarop de Minister antwoordt dat hij bereid is te laten onderzoeken of dit systeem goed functioneert.

Uitleg wordt gevraagd over de wijze waarop toezicht wordt uitgeoefend op de naleving van de bepalingen vastgelegd in de conventie geneesheren-ziekenfondsen?

De Minister verklaart dat het evident is dat elke belanghebbende of het nu de patiënt of het ziekenfonds weze, de vastgestelde tekortkomingen kan kenbaar maken aan de Commissie geneesheren-ziekenfondsen.

Een lid herinnert eraan dat artikel 97 van de wet op de verplichte Z. I. V. werd gewijzigd door artikel 7, 1°, van de wet van 17 juli 1976. Het gaat in dit artikel over terugbetaling van ten onrechte door de mutualiteit uitbetaalde attesten. Wordt dit nieuwe artikel nu geregeld toegepast. Is hieruit voor de patiënt een fundamentele wijziging voortgesproken?

De Minister antwoordt dat het inderdaad zo is dat sedert de wet van 7 juli 1976 de ten onrechte uitgekeerde prestaties kunnen worden teruggevorderd van de verzorgingsverstrekker indien het onverschuldigd zijn van de prestaties te wijten is aan het feit dat hij daartoe de hoedanigheid niet bezat of zich niet geschikt heeft naar de wets- of verordeningbepalingen.

Terwijl voordien de patiënt kon worden aangesproken door de verzekeringsinstelling diët thans dus voornoemde procedure gevolgd te worden.

Dat van die procedure veelvuldig gebruik wordt gemaakt blijkt uit de hoger geciteerde cijfers welke uitsluitend betrekking hebben op teruggevorderde bedragen van verzorgingsverstekkers (1981 : 12,5 miljoen).

Ook betreffende de financiering van de ziekenhuizen stelt hetzelfde lid een aantal vragen :

De Minister van Sociale Zaken beschikt over duidelijke informatie betreffende de debetsaldi van de openbare ziekenhuizen bij het Gemeentekrediet van België. Beschikt het departement van Volksgezondheid eveneens over gegevens betreffende de tekorten van de privé-ziekenhuizen?

De Minister van Sociale Zaken antwoordt dat in de huidige stand van zaken hieromtrent geen statistieken beschikbaar zijn.

Het lid wijst er op dat een groot gedeelte van de tekorten van de openbare en ook van de privé-ziekenhuizen het gevolg is van laattijdige betalingen door de ziekenfondsen en vraagt hoe vaak reeds door ziekenfondsen de verwijlinterst bepaald in de conventie ziekenfondsen-ziekenhuizen betaald worden?

De Minister antwoordt dat de toepassing van artikel 11 van de Nationale overeenkomst tussen de verplegingsinrichtingen en de verzekeringsinstellingen, houdens hetwelk een verwijlinterst van 5 % per jaar kan gevraagd worden voor de kostenstaten die niet betaald worden vóór het einde van de tweede maand na de indiening, tot nog toe nooit werd gevraagd.

De vraag wordt gesteld of er een intermutualistisch controle-orgaan bestaat dat nagaat welke landsbonden op een ongewettigde manier nalatig zijn inzake het betalen van ziekenhuisrekeningen?

Uit het antwoord van de Minister blijkt dat geen intermutualistisch controle orgaan op dit vlak bestaat. De ziekenhuizen formuleren hun klachten inzake laattijdige betaling hetzij collectief via de overeenkomstencommissie, het beheerscomité van de Dienst voor geneeskundige verzorging of de Algemene raad van het R. I. Z. I. V., hetzij individueel

Si, malgré ces mesures préventives, des différends surgissent entre le médecin concerné et ses patients, ces différends relèvent de la compétence des tribunaux.

Le membre estime que les patients ne sont pas informés d'une manière suffisamment implicite, ce à quoi le Ministre répond qu'il est prêt à faire examiner si ce système fonctionne comme il se doit.

Des précisions sont demandées au sujet des modalités du contrôle du respect des dispositions de l'accord médico-mutualiste.

Le Ministre précise que tout intéressé, qu'il s'agisse d'un patient ou d'une mutualité, peut évidemment porter les manquements constatés à la connaissance de la Commission médico-mutualiste.

Un membre rappelle que l'article 97 de la loi relative à l'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité a été modifié par l'article 7, 1°, du 7 juillet 1976. Cet article concerne le remboursement des prestations octroyées indûment par la mutualité. Ce nouvel article est-il à présent régulièrement appliqué et a-t-il entraîné une modification fondamentale pour le patient?

Le Ministre répond qu'il est exact que, depuis la loi du 7 juillet 1976, les prestations octroyées indûment peuvent être récupérées à charge du dispensateur de soins si le caractère indu des prestations résulte du fait que celui-ci ne possédait pas la qualité requise pour les dispenser ou ne s'était pas conformé aux dispositions légales ou réglementaires.

Alors que l'organisme assureur pouvait auparavant réclamer le remboursement de la prestation au patient, il faut désormais suivre la procédure décrite ci-dessus.

Les chiffres cités plus haut, qui concernent exclusivement les montants récupérés à charge des dispensateurs de soins, indiquent la fréquence du recours à cette procédure (12,5 millions en 1981).

Le même membre pose également plusieurs questions concernant le financement des hôpitaux.

Le Ministre dispose d'informations précises à propos du solde débiteur des hôpitaux publics auprès du Crédit communal de Belgique. Le département de la Santé publique possède-t-il également des données concernant le déficit des hôpitaux privés?

Le Ministre des Affaires sociales répond qu'il n'existe pas actuellement de statistiques à ce sujet.

Le membre souligne que le déficit des hôpitaux publics, et aussi des hôpitaux privés, est dû en grande partie aux retards de paiement des mutualités. Il demande combien de fois l'intérêt de retard prévu par la convention mutualités-hôpitaux a déjà été payé par des mutualités.

Le Ministre répond que l'application de l'article 11 de la convention nationale entre les établissements de soins et les organismes assureurs, qui permet d'exiger un intérêt de retard de 5 % l'an pour les états de frais qui n'ont pas été honorés avant la fin du deuxième mois suivant leur introduction, n'a jamais été demandée jusqu'à présent.

Un membre demande s'il existe un organe de contrôle intermutualiste qui vérifie quelles unions nationales négligent de manière illicite le paiement des factures hospitalières.

Le Ministre répond qu'il n'existe pas d'organe de contrôle intermutualiste en ce domaine. Les hôpitaux formulent leurs plaintes relatives au paiement tardif soit collectivement, par le biais de la Commission des conventions, auprès du Comité de gestion du Service des soins de santé ou du Conseil général de l'I. N. A. M. I., soit individuellement auprès

bij de Dienst voor geneeskundige verzorging, die dan tussenkomt bij de lokale landsbond.

Een lid vraagt of de transmissie van faktuurgegevens per magneetband op de snelheid van betaling heeft beïnvloed en hoeveel ziekenhuizen op dit ogenblik deze methode kunnen gebruiken.

De Minister verklaart dat een tachtigtal ziekenhuizen thans gebruik maken van de procedure die erin bestaat het toezenden van de effectieve facturen te laten voorafgaan door magneetbanden. Deze procedure heeft ongetwijfeld een versnelde uitbetaling voor gevolg in hoofde van de ziekenhuizen die deze techniek toepassen, aangezien de betalingen dadelijk worden uitgevoerd op basis van de magneetbanden, en de controle van facturen naderhand plaatsvindt. Een eventuele vergissing wordt bij latere betalingen gecompenseerd.

De techniek lost echter de problematiek van laattijdige betaling van de ziekenhuisfacturen niet op. De ware oplossing van het probleem kan er enkel in bestaan de nodige fondsen vrij te maken teneinde de thesaurietoestand van het R. I. Z. I. V. te saneren.

Tevens wordt gevraagd welke invloed de invoering van een remgeld per verpleegdag heeft gehad op de thesauriesituatie en op de ligduur in de ziekenhuizen.

Hierop antwoordt de Minister dat het invoeren van een persoonlijk aandeel in de verpleegdag alleszins voor gevolg heeft gehad dat de ziekenhuizen thans de mogelijkheid hebben om gedurende de hospitalisatie de remgelden te innen, wat hen toelaat hun thesaurietoestand toch enigszins te verbeteren.

De weerslag van het invoeren van een persoonlijk aandeel op de vermindering van de ligduur werd nooit rechtstreeks aangetoond. Nochtans stelt men vast dat de gemiddelde ligduur een dalende tendens vertoont. Ter illustratie geeft de Minister het volgende overzicht. Met het invoeren van een persoonlijk aandeel werd een aanvang genomen in 1975.

	Dagen	Gevallen	Ligduur
1970	13 364 346	889 342	15,03
1971	13 462 391	935 422	14,39
1972	14 366 982	980 410	14,65
1973	14 506 259	1 020 196	14,22
1974	15 162 288	1 052 762	14,40
1975	15 601 086	1 146 272	13,61
1976	16 146 356	1 139 188	14,17
1977	16 751 424	1 168 038	14,34
1978	16 958 391	1 221 627	13,88
1979	17 038 340	1 241 657	13,72
1980	18 302 888	1 336 719	13,69

Inlichtingen worden gevraagd over de invoering van de forfaitaire bijdrage per verpleegdag voor de geneesmiddelen en het resultaat dat zulks heeft gehad op het vlak van de financiële toestand van ziekenhuizen of van deze van de patiënt.

De Minister herinnert eraan dat de invoering van het forfaitaire aandeel van de ter verpleging opgenomen rechthebbers enkel tot doel had de globale som van alle individueel te betalen bedragen van persoonlijk aandeel voor de erkende specialiteiten evenredig te verdelen over alle

du Service des soins de santé qui intervient alors auprès de l'union nationale concernée.

Un membre demande si la transmission de données de facture par bande magnétique a eu une influence sur la rapidité du paiement et combien d'hôpitaux appliquent actuellement cette technique.

Le Ministre répond que quatre-vingts hôpitaux environ appliquent actuellement la procédure qui consiste à envoyer des bandes magnétiques avant les factures effectives. Cette procédure permet indéniablement un paiement accéléré des hôpitaux qui emploient cette technique, du fait que les paiements sont effectués immédiatement sur base des bandes magnétiques et que le contrôle des factures s'effectue par la suite. Les erreurs éventuelles sont compensées lors de paiements ultérieurs.

Cette technique ne résout cependant pas le problème du paiement tardif des factures hospitalières. La seule et véritable solution à ce problème serait de libérer les fonds nécessaires afin d'assainir la situation de trésorerie de l'I. N. A. M. I.

Un membre demande quelle incidence l'instauration d'un ticket modérateur par journée d'hospitalisation a eue sur la situation de trésorerie et sur la durée des hospitalisations.

Le Ministre répond que l'instauration d'une intervention personnelle dans le prix de la journée d'entretien a, en tout cas, permis aux hôpitaux de percevoir le ticket modérateur pendant l'hospitalisation, ce qui améliore un tant soit peu leur situation de trésorerie.

L'incidence de l'instauration d'une intervention personnelle sur la diminution de la durée de l'hospitalisation n'a jamais été établie de manière directe. Le Ministre fournit à ce propos les statistiques suivantes dont il ressort que la durée moyenne de l'hospitalisation tend à diminuer. L'instauration d'une intervention personnelle remonte à 1975.

	Jours	Cas	Durée
1970	13 364 346	889 342	15,03
1971	13 462 391	935 422	14,39
1972	14 366 982	980 410	14,65
1973	14 506 259	1 020 196	14,22
1974	15 162 288	1 052 762	14,40
1975	15 601 086	1 146 272	13,61
1976	16 146 356	1 139 188	14,17
1977	16 751 424	1 168 038	14,34
1978	16 958 391	1 221 627	13,88
1979	17 038 340	1 241 657	13,72
1980	18 302 888	1 336 719	13,69

Un membre demande des précisions au sujet de l'instauration d'un montant forfaitaire par journée d'hospitalisation pour les médicaments et au sujet de l'incidence financière de cette mesure en ce qui concerne les hôpitaux et les patients.

Le Ministre rappelle que l'objet de l'instauration de la participation forfaitaire des bénéficiaires hospitalisés était de répartir proportionnellement entre tous les bénéficiaires concernés la somme globale de tous les montants individuels d'intervention personnelle à payer pour les spécialités

betrokken rechthebbenden, d.w.z. een solidarisering van de bedragen en laste bleven van de rechthebbenden.

Het bedrag van deze forfaitaire bijdrage werd indertijd geraamd op 25 F per dag. Op basis van een recente evaluatie werd vastgesteld dat het forfait hoger ligt dan het gemiddelde verschuldigde persoonlijk aandeel.

Derhalve ligt een herziening van de thans geldende regeling ter studie.

Door een lid wordt uitleg gevraagd over de tekorten van de ziekenhuisofficina's. Is het inderdaad zo dat de winstmarge van 10 %, die de ziekenhuizen op de farmaceutische specialiteiten mogen aanrekenen, kan aanzetten tot het aankopen van duurdere geneesmiddelen, bv. bij de groothandelaar in plaats van bij de producent?

De Minister geeft toe dat de mogelijkheid bestaat om, door de keuze van de aankoopweg, tot hogere prijzen van geneesmiddelen in ziekenhuizen te komen. Dit probleem wordt reeds sedert geruime tijd onderzocht in overleg met de Minister van Economische Zaken.

Deze besprekingen hebben geleid tot een ontwerp van ministerieel besluit waarin de winstmarges in hospitaalmilieu worden vastgesteld. De marges werden zodanig vastgesteld dat de prijs voor farmaceutische produkten in ziekenhuismilieu overeenkomt met 73 % van de aan het publiek gevraagde prijs.

Een lid wenst te vernemen of de grote landsbonden over eigen groothandels in farmaceutische produkten beschikken.

De Minister merkt op dat de verzekeringsinstellingen niet beschikken over apotheken die ze zelf beheren. Wellicht worden « landsbonden » hier verward met « coöperatieve maatschappijen » welke wel over eigen apotheken beschikken en derhalve ook over een eigen groothandel.

Een lid wijst erop dat de beslissing van een Gemeenschapsminister die besparingen tot doel heeft, op nationaal vlak een meeruitgave kan veroorzaken.

Hij citeert een beslissing van de Minister van de Franse gemeenschap die een besparing van enkele miljoenen realiseert op de subsidies aan de instellingen voor thuisverzorging (bejaardenhulp- gezinshulp), wat echter een verhoging van de hospitalisaties en dus een financiële weerslag op de sociale zekerheid voor gevolg heeft.

De Minister van Sociale Zaken antwoordt dat er in het algemeen een goede samenwerking is met de gemeenschappen. Wat betreft de ziekenhuis problematiek is een protocol afgesloten dat vele conflicten van de baan ruimt. De thuisverzorging behoort integraal tot de bevoegdheid van de gemeenschappen.

Mocht er echter op één of andere manier een terugbetaling van bepaalde prestaties door het R. I. Z. I. V. (dat nationaal blijft) van toepassing worden dan zou ook op dit gebied een regeling moeten getroffen worden, in overleg met de bevoegde ministers.

In verband met de forfaitaire betaling van de specialiteiten D en C vraagt een lid of het wel de oorspronkelijke bedoeling was de lasten te spreiden en niet eerder de 25 F voorzien was om de 125 F aanvaardbaar te maken. De patiënten betalen als groep niet minder dan vroeger, categorie D moet nog volledig betaald worden.

Verder vraagt het lid of artikel 5 van het koninklijk besluit van 29 september 1980 volledig van toepassing blijft, want zoniet zou het R. I. Z. I. V. gedwongen zijn elk geneesmiddel terug te betalen ongeacht zijn prijs.

De Minister van Sociale Zaken acht zich niet bevoegd te oordelen over de oorspronkelijke bedoeling van zijn voorgangers. Wat de prijs van de geneesmiddelen betreft is hij zich bewust van de druk van vakbonden en patroons van de farmaceutische industrie, maar het is in het belang van

agréées (c'est-à-dire une solidarisation des montants restant à charge des bénéficiaires).

Le montant de cette cotisation forfaitaire avait été estimé à 25 F par jour. Sur base d'une récente évaluation, il a été constaté que le forfait était plus élevé que la participation personnelle moyenne due.

C'est pourquoi une revision de la réglementation actuelle est à l'étude.

Un membre demande des précisions concernant le déficit des officines des hôpitaux. Est-il vrai que la marge bénéficiaire de 10 % que les hôpitaux peuvent compter sur les spécialités pharmaceutiques peut inciter à l'achat de médicaments à un prix plus élevé, par exemple chez le grossiste plutôt que chez le fabricant?

Le Ministre reconnaît que la filière d'achat peut aboutir à ce que le prix des médicaments soit plus élevé dans les hôpitaux. Ce problème fait l'objet d'un examen depuis un certain temps déjà, en collaboration avec le Ministre des Affaires économiques.

Ces discussions ont débouché sur un projet d'arrêté ministériel fixant les marges bénéficiaires en milieu hospitalier. Les marges ont été fixées de telle sorte que le prix des produits pharmaceutiques en milieu hospitalier corresponde à 73 % du prix demandé au public.

Un membre demande s'il est exact que les grandes unions nationales disposent de leurs propres commerces de gros de produits pharmaceutiques.

Le Ministre répond que les organismes assureurs ne disposent pas de pharmacies qu'ils gèrent eux-mêmes et qu'il convient de distinguer les « unions nationales » des « sociétés coopératives », lesquelles disposent effectivement de leurs propres pharmacies et donc aussi de leur propre commerce de gros.

Un membre fait remarquer qu'une décision d'un membre d'un Exécutif communautaire visant à réaliser des économies peut entraîner une dépense supplémentaire sur le plan national.

Il cite une décision du Ministre de la Communauté française qui permet de réaliser une économie de plusieurs millions sur les subventions aux établissements de soins à domicile (aide aux personnes âgées, aide aux familles), mais qui entraîne, d'autre part, une augmentation du nombre d'hospitalisations et, partant, une charge financière supplémentaire pour la sécurité sociale.

Le Ministre des Affaires sociales répond qu'en général la coopération entre le Gouvernement et les Communautés est bonne. En ce qui concerne le problème des hôpitaux, la conclusion d'un protocole a permis de régler de nombreux conflits. Les soins à domicile relèvent de la compétence exclusive des Communautés.

Cependant, si d'une manière ou d'une autre certaines prestations devaient être remboursées par l'I. N. A. M. I. (qui reste national), il faudra rechercher une solution sur ce point en accord avec les Ministres compétents.

Un membre demande, en ce qui concerne le paiement forfaitaires des spécialistes D et C, si l'intention était bien au départ d'étaler les charges ou si les 25 F étaient prévus pour rendre les 125 F acceptables. En tant que groupe, les patients doivent payer autant que par le passé. Les médicaments de la catégorie D doivent encore être intégralement payés.

Le membre demande également si l'article 5 de l'arrêté royal du 29 septembre 1980 reste d'application. Dans le cas contraire l'I. N. A. M. I. devrait rembourser chaque médicament, quel que soit son prix.

Le Ministre des Affaires sociales estime qu'il n'est pas compétent pour se prononcer sur les intentions initiales de ses prédécesseurs. En ce qui concerne le prix des médicaments le Ministre déclare qu'il est parfaitement conscient des pressions exercées par les syndicats et les patrons de

het R. I. Z. I. V. over zo goedkoop mogelijke specialiteiten te beschikken.

Artikel 5 wordt dus integraal en zonder meer gehandhaafd.

Een lid wijst op de problemen die gerezen zijn bij de solidariteitsinhouding op de pensioenen, ingevolge bepaalde vergissingen die begaan werden.

De Minister antwoordt dat de maatschappij voor mecanografie, die zich in opdracht van het R. I. Z. I. V. bezighoudt met de verwerking van de gegevens inzake de solidariteitsinhouding op de pensioenen, tijdens haar werkzaamheden op dit vlak op grote moeilijkheden is gestuit. Problemen deden zich vooral voor in hoofde van de niet-gemechaniseerde uitbetalingsorganismen, die vaak tekort schieten in hun informatieplicht tegenover het R. I. Z. I. V. In vele gevallen diende het R. I. Z. I. V. over te gaan tot manuele controle van de gegevens. Maandelijks verstrekken ongeveer tweeduizend uitbetalingsorganismen individuele gegevens aangaande ongeveer twee miljoen dossiers.

Voor het ogenblik is de maatschappij voor mecanografie bezig met het opmaken van individuele fusiedossiers (uitgaande van gegevens tot 31 december 1981) die in hoofde van elke pensioengerechtigde de voor de toepassing van de solidariteitsinhouding noodzakelijke gegevens zullen bevatten. Op basis van deze fusiedossiers zal worden overgegaan tot terugbetaling van de onverschuldigd ingehouden bedragen. De eerste terugbetalingen, die betrekking zullen hebben op onverschuldigde inhoudingen tot december 1981, zullen in de loop van deze maand worden uitgevoerd.

De Minister wil eraan herinneren dat de laatste terugbetalingen, die een gevolg waren van de vergissingen die in december 1981 werden begaan, tijdens de maand december 1982 werden verricht.

De totale opbrengst van de solidariteitsinhouding op de pensioenen ziet er als volgt uit :

1980 (3 maanden)	380 000 974 F
1981	2 184 420 917 F
1982	2 354 127 488 F
Totaal	4 918 549 379 F

Bovendien dient vermeldt dat het R. I. Z. I. V. een vordering heeft op de bedragen die door de N. M. B. S. werden ingehouden vanaf oktober 1980. Momenteel bedraagt deze vordering ongeveer 540 000 000 F.

Als eindpunt zal het R. I. Z. I. V. eindelijk over een kadaster van de pensioenen beschikken; voordien had men in geen enkele sector van de sociale zekerheid een idee over wat een bepaald individu globaal aan pensioenen ontving.

Een lid vraagt naar de beweegredenen van de Minister om via een amendement op het wetsontwerp houdende fiscale en begrotingsbepalingen (n° 486/2, 1982-1983) te komen tot een lening van 5 miljard door de verzekeringsondernemingen aan het R. I. Z. I. V.

Is dit een aanvulling op de reeds voorziene lening van 2 miljard of op de regeling getroffen door het koninklijk besluit n° 85 (*Belgisch Staatsblad* van 7 augustus 1982) of gaat het hier om een totaal nieuwe lening ?

(Cfr. blz. 27, n° 10 en 11.)

In zijn inleiding heeft de Minister gewezen op de nefaste gevolgen van een financiering door leningen; doet het amendement geen afbreuk aan die verklaringen ?

De Minister van Sociale Zaken wenst geen woord terug te nemen van zijn verklaring dat leningen geen goede manier zijn om tot het financieel evenwicht te komen.

Wat het R. I. Z. I. V. betreft, krijgt hij echter af te rekenen met het gecumuleerde deficit van de voorbije jaren.

l'industrie pharmaceutique, mais dans l'intérêt de l'I. N. A. M. I. nous devons pouvoir disposer de spécialistes au plus bas prix.

L'article 5 est par conséquent intégralement maintenu.

Un membre attire l'attention sur les problèmes qui se posent à la suite d'une série d'erreurs en ce qui concerne la retenue de solidarité sur les pensions.

Le Ministre répond que la société mecanographique qui effectue pour le compte de l'I. N. A. M. I. le traitement des données relatives à la retenue de solidarité sur les pensions, s'est heurtée à de grandes difficultés. Des problèmes se sont posés surtout dans le chef des organismes débiteurs non mécanisés qui ont souvent failli à leur devoir d'information envers l'I. N. A. M. I. Dans de nombreux cas, l'I. N. A. M. I. a dû procéder à un contrôle manuel des données. Deux milles organismes débiteurs environ transmettent mensuellement des données individuelles concernant environ deux millions de dossiers.

A l'heure actuelle, la société mecanographique procède à la fusion des dossiers individuels (sur base des données jusqu'au 31 décembre 1981) qui contiendront, pour chaque titulaire de pension, les données indispensables pour l'application de la retenue de solidarité. Sur base des dossiers fusionnés, il sera procédé au remboursement des montants retenus indûment. Les premiers remboursements afférents aux retenues indues jusque décembre 1981, seront effectués dans le courant de ce mois.

Le Ministre souligne que les derniers remboursements, consécutifs aux erreurs commises en décembre 1981, ont été effectués en décembre 1982.

Le produit total de la retenue de solidarité sur les pensions s'élève à :

1980 (3 mois)	380 000 974 F
1981	2 184 420 917 F
1982	2 354 127 488 F
Total	4 918 549 379 F

Il convient de signaler en outre que l'I. N. A. M. I. a une créance sur les montants retenus par la S. N. C. B. depuis octobre 1980. Cette créance s'élève actuellement à environ 540 000 000 F.

L'I. N. A. M. I. disposera finalement d'un cadastre des pensions. Jusqu'à présent il était impossible de connaître, dans aucun secteur de la sécurité sociale, le montant global des pensions versées à un particulier.

Un membre demande ce qui a amené le Ministre à prévoir dans un amendement au projet de loi portant des dispositions fiscales et budgétaires (n° 486/2, 1982-1983) un emprunt de 5 milliards de F à fournir par les entreprises d'assurances à l'I. N. A. M. I.

S'agit-il d'un complément à l'emprunt de 2 milliards déjà prévu ou à la réglementation contenue dans l'arrêté royal n° 85 (*Moniteur belge* du 7 août 1982) ou d'un emprunt entièrement nouveau ?

(Cfr. p. 27, n° 10 et 11.)

Dans son exposé introductif, le Ministre a dénoncé les conséquences néfastes du recours à l'emprunt pour assurer le financement; cet amendement n'est-il pas en contradiction avec ces déclarations ?

Le Ministre des Affaires sociales maintient qu'il faut éviter de recourir à l'emprunt pour rétablir l'équilibre financier.

En ce qui concerne l'I. N. A. M. I., il doit toutefois faire face au déficit cumulé des années précédentes.

Dit kan mogelijk ineens opgeslorpt worden door de inkomsten van het jaar 1983.

Ook blijkt dat de kloof tussen uitgaven en inkomsten steeds maar breder wordt, dit is te wijten aan de hoge werkloosheid en het stijgend aantal gepensioneerden.

Er is geen enkel verband tussen de gevraagde lening van 5 miljard en hetgeen voorzien was in het koninklijk besluit n° 85 waar het gaat om een transfert van 400 miljoen F (zijnde de opbrengst van de loonmatiging) naar het Fonds voor arbeidsongevallen. Die maatregel is ook verschillend van de lening van 2 miljard die vorig jaar door de sector Arbeidsongevallen werd verleend.

Vervolgens geeft de Minister een overzicht van de financiering van het thesaurietekort van het R. I. Z. I. V. en van de daartoe bestemde leningen.

Het thesaurietekort van het R. I. Z. I. V. bedroeg per 31 december 1982 ongeveer 35 miljard.

In de hierna volgende tabel wordt een overzicht gegeven van de thesaurietoestand in 1982. Hieruit blijkt dat sedert de maand maart 1982, dankzij de inbreng van de bijzondere 15 miljard lening tot opslorping van de achterstallige ziekenhuisfacturen, de thesaurie-impasse op een aanvaardbaar peil kan worden gehandhaafd.

Sedert de maand oktober was een kortlopend krediet van 7,5 miljard nodig (tranches van respectievelijk 3,5 miljard en tweemaal 2 miljard in de maanden oktober, november en december) om het hoofd te bieden aan de kasmoeilijkheden tijdens het vierde kwartaal 1982.

In de gegeven bijlagen II en III wordt een overzicht van de tot nog toe door het R. I. Z. I. V. aangevane leningen.

De tabel in bijlage II betreft de terugbetaling van de kapitalen, die in bijlage III, de interestlast.

TABLE I

Thesauriestand 1982

Kastekort
(waarvan
onbetaalde
ziekenhuisfacturen)

December 1981	28 900 (26 167)
Januari 1982	33 133 (30 355)
Februari 1982	27 539 (24 934)
Maart 1982	20 264 (17 964)
April 1982	25 380 (22 482)
Mei 1982	23 723 (21 551)
Juni 1982	21 384 (18 765)
Juli 1982	18 417 (16 564)
Augustus 1982	19 662 (17 459)
September 1982	19 217 (17 044)
Oktober 1982	23 713 (21 488)
November 1982	23 264 (21 246)
December 1982	35 000 (31 500)

3. Hervorming van de sociale zekerheid

Een lid meent dat een hervorming ten gronde die geen rekening zou houden met hetgeen vroeger verwezenlijkt werd, onmogelijk is. De algemene principes zoals vervat in de wet Dhoore, zijn immers nog van even grote waarde als vroeger.

Blijft dus de mogelijkheid te streven naar een grotere selectiviteit in de uitkeringen enerzijds en een zoeken naar eventuele meerinkomsten anderzijds.

Een voorafgaande voorwaarde is te komen tot een aanvaardbare manier waarop inkomen uit sociale zekerheid fis-

Les recettes de l'année 1983 ne permettent pas d'apurer complètement ce déficit.

On constate en outre que l'écart entre les dépenses et les recettes ne cesse de s'accroître par suite du taux de chômage élevé et de l'augmentation du nombre des pensionnés.

L'emprunt de 5 milliards demandé n'a aucun rapport avec celui prévu par l'arrêté royal n° 85 qui consiste en un transfert de 400 millions de F (soit le produit de la modération salariale) au bénéfice du Fonds des accidents du travail. Cette mesure diffère également de l'emprunt de 2 milliards accordé l'an dernier par le secteur des accidents du travail.

Le Ministre donne ensuite un aperçu du financement du déficit de trésorerie de l'I. N. A. M. I. et des emprunts destinés à cet effet.

Au 31 décembre 1982, le déficit de trésorerie de l'I. N. A. M. I. s'élevait à environ 35 milliards de F.

La tableau I donne un aperçu de la situation de trésorerie en 1982. Il en appert que depuis le mois de mars 1982, grâce à l'apport de l'emprunt spécial de 15 milliards de F en vue d'éponger les retards de paiement des factures hospitalières, l'impasse de trésorerie a pu être maintenue à un niveau acceptable.

Depuis le mois d'octobre, un crédit à court terme de 7,5 milliards de F (tranches respectives de 3,5 milliards et de deux fois 2 milliards) a été nécessaire pour faire face aux difficultés de caisse pendant le quatrième trimestre 1982.

Les tableaux II et III donnent un aperçu des emprunts contractés par l'I. N. A. M. I. jusqu'à présent.

Le tableau II concerne le remboursement des capitaux, le tableau III, les intérêts.

TABLEAU I

Situation de Trésorerie 1982

Deficits de caisse
(y compris
les factures
hospitalières
impayées)

Décembre 1981	28 900 (26 167)
Janvier 1982	33 133 (30 355)
Février 1982	27 539 (24 934)
Mars 1982	20 264 (17 964)
Avril 1982	25 380 (22 482)
Mai 1982	23 723 (21 551)
Juin 1982	21 384 (18 765)
Juillet 1982	18 417 (16 564)
Août 1982	19 662 (17 459)
Septembre 1982	19 217 (17 044)
Octobre 1982	23 713 (21 488)
Novembre 1982	23 264 (21 246)
Décembre 1982	35 000 (31 500)

3. Réforme de la sécurité sociale

Un membre estime qu'il est impossible de procéder à une réforme fondamentale sans tenir compte de ce qui a déjà été réalisé. En effet, les principes généraux contenus dans la loi Dhoore n'ont rien perdu de leur actualité.

Il reste donc la possibilité de tendre à une plus grande sélectivité en matière de prestations, d'une part, et de chercher à se procurer des revenus supplémentaires, d'autre part.

Une condition préalable consiste à trouver une manière acceptable d'imputer fiscalement les revenus provenant de

caal kan worden verrekend. Dit lid dringt erop aan dat de voorgestelde hervorming (in één wetsontwerp?) zo snel mogelijk zou worden gediend worden, teneinde de limieten duidelijk vast te leggen waaraan eventuele nieuwe bijzondere machten verplicht zouden zijn zich te houden.

Het is nodig de basisbeginselen van de sociale zekerheid te behouden (o.m. het individueel uitkeringsrecht).

Wat betreft de relatie sociale zekerheid-fiscaliteit blijft echter de vraag wie de principes terzake zal vastleggen. Vanuit de sociale zekerheid zouden deze principes op voorhand moeten geformuleerd worden alvorens de fiscale verrekening, deze principes in acht nemend, op punt kan worden gesteld.

Een ander lid meent dat de enige manier om tot een budgettair evenwicht te komen erin bestaat te rationaliseren en te harmoniseren teneinde de meest in het oog springende misbruiken te beteugelen.

Hij is van oordeel dat de bevolking bereid is offers te brengen. Men moet dus ophouden uit de reserves te putten. Nieuwe ideeën moeten aan bod komen en op politiek gebied moet een inspanning geleverd worden om de noodzakelijke hervormingen door te drukken. Het streven naar een grotere betrokkenheid tussen sociale zekerheid en fiscaliteit lijkt hem niet a priori verkeerd. Vooral de uiteindelijke resultaten van de hervorming zijn van belang.

Hij wenst echter een duidelijke omschrijving te krijgen van de begrippen « selectiviteit », « solidariteit » en « afwijzen van een onderzoek naar de bestaansmiddelen ».

Een lid meent dat de Sociale Zekerheid doorzichtiger moet worden.

Een lid vindt het positief dat de Regering het vaste voornemen heeft eindelijk iets te doen aan de hervorming van de Sociale Zekerheid.

Omwille van de economische crisis waren alle tot nu toe genomen maatregelen er op gericht het financieel evenwicht te herstellen. Een meer fundamentele hervorming kan niet langer uitblijven, vanaf 1985 zal de Sociale Zekerheid immers te maken krijgen met structurele problemen en met problemen die te wijten zijn aan de demografische evolutie.

Vooral de sectoren pensioenen en gezondheidszorgen zijn aan een dringende en grondige hervorming toe.

De Minister van Sociale Zaken gelooft niet in een mirakelremedie. Een allesomvattende hervorming die alle problemen ineens van de baan helpt is onmogelijk. Hij is voorstander van een hervorming die in verschillende stadia wordt doorgevoerd, dus is hij niet overtuigd van het nut dit in één wetsontwerp te groeperen.

De wet Dhoore kan beschouwd worden als een soort kaderwet, vele aangelegenheden kunnen bij koninklijk besluit geregeld worden.

Uit het verslag van de commissie Dillemans zal blijken wat reeds kan verwezenlijkt worden en wat nog niet klaar is.

Wel zal de Minister van Sociale Zaken opdracht geven een beleidsnota betreffende de hervorming van de Sociale Zekerheid op te stellen die aan de bevoegde parlementscommissie zal voorgelegd worden. Aldus zal het Parlement inspraak krijgen over de aan te wenden middelen en de kans krijgen de globale aspecten van de hervorming te bespreken.

Er dient echter op gewezen dat er problemen zijn waarmee noodzakelijkerwijze rekening zal moeten worden gehouden.

— de weerslag van de werkloosheid op de sociale zekerheid maakt het streven naar een herstel van de tewerkstelling tot een fundamenteel oogmerk;

la sécurité sociale. Le membre souligne la nécessité de déposer au plus tôt la proposition de réforme (sous la forme d'un projet de loi unique?), afin de déterminer clairement les limites qui ne pourraient être franchies si de nouveaux pouvoirs spéciaux étaient attribués au Roi.

Il est nécessaire de maintenir les principes de base de la sécurité sociale (notamment le droit individuel aux prestations).

En ce qui concerne la relation entre la sécurité sociale et la fiscalité, la question se pose toutefois de savoir à qui il appartient de définir les principes en la matière. Selon le membre, c'est à la sécurité sociale qu'il appartient de les formuler et l'imputation fiscale ne pourra être mise au point qu'en un deuxième temps, compte tenu de ces principes.

Un autre membre estime que la seule manière d'aboutir à l'équilibre budgétaire consiste à rationaliser et à harmoniser le système, afin de réprimer les abus les plus manifestes.

Selon lui, la population est disposée à faire des sacrifices; il faut donc cesser de puiser dans les réserves. Il faut s'inspirer des idées nouvelles et, sur le plan politique, il faut s'efforcer de réaliser les réformes qui s'imposent. Le membre ne s'oppose pas a priori à ce que les rapports entre la sécurité sociale et la fiscalité deviennent plus étroits. C'est surtout le résultat final de la réforme qui importe.

Il souhaite toutefois que l'on définisse clairement les notions de « sélectivité », de « solidarité » et de « refus d'une enquête sur les ressources ».

Un membre estime que la sécurité sociale doit devenir plus transparente.

Un membre se félicite de ce que le Gouvernement se décide enfin à entamer la réforme de la sécurité sociale.

Les mesures prises jusqu'à présent visaient toutes à rétablir l'équilibre financier; cette attitude était dictée par la crise économique. Une réforme plus fondamentale devient urgente, car, à partir de 1985, la sécurité sociale sera confrontée à des problèmes structurels et à des problèmes liés à l'évolution démographique.

Ce sont principalement les secteurs des pensions et des soins de santé qui doivent faire l'objet d'une réforme urgente et fondamentale.

Le Ministre des Affaires sociales ne croit pas à un remède miracle. Il est impossible de réaliser une réforme globale, qui résoudrait d'un coup tous les problèmes. Il prône une réforme en plusieurs étapes et il ne croit pas à l'utilité d'inscrire l'ensemble de la réforme dans un projet de loi unique.

La loi Dhoore peut être considérée comme une sorte de loi-cadre, de nombreuses matières pouvant être réglées par arrêté royal.

La lecture du rapport de la Commission Dillemans permettra de faire le départ entre les aspects qui peuvent déjà être réalisés et ceux qui doivent encore être discutés.

Le Ministre des Affaires sociales a cependant l'intention de demander la rédaction d'une note de politique sur la réforme de la sécurité sociale, qui sera soumise à la commission parlementaire compétente, de telle sorte que le Parlement puisse se prononcer sur les moyens à utiliser et entamer une discussion sur les aspects globaux de cette réforme.

Il convient toutefois de faire observer qu'il existe certains problèmes dont il faudra absolument tenir compte.

— l'incidence du chômage sur la sécurité sociale fait du rétablissement de l'emploi un objectif fondamental;

— de veroudering van de bevolking heeft een grote invloed op de pensioensector en op de sector gezondheidszorgen.

In die laatste sector moet specifiek gestreefd worden naar een betere beheersing van de uitgaven. Daarom moet het voorhanden zijnde arsenaal van gezondheidszorgen gericht worden op de werkelijke behoeften van de bejaarden. Een eerste stap in die richting is de omschakeling van de hospitalen tot verzorgingstehuizen voor bejaarden.

In de sector pensioenen zal vanaf 1985 het aantal rechthebbers zo sterk gestegen zijn dat maatregelen zich opdringen. Die kunnen ofwel een beperking van de cumulatie ofwel een gevoelige verlaging van de pensioenbedragen of nog grotere solidariteit vanwege de actieven beogen.

De uitdaging van de toekomst bestaat erin te kiezen tussen ofwel een maatschappij waar mede door de technologische evolutie een steeds kleinere groep actieve-welvarenden komt te staan tegenover een steeds grotere groep niet-actieve-armen (ouderen en jongeren) die gemarginaliseerd worden ofwel een maatschappij waar een grotere groep mensen actief kan blijven dank zij de verdeling van de beschikbare arbeid en waar in grotere mate een beroep wordt gedaan op de solidariteit. Wie de tweede optie weigert opteert impliciet voor een vorm van marginalisering.

Een hervorming zal steeds rekening moeten houden met reële en structurele problemen.

Een lid stelt vast dat de Minister een kostenraming per hoofd geeft voor de werklozen.

Zou het mogelijk zijn op dezelfde vertrekbasis (zonder de kosten voor de gezondheid) een kostenraming te maken voor de gepensioneerden?

Wanneer de Minister opwerpt dat de vergelijking tussen werklozen en gepensioneerden moeilijk opgaat omdat werklozen potentiële bijdrageplichtigen zijn, terwijl de toestand van gepensioneerden niet meer verandert, merkt het lid op dat voor de werklozen wel individuele wijzigingen optreden, maar dat het totale aantal werklozen niet op korte termijn zal dalen en dringt dus aan teneinde de gevraagde berekening te bekomen.

De Minister antwoordt dat het gewicht van de veroudering van de bevolking beter kan worden opgevangen in een « normale » periode (zonder hoge werkloosheid) dan in een crisistijd zoals we die nu beleven.

In een normale periode veroorzaakt de veroudering eveneens een meeruitgave (namelijk in de sectoren Pensioenen, invaliditeit en geneeskundige verzorging). De middelen om daaraan het hoofd te bieden zijn echter voorhanden: er gebeurt dan een verschuiving van de jongeren (hoofdzakelijk bijdragen) naar de gepensioneerden. Sommigen menen dat hier een evenwicht kan intreden. De Minister denkt dit niet, maar in ieder geval is de toestand veel gemakkelijker dan wanneer we in een crisisperiode leven.

De hoge werkloosheid gecumuleerd met de veroudering schept grote problemen want zij hebben hetzelfde effect. Ook de werklozen betalen geen bijdragen en ontvangen toch uitkeringen.

Voor 1982 bedroegen de uitkeringen aan werklozen in de sector kinderbijslagen: 9 miljard (dit bedrag is gemakkelijk te isoleren), in de sector ziekteverzekering: 5 à 6 miljard (op basis van gemiddelen).

Voor de sectoren pensioenen en invaliditeit is dit bedrag onmogelijk te bepalen, omdat bepaalde gepensioneerden een aantal jaren werkloos of arbeidsongeschikt zijn geweest.

— le vieillissement de la population se fait fortement ressentir dans le secteur des pensions et dans celui des soins de santé.

Dans ce dernier secteur il y a lieu de s'efforcer de mieux maîtriser les dépenses. C'est pour cette raison que l'éventail de soins de santé dont nous disposons doit être axé sur les besoins réels des personnes âgées. La reconversion des hôpitaux en homes de soins pour personnes âgées constitue un premier pas dans cette direction.

A partir de 1985, l'accroissement du nombre de bénéficiaires dans le secteur des pensions sera tel que des mesures s'imposent. Ces mesures pourraient comprendre une limitation du cumul, une réduction sensible du montant des pensions ou une solidarité accrue de la part de la population active.

Le défi du futur consistera à choisir entre une société où, à cause notamment de l'évolution technologique, un nombre toujours plus réduit de personnes actives et prospères s'opposera à un nombre toujours plus important de personnes non-actives et pauvres (les personnes âgées et les jeunes) qui seront marginalisés et une société où le nombre de personnes actives est plus important et où il est donc possible de faire appel dans une plus large mesure à la solidarité grâce à la répartition du travail disponible. Celui qui refuse la seconde option opte implicitement pour une certaine forme de marginalisation.

Toute réforme devra tenir compte des problèmes réels et des problèmes structurels.

Un membre constate que le Ministre fournit une estimation du coût d'un chômeur.

Serait-il possible, sur les mêmes bases (soins de santé exclus), d'estimer le coût d'un pensionné?

Le Ministre déclare qu'il est difficile de comparer chômeurs et pensionnés parce que les chômeurs sont des cotisants potentiels tandis que la situation des pensionnés ne se modifie plus. Le membre rétorque que, si la situation individuelle des chômeurs se modifie effectivement, le nombre total de chômeurs ne diminuera pas à court terme, et il insiste pour que le calcul demandé soit transmis.

Le Ministre précise que le vieillissement de la population est mieux supporté lorsque l'on se trouve dans une période « normale » (sans taux élevé de chômage) que lorsque l'on se trouve dans une période de crise comme celle que nous connaissons actuellement.

En temps normal, le vieillissement entraîne également un surcroît de dépenses (surtout dans les secteurs des pensions, de l'invalidité et des soins de santé, mais on a les moyens d'y faire face, grâce au courant qui s'établit des jeunes aux pensionnés (notamment au niveau des cotisations). Certains pensent que ce phénomène permet un équilibre. Le Ministre ne le croit pas, mais la situation est de toute manière beaucoup plus facile à contrôler en période normale qu'en période de crise.

L'augmentation du nombre des chômeurs et celle du nombre des pensionnés produisent le même effet, de graves problèmes apparaissent lorsqu'elles se produisent simultanément. Bien qu'ils ne versent pas de cotisations, les chômeurs bénéficient d'indemnités.

En 1982, les chômeurs ont reçu des indemnités d'un montant total de 9 milliards dans le secteur des allocations familiales (chiffre facile à établir) et de 5 à 6 milliards (sur base de moyennes) dans le secteur de l'assurance maladie.

Il est impossible de déterminer ce montant pour les secteurs des pensions et de l'invalidité parce que certains pensionnés ont connu des périodes de chômage ou d'incapacité de travail.

Aangezien tijdens die jaren door betrokkenen geen bijdragen betaald werden, maar de jaren toch in aanmerking komen voor het pensioen, betekent dit een bijkomende last voor de sociale zekerheid, dit bedrag kan echter niet geïsoleerd worden.

Verder ingaand op de hervorming verklaart de Minister dat volgende elementen er deel van uitmaken :

— Een eerste element betreft de herziening van de basis der bijdragen. Tot nu toe worden de bijdragen berekend op het loon, dit betekent dat zij op één of andere manier de arbeid belasten. De Regering heeft de bedoeling ervoor te zorgen dat de sociale zekerheid de tewerkstelling niet in de weg staat. Daartoe werden een reeks maatregelen getroffen : een vermindering van bijdragen voor jonge werknemers, het P.E.P.-plan waarbij de patronale bijdrage verminderd wordt gedurende twee jaar voor de eerste werknemer, die in dienst wordt genomen en ook de Maribel-operatie, die een hervordering meebracht van de last der sociale bijdragen.

De Minister werkt een voorstel uit om tot een hervordering van die last te komen tussen arbeidsintensieve en kapitaalintensieve bedrijven, er moet echter nog een operationele formule gevonden worden.

Wat betreft de relatie sociale zekerheid - fiscaliteit meent de Minister dat het gevaarlijk zou zijn het recht op de voordelen van de sociale zekerheid afhankelijk te maken van een bepaald inkomen omdat dit gemakkelijk kan afglijden naar een formule gebaseerd op de « staat van behoefte ».

Langs de ander kant is hij echter de mening toegedaan dat een correctie moet toegepast worden wanneer voordelen uit de sociale zekerheid gecumuleerd met andere inkomsten.

Deze correctie kan gebeuren via de fiscaliteit. Een eerste stap werd gezet door de wijziging van het fiscaal statuut van de vervangingsinkomens. De Minister wenst echter dat niet alleen rekening zou gehouden worden met het beroepsinkomen maar met alle inkomens van welke aard ook.

Dit fiscaal regime zou ook kunnen gelden voor de kinderbijslagen en in bepaalde gevallen voor de gezondheidszorgen hoewel voor deze sector ook een correctie volgens het inkomen binnen de sector kan geschieden.

— Wat betreft de harmonisering zou de Minister tot een grotere eenvormigheid trachten te komen tussen de invaliditeitsvergoedingen en de vergoedingen wegens beroepsziekte en die wegens arbeidsongeval.

Naargelang de oorzaak van de arbeidsongeschiktheid is de vergoeding tot nu toe ook verschillend.

Ook de gezondheidszorgen voor rechthebbenden van deze stelsels zijn oorzaak van complicaties.

In de pensioensector moet eveneens gestreefd worden naar een grotere eenheid tussen de verschillende pensioenstelsels.

— Inzake de ganse cumul-problematiek werden in het kader van de bijzondere machten reeds een reeks maatregelen genomen.

— Op de sector Z.I.V. die sterk gedecentraliseerd is, waarop zeer vele niveau's beslissingen kunnen worden genomen (dokter, apotheker, kinesist, ziekenhuis, enz.) is zeer moeilijk vat te krijgen.

Alle landen ondervinden moeilijkheden terzake en behalve de betrokken Minister lijkt niemand zich zorgen te maken over de kosten.

Het is dus nodig die kosten af te remmen.

In vergelijking met andere landen beschikt ons land over een systeem voor de financiering van de geneeskundige verzorging waarin de verstrekte zorgen niet afhankelijk zijn van het inkomen van de patiënt.

Het is echter een duur systeem, het verslag Dillemans (Voorzitter van de Koninklijke Commissie ter voorbereiding

Etant donné que, pendant ces années les intéressés ne versent pas de cotisations, mais que ces années sont prises en considération pour la pension, la sécurité sociale doit supporter une charge supplémentaire. Il n'est cependant pas possible d'isoler cette charge.

Le Ministre précise la réforme envisagée et considère que les éléments suivants en font partie :

— un premier élément a trait à la révision de la base des cotisations. Jusqu'à présent, les cotisations sont calculées sur la rémunération, c'est-à-dire qu'elles grèvent en quelque sorte le travail. L'objectif du Gouvernement est de veiller à ce que la sécurité sociale ne fasse pas obstacle à l'emploi. Une série de mesures ont été prises à cet effet : une réduction des cotisations en faveur des jeunes travailleurs, le plan en vertu duquel les cotisations patronales sont réduites durant deux années pour le premier travailleur engagé et l'opération Maribel, qui y entraîna une redistribution de la charge des cotisations sociales.

Le Ministre met en point une proposition visant à redistribuer cette charge entre les entreprises à fort coefficient de main-d'œuvre et les entreprises à fort coefficient de capital. Toutefois, il faut encore trouver une formule opérationnelle.

En ce qui concerne la relation entre sécurité sociale et la fiscalité, le Ministre estime qu'il serait dangereux de lier le droit aux avantages de la sécurité sociale à un revenu déterminé, car ce système dévierait facilement vers une formule basée sur l'« état de besoin ».

D'autre part, le Ministre estime qu'une correction est nécessaire lorsqu'une personne bénéficie simultanément des avantages de la sécurité sociale et d'autres revenus.

Cette correction peut s'opérer par le biais de la fiscalité. La modification du statut fiscal des revenus de remplacement constitue un premier pas dans ce sens. Le Ministre souhaite toutefois qu'il ne soit pas tenu compte uniquement des revenus professionnels, mais également de tous les revenus, quelle que soit leur nature.

Ce régime fiscal pourrait également s'appliquer aux allocations familiales et, dans certains cas, aux soins de santé, bien que l'on puisse procéder dans ce secteur également à une correction en fonction du montant des revenus.

— En ce qui concerne l'harmonisation, le Ministre souhaite réaliser une plus grande uniformité entre les indemnités d'invalidité, les indemnités pour maladie professionnelle et les indemnités pour accident de travail.

Jusqu'à présent, le montant de l'indemnité dépend aussi de la cause de l'incapacité de travail.

Les soins de santé dispensés aux bénéficiaires de ces régimes sont également source de complications.

Dans le secteur des pensions, il faut également s'efforcer de réaliser une plus grande uniformité entre les différents régimes de pensions.

— En ce qui concerne le cumul, un certain nombre de mesures ont déjà été prises dans le cadre des pouvoirs spéciaux.

— Il est très difficile d'agir au niveau du secteur de l'A. M. I., car celui-ci est largement décentralisé et des décisions peuvent être prises à de nombreux niveaux (médecin, pharmacien, kinésithérapeute, hôpital, etc.).

Tous les pays connaissent ce genre de difficultés et, mis à part le Ministre directement concerné, personne ne paraît se soucier des frais que cela entraîne.

Il est donc indispensable de réduire ces frais.

Contrairement à certains autres pays, notre pays connaît un système de financement des soins de santé dans lequel les soins dispensés ne dépendent pas des revenus du patient.

Il s'agit cependant, d'un système onéreux. Le rapport Dillemans se révélera d'une grande utilité pour la réforme

van de codificering, de harmonisering en de vereenvoudiging van de sociale zekerheid) zal een belangrijke bijdrage leveren tot de hervorming van de sociale zekerheid.

Een lid vraagt de mening van de Minister over de mogelijke aanwending van het bedrag dat via een fiscale correctie afgeroomd wordt. Zal dit terugvloeien naar de Sociale Zekerheid of zal het verdwijnen in de put van het overheids-deficit ?

Ook wordt gevraagd wat de Minister eigenlijk verstaat onder het begrip « solidariteit ».

De Minister van Sociale Zaken antwoordt dat een fiscale correctie automatisch een verhoging middelen in de Staatskas voor gevolg heeft. Er zijn twee mogelijkheden : ofwel het geld reëffecteren in de Sociale Zekerheid ofwel dit geld gebruiken voor andere sectoren.

Dit is een beslissing die bij de invoering van het systeem moet genomen worden. Het Parlement zal deze keuze kunnen beïnvloeden. « Solidariteit » betekent voor de Minister vooral de solidariteit onder de verzekerden, op basis van het aanwenden van de bijdragen der actieven voor de niet-actieven.

Hij is er voorstander van de druk van de sociale bijdragen op de kosten van de ondernemingen eerder te verminderen.

Enkele leden vestigen de aandacht op de toestand in de sector kinderbijslagen.

Een lid vindt het onverantwoord dat iemand met een jaarinkomen van 1 miljoen op dezelfde manier recht heeft op de 13^e en 14^e maand kinderbijslag als iemand met een zeer klein jaarinkomen.

Ook wordt zonder onderscheid naar inkomen en op forfaitaire basis een afhouding verricht op de kinderbijslagen, en wordt voor het 1ste kind, de 13^e en 14^e maand afgeschaft.

Een ander lid vraagt welke besparing gerealiseerd wordt door het afschaffen van de 13^e en 14^e maand kinderbijslag voor het 1ste kind en betreurt eveneens dat dit een lineaire maatregel is.

De Minister van Sociale Zaken antwoordt dat het probleem van de relatie tussen kinderbijslagen en gezinsinkomen zal kunnen worden besproken n.a.v. het onderzoek van de beleidsnota over de hervorming van de Sociale Zekerheid.

De besparing die voortvloeit uit het wegvallen van de 13e en 14e maand bedraagt 4 miljard. Ten aanzien van het aantal kinderen is de maatregel neutraal, ten aanzien van het inkomen is hij lineair (zie ook bijlage IV).

Een lid klaagt het feit aan dat de wezenbijslag toegerekend wordt aan één-oudergezinnen waar de andere ouder overleden is, zelfs als de overlevende ouder een beroepsbezigheid verricht, maar niet toegekend wordt aan andere één-oudergezinnen (vb. ongehuwde moeders). Een wijziging van deze regeling zou nochtans één van de positieve maatregelen tegen abortus kunnen zijn.

De Minister begrijpt dat het lid de gelijkschakeling met wezenbijslag vraagt. In deze crisistijd is hij er echter toe genoopt in verschillende sectoren te « harmoniseren » naar beneden toe in plaats van naar boven.

Een lid betreurt dat de rangorde verandert voor kinderen van gescheiden gezinnen.

Vroeger kreeg een gescheiden gezin met 4 kinderen, waarvan er twee bij de vader en twee bij de moeder verblijven, de verdeling van de kinderbijslag voor vier kinderen.

Nu ontvangen zij de kinderbijslag voor twee maal twee kinderen (2 maal 1ste rang en 2 maal 2de rang).

Uiteindelijk maakt dit een verschil uit van $\pm 2\,500$ F, of een minderontvangst van 870 F per kind.

de la sécurité sociale (M. Dillemans est Président de la Commission royale chargée de préparer la codification, l'harmonisation et la simplification de la sécurité sociale).

Un membre interroge le Ministre sur l'affectation possible du produit qui seront prélevés du fait de l'application d'une correction fiscale. Les sommes recueillies seront-elles affectées au financement de la sécurité sociale ou disparaîtront, elles dans le gouffre du déficit public ?

Un membre demande également au Ministre ce qu'il entend réellement par « solidarité ».

Le Ministre des Affaires sociales répond qu'une correction fiscale entraîne automatiquement un accroissement de l'encaisse de l'Etat. De deux choses l'une : ou bien l'argent est réaffecté à la sécurité sociale, ou bien il est utilisé pour d'autres secteurs.

C'est une décision à prendre lors de l'instauration du système. Le Parlement pourra d'ailleurs influencer ce choix. Par solidarité, le Ministre entend principalement la solidarité des assurés, basée sur l'utilisation des cotisations des actifs en faveur des non-actifs.

Il est partisan de réduire le poids des cotisations sociales sur les coûts des entreprises.

Certains membres attirent l'attention sur la situation dans le secteur des allocations familiales.

Il ne se justifie pas, selon un membre, qu'une personne bénéficiant d'un revenu annuel de 1 million ait le même droit au treizième et au quatorzième mois d'allocations familiales qu'une personne dont le revenu annuel est très bas.

Dans le même ordre d'idées, il n'est pas tenu compte du niveau des revenus pour l'application de la retenue forfaitaire sur les allocations familiales, ni pour la suppression des treizième et quatorzième mois pour le premier enfant.

Un autre membre demande à combien s'élève l'économie réalisée par la suppression des treizième et quatorzième mois d'allocations familiales pour le premier enfant et déplore également que cette mesure soit linéaire.

Le Ministre des Affaires sociales répond que le problème de la relation entre les allocations familiales et les revenus du ménage pourra encore être discuté lors de l'examen du rapport global relatif à la réforme de la sécurité sociale.

L'économie réalisée par la suppression des treizième et quatorzième mois s'élève à 4 milliards. La mesure est neutre au regard du nombre d'enfants et elle est linéaire au regard des revenus (voir aussi annexe IV).

Un membre déplore que l'allocation complémentaire d'orphelin soit attribuée aux familles dans lesquelles un parent est décédé, même si le parent survivant exerce une activité professionnelle, et qu'elle ne le soit pas à d'autres familles qui ne comptent qu'un seul parent (ex. : mères célibataires). Une modification de la réglementation en la matière pourrait avoir un effet positif dans le domaine de l'avortement.

Le Ministre comprend que le membre souhaite une harmonisation du régime des allocations complémentaires d'orphelin, mais, en période de crise, il se voit toutefois dans l'obligation de réaliser dans certains secteurs une harmonisation vers le bas, et non vers le haut.

Un membre déplore la modification du rang pour les enfants des ménages dont les conjoints sont séparés.

Auparavant, un ménage avec 4 enfants dont les conjoints sont séparés et dont deux enfants vivent chez le père et deux chez la mère recevait des allocations familiales pour 4 enfants.

Actuellement, ils reçoivent des allocations pour deux fois deux enfants (deux fois pour le rang 1 et deux fois pour le rang 2).

Cela représente finalement une différence d'environ 2 500 F, soit 870 F de moins par enfant.

De Minister van Sociale Zaken antwoordt dat hier een einde gemaakt wordt aan een anomalie: de rang van het kind is de rang van de feitelijke situatie. De maatregel werd evenwel konsekwent doorgevoerd: bij een eventueel nieuw huwelijk heeft ook een herschikking plaats.

Een lid heeft vernomen dat de Minister van plan zou zijn een « Alimentatiefonds » op te richten. Waaruit zou dit bestaan en hoe zou het functioneren?

De Minister antwoordt dat het om de invordering van alimentatieschulden door de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers zou gaan.

Hij is zinnens binnenkort aan de Ministerraad een wetsontwerp voor te leggen dat de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers met de invordering van de uitkeringen tot onderhoud belast.

Ter herinnering: meerdere wetsontwerpen en -voorstellen werden al ingediend om aan de moeilijkheden van de alimentatie-eisers tegemoet te komen en aldus de verplichtingen van de ouders ten opzichte van hun aanverwanten te doen naleven. De bedoeling was bij de Rijksdienst voor Kinderslag voor Werknemers of bij een andere instelling een Waarborgfonds voor alimentatieschulden op te richten.

Volgens de meeste voorstellen zou het de taak van dat fonds zijn de uitbetaling van de alimentatieschulden te garanderen.

Het Ministerieel Comité voor het statuut van de vrouw heeft op 10 juni 1981 in principe aanvaard die taak aan de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers toe te vertrouwen en een voorontwerp van wet voor te bereiden.

De doeleinden daarvan zijn evenwel meer bescheiden.

Als we rekening houden met de huidige begrotingsmoeilijkheden en met het feit dat er geen statistieken beschikbaar zijn omtrent het aantal niet betaalde uitkeringen tot onderhoud, ofwel omdat de schuldenaar van slechte wil ofwel maat hij insolvent is, dan lijkt het raadzaam de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers vooralsnog enkel met de invordering van alimentatieschulden te belasten wanneer de schuldenaar, hetzij door zijn eigen nalatigheid hetzij wanneer hij duidelijk van slechte wil is, niet verschijnt, zonder dat de Rijksdienst evenwel aan de alimentatie eisers het bedrag van hun vordering voorschiet.

De krachtlijnen van het huidige wetsontwerp zijn de volgende:

— De Rijksdienst voor Kinderslag voor Werknemers krijgt de bemiddelende taak toegewezen om op aanvraag van de alimentatie-eisers de alimentatie te vorderen en uit te betalen. De tussenkomst van de Rijksdienst gebeurt dus niet automatisch.

— In een eerste fase wordt die taak beperkt tot alimentaties tussen echtgenoten of ex-echtgenoten en tot alimentatie voor kinderen die verschuldigd zijn krachtens beslissingen van Belgische gerechtelijke instanties of in toepassing van in België gesloten overeenkomsten bij scheiding van tafel en bed of bij scheiding door onderlinge toestemming.

— De Rijksdienst moet over de nodige middelen beschikken om efficiënt te kunnen optreden. Om de niet verschijnende schuldenaar te kunnen opsporen kent de Koning aan de ambtenaren dan ook ruime bevoegdheden toe.

— Om de kosten te kunnen dekken die deze nieuwe opdracht van de Rijksdienst met zich brengt, en om de schuldenaar ertoe te brengen vrijwillig de vergoeding tot uitkering waartoe hij verplicht wordt, te betalen, zal per jaar ambtshalve een interest van 10 % worden aangerekend wanneer de schuldenaar op de vervaldag nog niet vrijwillig tot de betaling van het verschuldigde bedrag is overgegaan.

Volgens de Minister vormen deze voorstellen maar een eerste stap in de richting van een oplossing van de problemen van de alimentatie-eisers. Op grond van de ervaring en

Le Ministre des Affaires sociales répond qu'il s'est agi en l'occurrence de corriger une anomalie: le rang de l'enfant est celui qu'il a en réalité. La mesure est cependant appliquée de manière conséquente: en cas de remariage le montant des allocations est à nouveau adapté.

Un membre a appris que le Ministre aurait l'intention de créer un « Fonds des pensions alimentaires ». Quels seraient sa composition et son fonctionnement?

Le Ministre répond qu'il s'agirait du recouvrement des créances alimentaires par l'O. N. A. F. T. S.

Il entre dans ses intentions de soumettre prochainement au Conseil des Ministres un avant-projet de loi chargeant l'O. N. A. F. T. S. du recouvrement des pensions alimentaires.

Pour rappel, plusieurs propositions de loi et projet de loi avaient déjà été déposés pour rencontrer les difficultés des créanciers d'aliments et faire ainsi respecter les obligations des parents vis-à-vis de leurs proches en vue de créer un Fonds de garantie des créances alimentaires soit auprès de l'O. N. A. F. T. S. soit auprès d'une autre institution existante ou à créer.

Dans l'esprit de la plupart de ces propositions, l'institution désignée était chargée de garantir le paiement des créances alimentaires.

Le Comité ministériel pour le Statut de la Femme a admis, le 10 juin 1981, le principe de confier cette tâche à l'O. N. A. F. T. S. et de préparer un avant-projet de loi.

L'avant-projet de loi dont question a des objectifs plus modestes.

Compte tenu des contraintes budgétaires actuelles et de l'absence de statistiques concernant le nombre de pensions alimentaires non payées soit par mauvaise volonté du débiteur soit par insolvabilité de celui-ci, il paraît sage de ne charger l'O. N. A. F. T. S., dans un premier temps, que du recouvrement des créances alimentaires lorsque leur débiteur se montre défaillant, suite à sa négligence ou à une mauvaise volonté évidente sans que pour autant l'Office n'avance aux créanciers d'aliments le montant de leur créance.

Les lignes de force du présent projet sont les suivantes.

— L'office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés reçoit une mission d'intermédiaire consistant à percevoir à la demande des créanciers alimentaires, le montant de la créance et à la payer. Il n'y a donc pas d'automatisme dans l'intervention de l'Office.

— Dans un premier stade, cette mission est limitée aux créances entre conjoints ou ex-conjoints et aux aliments dus aux enfants par suite de décisions judiciaires belges ou en vertu de conventions conclues en Belgique lors d'une séparation de corps ou d'un divorce par consentement mutuel.

— Des pouvoirs étendus sont octroyés par le Roi aux fonctionnaires en vue de leur permettre de rechercher le débiteur défaillant, l'O. N. A. F. T. S. devant avoir les moyens d'agir efficacement.

— Pour couvrir les frais occasionnés par l'Office dans sa nouvelle mission et inciter le débiteur d'aliments à payer volontairement la pension alimentaire à laquelle il est astreint, un intérêt de 10 % par an sera dû d'office lorsque le débiteur d'aliments ne s'acquitte pas volontairement d'un terme à l'échéance.

Dans l'optique du Ministre, ces propositions sont un premier pas pour trouver une solution aux difficultés des créanciers alimentaires. Les problèmes que rencontrent les créan-

vanuit het standpunt van de aanvragen die tot de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers worden gericht, kan men de problemen waarmee alimentatie-eisers te kampen hebben op een objectieve wijze beoordelen. Op basis daarvan kan naar een meer algemene oplossing worden gezocht.

De Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers of, wanneer blijkt dat de Dienst niet de meest geschikte instelling is voor deze opdracht, eventueel een andere instelling zal in de toekomst de uitkeringen tot onderhoud niet alleen kunnen vorderen maar tevens de betaling ervan kunnen garanderen.

Tenslotte kondigt de Minister een wetsontwerp aan betreffende een « kruispuntgegevensbank » voor de sociale zekerheid : « met het oog op een betere coördinatie worden hier de gegevens uit de verschillende sectoren van de sociale zekerheid samen opgeslagen ».

En lid vraagt hoever het staat met de invoering van een systeem van arbeidskaart die tegelijk sociale zekerheidskaart zou zijn.

Indien de sociale gegevensbank opgericht wordt zou dit zeer goed te realiseren zijn. Dit zou toelaten een aantal misbruiken op te sporen.

De Minister antwoordt dat de Minister van Tewerkstelling en Arbeid zich verder met deze zaak bezig houdt die inderdaad deel uitmaakt van de gehele problematiek rond de gegevensbank.

4. Bescherming van de minstbedeelden tegen de gevolgen van de crisis

Verscheidene leden zeggen hun steun toe aan de plannen om het bestaansminimum en de minimum bedragen van de uitkeringen voor sociale zekerheid, te verhogen.

Een lid vraagt of de huidige regeling waarbij de O. C. M. W.'s 50 % van de uitgekeerde bedragen aan bestaansminimum terug betaald krijgen zal behouden blijven. Indien het bestaansminimum verhoogt zouden immers de financiële lasten van de O. C. M. W.'s en dus van de gemeenten eveneens stijgen.

De Minister van Sociale Zaken denkt dat het huidig systeem : 50 % ten laste van de Staat en 50 % ten laste van de O. C. M. W.'s zal behouden blijven. Voor de bijkomende lasten die aldus op de gemeenten zullen wegen zoekt de Regering naar een oplossing.

Hij laat tevens opmerken dat het minimumbedrag eveneens aangepast wordt voor het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en voor de tegemoetkomingen voor minder-validen, het gaat hier immers om dezelfde bedragen.

Een lid merkt op dat de feitelijke verhoging van het bestaansminimum geen 5 % zal bedragen omwille van het gewijzigde systeem van indexaanpassing

De Minister van sociale zaken geeft toe dat het gewijzigde systeem van indexaanpassing op jaarbasis de toename met ongeveer 1 % afremt. Aangezien de maatregel slechts op 1 juli ingaat zou de afremming in 1983 slechts 0,67 % bedragen.

De werkelijke verhoging van het bestaansminimum bedraagt dus iets meer dan 4 %. De verhoging met 2 maal 0,5 % van de minimumbedragen van de uitkeringen hebben tot doel het indexeffect te compenseren zodat de koopkracht hier behouden blijft.

5. Hervorming van het stelsel der tegemoetkomingen aan minder-validen

Verscheidene leden vestigen de aandacht op de slechte werking van de medische dienst die instaat voor het bepa-

ciers d'aliments peuvent faire l'objet d'une évaluation objective compte tenu de l'expérience et au vu des demandes qui sont adressées à l'O. N. A. F. T. S. Une solution plus globale peut être recherchée sur la base de cette évaluation.

L'O. N. A. F. T. S. ou éventuellement un autre organisme, s'il s'avère que l'O. N. A. F. T. S. n'est pas l'institution la plus adéquate pour remplir cette mission, pourrait à l'avenir non seulement recouvrer les créances alimentaires mais également en garantir le paiement.

Enfin, le Ministre annonce l'élaboration d'un projet de loi relatif à une « banque centrale de données » pour la sécurité sociale : « en vue d'une meilleure coordination, les données provenant des différents secteurs de la sécurité sociale sont rassemblées dans cette banque ».

Un membre demande des précisions sur l'instauration d'un système de cartes de travail qui feraient également office de cartes de sécurité sociale.

Si la banque de données était créée, un tel système serait parfaitement réalisable. Il permettrait en outre de détecter un certain nombre d'abus.

Le Ministre répond que le Ministre de l'Emploi et du Travail, s'occupe de ce projet, qui s'inscrit dans le cadre de l'ensemble de la problématique concernant la banque de données.

4. Protection des économiquement faibles contre les conséquences de la crise

Plusieurs membres se déclarent favorables au projet visant à augmenter le montant du minimum des moyens d'existence et les montants minimums des allocations de sécurité sociale.

Un membre demande si l'on maintiendra la réglementation actuelle en vertu de laquelle 50 % des montants alloués au titre de minimum de moyens d'existence sont remboursés aux C. P. A. S. Si le minimum des moyens d'existence augmente les charges financières des C. P. A. S., et donc des communes, augmenteront également.

Le Ministre des Affaires sociales estime que le système actuel sera maintenu : 50 % à charge de l'Etat et 50 % à charge des C. P. A. S.. Le Gouvernement cherche une solution pour les charges supplémentaires qui pèseront sur les communes.

Il insiste sur le fait que le minimum des moyens d'existence est également adapté pour le revenu garanti des personnes âgées et pour les allocations aux handicapés. Il s'agit en effet des mêmes montants.

Un membre constate qu'en raison de la modification du système d'indexation, l'augmentation réelle du minimum des moyens d'existence n'atteindra pas les 5 %.

Le Ministre des Affaires sociales admet que la modification du système d'indexation sur base annuelle freine l'augmentation d'environ 1 %. Etant donné que cette mesure ne serait appliquée qu'à partir du 1er juillet, le freinage de l'augmentation ne serait que de 0,67 % en 1983.

L'augmentation réelle du minimum des moyens d'existence dépasse donc légèrement 4 %. L'objectif de l'augmentation de 2 fois 0,5 % des montants minimums des allocations est de compenser l'effet de la hausse de l'index de manière à sauvegarder le pouvoir d'achat.

5. Réforme du régime des allocations pour handicapés

Plusieurs membres attirent l'attention sur le mauvais fonctionnement du service médical chargé de déterminer le

len van de grond van invaliditeit op grond waarvan een tegemoetkoming : minder-valide wordt toegekend.

Zij wijzen op de sociale en financiële gevolgen van de lange wachttijden alvorens de beslissingen kenbaar gemaakt worden.

Daarbij aansluitend vraagt een lid hoever het staat met de invoering van het « uniek dossier », een eis die sinds jaren geformuleerd wordt door al wie begaan is met de minder-validen.

De Minister van Sociale Zaken antwoordt dat alle pogingen om de werking van bedoelde dienst te verbeteren tot nu toe vruchteloos gebleken zijn.

Daarom bereidde hij een nieuwe regeling voor :

De minder-valide die een aanvraag tot vergoeding indient zou eerst onderzocht worden door de medische dienst van het R. I. Z. I. V. (die wel goed werkt). De medische dienst van Sociale Voorzorg zou vervolgens over 1 maand beschikken om een eventueel bijkomend onderzoek te vragen. Indien dit onderzoek niet gebeurt binnen 2 à 3 maanden, dan zou het voorstel van het R. I. Z. I. V. als basis voor de berekening van de tegemoetkoming gelden.

Wat de eigenlijke hervorming van de tegemoetkomingen zelf betreft, zal de Minister een wetsontwerp indienen met de bedoeling een einde te maken aan een systeem waarbij de minder-validen terzelfdertijd vanuit verschillende fondsen een tegemoetkoming ontvangen (bijvoorbeeld minder-validen van 80 jaar oud die nog verhoogde kinderbijslag genieten en ook een tegemoetkoming van sociale voorzorg).

Hij wenst te komen tot één stelsel, wat voor de betrokkene eveneens een vereenvoudiging zou zijn.

6. Informatie omtrent verschillende posten van de begroting

Een lid wenst te vernemen of de Minister een nota zal voorleggen in verband met de begrotingsvooruitzichten van de openbare instellingen die onder zijn bevoegdheid ressorteren.

In antwoord hierop deelt de Minister de leden van de commissie de gegevens mee die vervat zijn in de tabel in bijlage V.

Een ander lid wenst meer uitleg over de « Bijkomende persoonlijke bijdragen van de eerst aangeworven werknemer, te storten aan de werkloosheid » waarvan melding gemaakt wordt onderaan de tabel in bijlage V.

De Minister antwoordt dat het hier gaat om een onderdeel van het P. E. P.-plan (waarbij de werkgever wordt vrijgesteld van patronale bijdragen voor het aanwerven van zijn eerste werknemer). Daarbij is afgesproken dat de eerste twee jaar het budgettaire effect zou ten goede komen aan de werkloosheid en niet aan de sociale zekerheid.

Een lid wenst te vernemen wat bedoeld wordt op bladzijde 43 met de term « primaire kassen en vrouwen ziekenfondsen ».

De Minister antwoordt dat het hier gaat om mutualiteiten die bepaalde bijkomende voordelen verlenen aan hun vrouwelijke leden (zoals bijvoorbeeld : een premie bij huwelijk, een tussenkomst ingeval van overlijden van de echtgenoot, een tussenkomst voor prenatale raadpleging enz.) in het kader van de aanvullende verzekering, gefinancierd door de persoonlijke bijdragen van de verzekerde.

Een lid vraagt waartoe het krediet van 105 000 F bestemd is dat ingeschreven is als toelage aan een V. Z. W. (blz. 35, art. 1105).

De Minister antwoordt dat sedert jaren het plan bestond de sociale dienst van het departement van Sociale Voorzorg, om te vormen tot een V. Z. W. Dit is tot nu toe niet mogelijk gebleken. Het uitgetrokken krediet is bestemd voor de werking van die sociale dienst.

degré d'invalidité sur base duquel une allocation de handicapé est allouée.

Ils soulignent l'incidence sociale et financière des longues périodes d'attente qui précèdent la notification des décisions.

Un membre demande à ce propos où en est le projet d'établissement d'un « dossier unique », revendiqué depuis des années par tous ceux qui s'occupent du sort des handicapés.

Le Ministre des Affaires sociales répond que toutes les tentatives pour améliorer le fonctionnement du service précité ont jusqu'à présent été vaines.

Il prépare dès lors une nouvelle réglementation.

Le handicapé qui introduit une demande d'allocation, serait d'abord examiné par le service médical de l'I. N. A. M. I. (qui fonctionne bien). Dans le mois de cet examen, le service médical de la Prévoyance sociale pourrait alors demander un examen supplémentaire. Si cet examen n'a pas lieu dans le 2 à 3 mois, la proposition de l'I. N. A. M. I. servirait de base pour le calcul de l'allocation.

Quant à la réforme des allocations proprement dite, le Ministre déposera un projet de loi par lequel il se propose de mettre fin au système selon lequel les handicapés reçoivent des allocation de plusieurs fonds (ex. : handicapés âgés de 80 ans qui bénéficient encore à la fois d'allocations familiales majorées et d'une allocation de prévoyance sociale).

Il désire aboutir à un régime unique, ce qui simplifiera également la tâche des intéressés.

6. Informations au sujet des différents postes du budget

Un membre voudrait savoir si le Ministre présentera une note portant sur les prévisions budgétaires des organismes publics qui relèvent de sa compétence.

Dans sa réponse, le Ministre communique aux membres de la commission les données reprises au tableau de l'annexe V.

Un autre membre demande des explications au sujet de la mention « Cotisations personnelles supplémentaires du premier travailleur engagé, à verser au chômage » qui figure au bas du tableau de l'annexe V.

Le Ministre précise qu'il s'agit d'un élément du plan de dispense des cotisations sociales patronales pour l'engagement d'un premier travailleur. Il a été convenu à cet égard que, pendant les deux premières années, l'effet budgétaire de cette mesure profiterait au chômage et non à la sécurité sociale.

Un membre demande ce qui signifient les termes « sociétés mutualistes primaires et féminines » à la page 43.

Le Ministre répond qu'il s'agit de sociétés mutualistes qui accordent des avantages supplémentaires à leurs adhérentes (comme par exemple une prime de mariage, une intervention en cas de décès du conjoint, une participation aux frais de la consultation prénatale, etc.) dans le cadre de l'assurance complémentaire financée par les cotisations personnelles de l'assuré.

Un membre aimerait connaître la destination du crédit de 105 000 F inscrit au titre de subvention à une A. S. B. L. (p. 35, art. 1105).

Le Ministre répond qu'il est prévu depuis des années de transformer le service social du département de la Prévoyance sociale en une A. S. B. L., ce qui n'a pas encore pu se faire. Le crédit inscrit au budget est destiné au fonctionnement de ce service social.

Een lid vraagt waarom het krediet uitgetrokken voor de sociale steun aan gezinnen van grensarbeiders niet evolueert (blz. 44, art. 33.10).

De Minister verklaart dat zulks te wijten is aan het feit dat het aantal grensarbeiders en het bedrag van de toelage ongewijzigd zijn gebleven. Het zal echter wel nodig zijn het bedrag bestemd om de wisselkoersverschillen te compenseren, aan te passen, omwille van de gewijzigde pariteit tussen Franse en Belgische frank.

Een lid wenst te vernemen waaraan het verschil te wijten is tussen de werkingskosten van het Kabinet Institutionele Hervormingen en dat van Pensioenen.

De Minister antwoordt dat dit verschil aan de ene kant kan worden verklaard door de samenstelling van genoemde kabinetten en aan de andere kant door de kosten, inherent aan de gebouwen waarin beide kabinetten zijn ondergebracht :

— Personeel

De invloed van deze post op de begroting hangt voornamelijk samen met de kwaliteit en met de herkomst van de leden die deel uitmaken van het Kabinet (of ze al dan niet uit de administratie komen).

Zo telt het Kabinet van de Staatssecretaris voor Pensioenen onder ander meer leden die uit parastatale instellingen (Pensioenen) komen. Een kabinetslid dat van de Rijksadministratie naar het Kabinet komt heeft recht op een zogenaamde « kabinets-vergoeding », ten laste van de kredieten van het Kabinet. Leden afkomstig uit een parastatale instelling hebben bovendien recht op de integrale terugbetaling van hun wedde.

— Gebouwen

De huur en de daarmee samenhangende kosten zijn hoger voor het Kabinet van de Staatssecretaris voor Pensioenen dan voor het Kabinet « Institutionele Hervormingen ».

Hetzelfde lid vraagt waarom het onder artikel 12.02.04 uitgetrokken krediet van 120 000 F als « kleine uitgaven » wordt bestempeld ? (blz. 37).

De Minister antwoordt dat het krediet betrekking heeft op de aankoop van verschillende onderhoudsprodukten die niet kunnen worden geleverd door het centraal bureau voor benodigdheden. Sommige van die produkten, zoals ten andere bepaalde materialen bestemd voor dringende herstellingen, dienen te worden aangekocht zodra zulks noodzakelijk blijkt.

Het lid vraagt uitleg betreffende artikel 12.04 (blz. 38).

De Minister verklaart dat het hier gaat om installaties die noodzakelijk zijn voor het bereiken van de in het verantwoordingsprogramma opgesomde oogmerken en die gehuurd zijn van de firma Sperry Univac. Hij zal een algemeen overzicht van de studies verstrekken naar aanleiding van de bespreking van het ontwerp betreffende de Sociale gegevensbank.

Het lid vraagt uitleg over de bestemming van het onder artikel 12.29 uitgetrokken krediet (blz. 41).

De Minister antwoordt dat dit krediet bestemd is om de kosten te dekken die de organisatie van een Studiedag meebrengen.

In de loop van het jaar beslist de Minister over het onderwerp dat tijdens de in uitzicht gestelde studiedag zal worden besproken en hij vertrouwt de materiële organisatie ervan aan de Administratie toe.

Un membre demande pourquoi le crédit destiné à l'aide sociale pour les ménages des travailleurs frontaliers n'a pas évolué (page 44, art. 33.10).

Le Ministre précise que cela est dû au fait que ni le nombre de travailleurs frontaliers ni le montant de l'allocation n'ont subi de modification. Par suite de la modification de la parité entre le franc français et le franc belge, il sera cependant nécessaire d'adapter ce montant afin de compenser les différents taux de change.

Un membre voudrait connaître à quoi est dû l'écart entre les frais de fonctionnement du Cabinet des Réformes institutionnelles et ceux du Cabinet des Pensions.

Le Ministre répond que cette différence s'explique, d'une part, par la composition des cabinets en cause et, d'autre part, par les frais inhérents aux bâtiments occupés par chacun de ces cabinets.

— Personnel

L'incidence budgétaire de ce poste est principalement fonction de la qualité et de la provenance des membres qui composent le cabinet (cette incidence est différente selon qu'ils viennent ou non de l'administration).

Le Cabinet du Secrétaire d'Etat aux Pensions comporte, un nombre plus important de membres issus d'organismes parastataux (Pensions). Or, il faut savoir que, si les membres issus d'une administration ont droit à une indemnité dite « de cabinet » à charge des crédits du cabinet, ceux provenant d'un organisme parastatal ont droit, en outre, au remboursement intégral de la rémunération.

— Locaux

Le loyer et les charges connexes sont plus élevés pour le Cabinet du Secrétaire d'Etat aux Pensions que pour le Cabinet des Réformes institutionnelles.

Le même membre demande pourquoi le crédit de 120 000 F prévu à l'article 12.02.04 (p. 37) est intitulé « menues dépenses ».

Le Ministre répond que ce crédit concerne l'achat de différents produits d'entretien non livrables par l'Office central des fournitures. Certains de ces produits, comme du reste certains matériaux destinés à des réparations urgentes, doivent être achetés selon les nécessités.

Le membre demande des explications concernant l'article 12.04 (p. 38).

Le Ministre précise qu'il s'agit des installations nécessaires à la réalisation des objectifs énumérés dans le programme justificatif et qui sont louées de la firme Sperry Univac. Il donnera un aperçu général des études lors de la discussion du projet concernant la Banque de données sociales.

Le membre demande des précisions au sujet de la destination du crédit prévu à l'article 12.29 (p. 41).

Le Ministre répond que ce crédit est destiné à couvrir les frais occasionnés par une journée d'étude.

C'est dans le courant de l'année que le Ministre décide du sujet qui fera l'objet de la journée d'études envisagée. Il en confie l'organisation matérielle à l'Administration.

Het krediet, tevens bestemd voor informatie en propaganda.

Het betreft hier het drukken en de verspreiding van vulgarisatiewerken die bestemd zijn om het publiek op de hoogte te brengen van de draagwijdte van de wettelijke en administratieve teksten met betrekking tot de diverse takken van de sociale zekerheid en om dat publiek met name voor te lichten omtrent de maatregelen die in het raam van de sanering van de sociale zekerheid genomen worden.

Het lid vraagt hoe het onder artikel 33.04 uitgetrokken krediet wordt verdeeld (blz. 42).

De Minister antwoordt dat het hier gaat om de rijkstoe-lagen ten voordele van de diensten van vrijwillige zieken-fondsverzekering.

*Verdeling onder de vijf Nationale Verbonden
(in miljoenen F)*

	1982
	(uitgaven)
	(dépenses)
Landsbond der Christelijke mutuali- teiten	934,7
Landsbond van de neutrale mutuali- teitsverbonden	214,9
Nationaal Verbond van Socialisti- sche mutualiteiten	284,4
Nationale Bond der Liberale mutuali- teitsfederaties van België	157,5
Landsbond van de Verbonden der Be- roeps mutualiteiten van België ...	212,5
Totaal	1 804,3

Een lid wenst te vernemen hoe het onder artikel 33.09 voorziene krediet (op blz. 44) zal worden besteed.

De Minister antwoordt dat dat krediet dient om de on-kosten te dekken die voortvloeien uit het verlenen aan de mijnwerkers van abonnementen of van reisbiljetten ter ge-legenheid van hun vakantie.

Het departement beschikt niet over nauwkeurige gegevens wat de ontwikkeling van het aantal mijnwerkers alsook van het aantal gebruikte tickets voor de komende vijf jaar be-treft. Men kan evenwel aannemen dat dit aantal, rekening houdend met de trend die tijdens de laatste jaren werd waar-genomen, zal verminderen.

Hetzelfde lid zou ook de bestemming willen kennen van het fonds waarvan in de afzonderlijke sectie — art. 66.12.B sprake is (blz. 57).

De Minister antwoordt dat het fonds bestemd is om het financieel evenwicht van de instellingen voor maat-schappelijke zekerheid te verzekeren. Het werd opgericht overeenkomstig artikel 1 van de programmawet van 2 juli 1981, waarbij bepaald is dat de lijst van de instellingen en ook de bestemming van dat fonds bij koninklijk besluit zullen worden vastgesteld. In § 2 van de genoemde wet wordt bepaald op welke manier het fonds zal worden ge-stijfd. Het koninklijk besluit van 25 november 1981 wijst aan het R. I. Z. I. V. de sommen toe die werden gestort met het oog op de dekking van de rentelasten voor 1981, voort-vloeiend uit de overname door de Staat van de gecumuleer-de schuld van de ziekte- en invaliditeitsverzekering.

In 1981 werd een bedrag van 2 438 800 000 F aan het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering toe-gekend. Van het saldo van 1 411 200 000 F werd voor 1982

Le crédit est également destiné à l'information et la pro-pagande.

Il s'agit de l'impression et de la distribution d'ouvrages de vulgarisation destinés à faire connaître au public la portée des textes légaux et réglementaires concernant les différen-tes branches de la sécurité sociale et notamment à l'éclair-er sur les mesures prises dans le cadre de l'assainissement de la sécurité sociale.

Le membre demande la répartition du crédit prévu à l'ar-ticle 33.04 (page 42).

Le Ministre déclare qu'il s'agit du subside de l'Etat en faveur des services d'assurance mutualiste libre.

*Répartition entre les cinq Unions nationales
(en millions de F)*

	1983	
	(prognoses)	
	(prévisions)	
Alliance nationale des Mutualités chré- tiennes.	880,8	
Union nationale des Fédérations mu- tualistes neutres.	202,5	
Union nationale des Mutualités socia- listes.	268,0	
Ligue nationale des Fédérations mutua- listes libérales de Belgique.	148,4	
Union nationale des Fédérations de mutualités professionnelles de Bel- gique.	200,3	
Totaux.	1 700,0	

Le même membre voudrait connaître l'affectation du cré-dit prévu à l'article 33.09 à la page 44.

Le Ministre répond que ce crédit est destiné aux charges résultant de l'octroi aux ouvriers mineurs d'abonnements et de titres de voyages à l'occasion de leurs congés.

Le département ne dispose pas de données précises quant à l'évolution du nombre d'ouvriers mineurs ainsi que des billets qui seront utilisés dans les cinq années à venir. On peut toutefois supposer qu'il tendra à diminuer ainsi que cela a été constaté au cours des dernières années.

Le même membre voudrait connaître la destination du fonds dont il est question dans la section particulière — art. 66.12.B (p. 57).

Le Ministre répond que ce fonds, destiné à assurer l'équi-libre financier des organismes de sécurité sociale, a été créé conformément à l'article 1er de la loi programme 1981 du 2 juillet 1981, qui précise également que la liste des organis-mes ainsi que la destination de ce fonds seront fixées par arrêté royal. L'alimentation de ce fonds est déterminée par le § 2 de l'article 1er de la loi précitée. L'arrêté royal du 25 novembre 1981 destine à l'I. N. A. M. I. les sommes ver-sées en vue de couvrir la charge d'intérêt pour l'année 1981 découlant de la reprise par l'Etat de la dette cumulée de l'assurance maladie-invalidité.

Un montant de 2 438 800 000 F a été attribué en 1981 à l'Institut national d'assurance maladie-invalidité, tandis que le solde de 1 411 200 000 F a été transféré en 1982 à

380 000 000 F naar het genoemde instituut overgedragen, en 1 031 200 000 F naar artikel 60.69 A van de afzonderlijke sectie van de Begroting van Volksgezondheid (koninklijk besluit van 9 september 1982) als tussenkomst in de kosten van de ligdagprijs.

Ter verduidelijking stipt de Minister aan dat dit fonds niet mag worden verward met het fonds dat bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid werd opgericht (Fonds voor het herstel van het financieel evenwicht van de sociale zekerheid dat in de loop van de bespreking reeds bij herhaling vernoemd werd) die in dat fonds de opbrengsten moet inschrijven van de ontvangsten resulterend met name uit het koninklijk besluit n° 23 van 23 maart 1982 (inhouding van 7 % op de vakantiegeld), het koninklijk besluit n° 35 van 30 maart 1982 (vermindering met 500 F per maand van de kinderbijslagen) en het koninklijk besluit n° 36 van 30 maart 1982 (inhouding van 900 F per maand voor alleenstaanden en gezinnen zonder kinderen). Die koninklijke besluiten werden genomen in uitvoering van de wet van 2 februari 1982 tot toekenning van bijzondere machten om het financieel evenwicht van de instellingen voor maatschappelijke zekerheid te verzekeren.

Dat laatste fonds wordt overigens verder gestijfd met inkomsten die voortvloeien uit een verlenging in 1983 van de in 1982 genomen maatregelen.

IV. STEMMINGEN

A. Begroting van het Ministerie van Sociale Voorzorg

De artikelen en de gehele begroting worden aangenomen met 13 tegen 2 stemmen.

B. Wetsontwerp houdende aanpassing van de begroting 1982

De artikelen alsook het gehele wetsontwerp worden zonder verdere bespreking aangenomen met 13 tegen 2 stemmen.

De Rapporteur,

A. DENEIR

De Voorzitter,

L. KELCHTERMANS

concurrence de 380 000 000 de F à l'Institut précité et à concurrence de 1 031 200 000 F à l'article 60.09 A de la section particulière du budget de la Santé publique (arrêté royal du 9 septembre 1982), à titre d'intervention dans le coût de la journée d'hospitalisation.

Le Ministre attire l'attention sur le fait que ce fonds ne doit pas être confondu avec celui institué auprès de l'Office national de sécurité sociale (Fonds pour l'équilibre financier de la sécurité sociale), qui a été cité à plusieurs reprises au cours de la discussion et dans lequel l'office inscrit le produit des recettes prévues notamment par les arrêtés royaux n° 23 du 23 mars 1982 (retenue de 7 % sur le pécule de vacances), n° 35 du 30 mars 1982 (diminution de 500 F par mois des allocations familiales) et n° 36 du 30 mars 1982 (retenue de 900 F par mois pour les isolés et les ménages sans enfants) pris en exécution de la loi du 2 février 1982 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi en vue d'assurer l'équilibre financier des organismes de sécurité sociale.

Ce dernier fonds continue du reste à être alimenté par des ressources provenant de la prorogation en 1983, des mesures prises en 1982.

IV. VOTES

A. Budget du Ministère de la Prévoyance sociale pour 1983

Les articles ainsi que l'ensemble du budget sont adoptés par 13 voix contre 2.

B. Projet de loi ajustant le budget de 1982

Les articles ainsi que l'ensemble du projet de loi sont adoptés sans discussions par 13 voix contre 2.

Le Rapporteur,

A. DENEIR

Le Président,

L. KELCHTERMANS

BEGROTING
VAN HET MINISTERIE VAN SOCIALE VOORZORG
VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1983

ERRATA

1) Op blz. 10 — Totaal voor de artikelen 12.01 tot 12.07 : lezen « 202,0 » in plaats van « 202,8 ».

2) Op blz. 19 — Totalen voor Titel IV — Afzonderlijke sectie van de begroting van het Ministerie van Sociale Voorzorg. — In de kolom « Uitgaven van het jaar » lezen « 17 269,5 » in plaats van « 17 275,5 ».

BUDGET
DU MINISTERE DE LA PREVOYANCE SOCIALE
POUR L'ANNEE BUDGETAIRE 1983

ERRATA

1) A la page 10 — Total pour les articles 12.01 à 12.07 : lire « 202,0 » au lieu de « 202,8 ».

2) A la page 19 — Totaux pour le titre IV — Section particulière du budget du Ministère de la Prévoyance sociale. — Dans la colonne « Dépenses de l'année » lire « 17 269,5 » au lieu de « 17 275,5 ».

BIJLAGE 1

Rijkstoelagen

Begroting van Pensioenen en van Sociale Voorzorg

(in miljoenen F)

ANNEXE 1

Intervention de l'Etat

Budgets des Pensions et de la Prévoyance sociale

(en millions de F)

	Begrotings- kredieten bij indexcijfer 174,36-1983 — Crédits budgétaires à l'indice 174,36-1983	1983/1982	Ordonnan- ceringen 1982 — Ordonnan- cements 1982	1982/1981	Ordonnan- ceringen 1981 — Ordonnan- cements 1981	1981/1980	Ordonnan- ceringen 1980 — Ordonnan- cements 1980
1. R.I.Z.I.V. — I.N.A.M.I. (1)	102 929,4	+ 8,86	94 549,0	+ 12,74	83 867,0	+ 10,40	75 969,9
2. D.O.S.Z. — O.S.S.O.M. (1)	107,4	+ 12,93	95,1	+ 29,21	73,6	— 12,59	84,2
3. N.P.M. — F.N.R.O.M.	5 782,6	+ 4,05	5 557,6	+ 1,53	5 473,8	+ 28,97	4 244,3
4. Rijksdienst voor Werknemerspensionen. — O.N.P.T.S.	50 672,5	+ 9,07	46 457,2	+ 25,67	36 967,0	+ 13,65	32 528,4
5. Rijksinstituut voor de sociale verzekerin- gen der zelfstandigen. — I.N.A.S.T.I. (pen- sions)	20 529,5	+ 6,60	19 257,9	+ 7,96	17 838,7	+ 10,60	16 129,2
6. Fonds voor de Beroepsziekten. — F.M.P.	8 765,7	+ 4,58	8 381,6	+ 3,99	8 059,9	+ 7,77	7 478,8
7. Fonds voor Arbeidsongevallen. — F.A.T.	0,3	+ 200,00	0,1	— 80,00	0,5	+ 66,66	0,3
8. Gehandicapten. — Handicapés	12 844,7	+ 9,51	11 729,6	+ 15,65	10 142,2	— 3,20	10 477,5
9. Gewaarborgd inkomen. — Revenu ga- ranti	5 332,4	+ 9,04	4 890,5	— 4,48	5 119,7	+ 44,43	3 544,8
10. Vrije verzekering. — Assurance libre ...	1 700,0	+ 28,88	1 319,1	— 10,36	1 471,5	— 14,06	1 712,3
11. Gewaarborgde gezinsbijslagen. — Presta- tions familiales garanties	—	—	—	—	1,2	—	36,1
12. Gezinsbijslagen voor gepensioneerden van de overheidssector. — Allocations fami- liales aux pensionnés des services publics	1 395,3	+ 20,07	1 162,1	+ 10,67	1 050,1	+ 3,15	1 084,2

(1) Lening 1980 niet inbegrepen.

(1) Emprunt 1980 non inclus.

BIJLAGE 2

Leningen en terugstortingen kapitalen

ANNEXE 2

Emprunts et remboursements de capitaux

Jaar — Année	N° — N°	Inventaris. — Inventaire	Bedrag — Montant	Periode — Période	Rentevoet — Taux	Op 31.12.81 terug- gestort totaal — Total rembour- sem. au 31.12.81	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	Algemeen totaal — Total général	
1975	1	Boekhoudk. lening - Gen. zorgen - Mali 31.12.74. — Emprunt comptable - Soins de santé - Mali 31.12.74 : N.K.B.P. 1000 - R.K.W. 1250 - R.W.P. 2000 - R.J.V. 1300. — C.N.P.E. — O.N.A.F.T.S. — O.N.T.P.S. — O.N.V.A.	— 5 550 5 000 2 500 1 000 2 500 1 500 3 000	— 1975-1980 1976-1981 1978-1988 1978-1988 1979-1989 Feb. 1979-Okt. 1980 Fév. 1979-Oct. 1980 4 ^e trim. 79-10.02.80	4 300-9,80 % 1 250-8 % 9,75 % 8 % 9,15 % 9 % 7,5 %	— 5 550 5 000 312,5 90,2 — 1 500 3 000	— — — 312,5 — 312,5 — 108,2	— — — 312,5 107,4 312,5 — 118,1	— — — 312,5 128 312,5 — 128,9	— — — 312,5 128 312,5 — 140,7	— — — 312,5 128 312,5 — 153,7	— — — 312,5 128 312,5 — 167,7	— — — 312,5 128 312,5 — 183	— — — 312,5 128 312,5 — 199,8	— — — 312,5 128 312,5 — —	— — — 312,5 128 312,5 — —	— 5 550 5 000 2 500 1 000 2 500 1 500 3 000 1 200 2 000 2 000 1 000 2 000 1 000 2 000		
1976	2	A.S.L.K. — C.G.E.R.	5 000	1976-1981	9,75 %	5 000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5 550	
1978	3	A.S.L.K. — C.G.E.R.	2 500	1978-1988	8 %	312,5	312,5	312,5	312,5	312,5	312,5	312,5	312,5	312,5	312,5	312,5	312,5	2 500	
	4	N.K.B.P. — C.N.P.E.	1 000	1978-1988	9,15 %	90,2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 000	
1979	5	A.S.L.K. — C.G.E.R.	2 500	1979-1989	9 %	—	312,5	312,5	312,5	312,5	312,5	312,5	312,5	312,5	312,5	312,5	312,5	2 500	
	6	R.W.P. (uitkeringen). — O.N.P.T.S. (indemnités)	1 500	Feb. 1979-Okt. 1980	7,5 %	1 500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 500	
	7	R.J.V. (3 schijven). — O.N.V.A. (3 tranches)	3 000	Fév. 1979-Oct. 1980 4 ^e trim. 79-10.02.80	13,06-14,16-14,26 %	3 000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3 000	
	8	N.K.B.P. — C.N.P.E.	1 200	1979-1989	9,15 %	—	—	—	—	—	—	167,7	183	199,8	—	—	—	1 200	
	9	Kredietbank	2 000	1979-1987	9,32 %	—	108,2	118,1	128,9	140,7	153,7	2 000	—	—	—	—	—	2 000	
	10	Brussel-Lambert. — Bruxelles-Lambert	2 000	1979-1987	9,30 %	—	—	—	—	—	—	2 000	—	—	—	—	—	2 000	
	11	Kredietbank	1 000	1979-1987	10,75 %	—	—	—	—	—	—	1 000	—	—	—	—	—	2 000	
1980	12	Banken-consortium. — Consortium de Banque	2 000	1979-1987	10,75 %	—	—	—	—	—	—	2 000	—	—	—	—	—	1 000	
	13	R.J.V. (verlenging n° 7). — O.N.V.A. (prolonga- tion n° 7).	1 300	1980-1985	11 %	—	—	—	—	—	—	2 000	—	—	—	—	—	2 000	
	14	N.K.B.P. — C.N.P.E.	1 000	16.07.1980-15.01.1981	13,25 %	1 000	—	—	—	1 300	—	—	—	—	—	—	—	1 300	
	15	Nationale Loterij. — Loterie Nationale	2 000	28.11.1980-27.11.1981	8 %	2 000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 000	
	16	R.J.V. — O.N.V.A.	3 800	16.12.1980-15.03.1981	12,90 %	3 800	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2 000	
	17	R.K.W. — O.N.A.F.T.S.	3 600	02.12.1980-01.12.1981	11,50 %	3 600	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3 800	
1981	18	N.K.B.P. (verlenging n° 14). — C.N.P.E. (pro- longation n° 14)	1 000	16.01.1981-15.07.1981	12,80 %	1 000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3 600	
	19	N.K.B.P. (verlenging n° 18). — C.N.P.E. (pro- longation n° 18)	1 000	16.07.1981-15.01.1982	16,25 %	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 000	
	20	F.A.O. — F.A.T.	500	06.10.1981-05.01.1982	15,50 %	—	1 000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	500	
	21	R.J.V. - oktober. — O.N.V.A. - octobre	1 500	31.10.1981-31.01.1982	15,65 %	—	500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 500	
		R.J.V. - november. — O.N.V.A. - novembre	2 500	30.11.1981-28.02.1982	15 %	—	1 500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2 500	
		R.J.V. - december. — O.N.V.A. - décembre	1 000	31.12.1981-31.03.1982	16 %	—	2 500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 000	
	22	R.K.W. (verlenging n° 17). — O.N.A.F.T.S. (prolongation n° 17)	3 600	03.12.1982-02.05.1982	11,50 %	—	1 000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 000	
	23	R.K.W. — O.N.A.F.T.S.	1 000	02.12.1981-01.03.1982	11,50 %	—	3 600	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3 600	
	24	A.S.L.K. (verlenging n° 2). — C.G.E.R. (pro- longation n° 2)	700	25.10.1981-24.10.1982	15,975	—	1 000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 000	
		A.S.L.K. (verlenging n° 2). — C.G.E.R. (pro- longation n° 2)	700	04.11.1981-03.11.1982	15,975	—	700	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	700	
		A.S.L.K. (verlenging n° 3). — C.G.E.R. (pro- longation n° 3)	187,5	26.11.1981-25.11.1982	15,725	—	700	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	700	
		A.S.L.K. (verlenging n° 3). — C.G.E.R. (pro- longation n° 3)	125	30.12.1981-29.12.1982	14,875	—	187,5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	187,5	
1982	25	R.W.P. — O.N.P.T.S.	1 000	02.02.1982-01.05.1982	14,90 %	—	125	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	125	
	26	Leningen ziekenh. B.A.C. — Emprunts hôpitaux C.O.B.	2 500	1982-1992	14,95 %	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 000	
		Leningen ziekenh. R.F.K. — Emprunts hôpitaux C.E.R.A.	2 500			—	—	—	—	—	—	357	357	357	357	357	357	358	2 500
		Leningen ziekenh. A.S.L.K. — Emprunts hôpitaux C.G.E.R.	5 000			—	—	—	—	—	—	357	357	357	357	357	357	358	2 500
		Leningen ziekenh. Gemeentekrediet. — Emprunts hôpitalaux Crédit Communal	5 000			—	—	—	—	—	—	714	714	714	714	714	714	716	5 000
	27	F.A.O. (verzek.-inst.). — F.A.T. (organi. assur.)	1 826			—	—	—	—	—	—	714	714	714	714	714	714	716	5 000
	28	R.J.V. — O.N.V.A.	3 500	18.10.1982-18.01.1983	12,625 %	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 826	
			2 000	22.11.1982-22.02.1983	12,85 %	—	3 500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3 500	
			2 000	20.12.1982-20.03.1983	12,35 %	—	2 000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2 000	
			80 088,5			26 852,7	14 644,1	8 350,5	871,2	2 193,7	3 060,3	10 087,2	3 116,5	2 654,3	2 142	2 142	3 974	80 088,5	

[63]

BIJLAGE 3

Leningen — Afbetaling intresten

ANNEXE 3

Emprunts — Paiement des intérêts

Jaar — Année	N° — N°	Inventaris. — Inventaire	Bedrag — Montant	Période — Période	Rentevoet — Taux	Op 31.12.81 terug- gestort totaal — Total rembour- sem. au 31.12.81	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	Algemeen totaal — Total général —
1975	1	Boekhoudk. lening - Gen. zorgen - Mali 31.12.74. — Emprunt comptable - Soins de santé - Mali 31.12.74 : N.K.B.P. 1000 - R.K.W. 1250 - R.W.P. 2000 - R.J.V. 1300 - C.N.P.E. - O.N.A.F.T.S. - O.N.T.P.S. - O.N.V.A.	5 550	1975-1980	4 300-9,80 % 1 250-8 %	1 723,8 1 950,5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 723,8 1 950,5
1976	2	AS.L.K. — C.G.E.R.	5 000	1976-1981	9,75 %	875	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 462,5
1978	3	AS.L.K. — C.G.E.R.	2 500	1978-1988	9 %	274,5	196,9	168,7	140,7	112,5	84,4	56,2	28,1	—	—	—	—	1 462,5
	4	N.K.B.P. — C.N.P.E.	1 000	1978-1988	9,15 %	450	83,2	74,2	64,4	53,7	42	29,2	12,2	—	—	—	—	1 462,5
1979	5	AS.L.K. — C.G.E.R.	2 500	1979-1989	9 %	145,3	225	196,9	168,8	140,6	112,5	84,3	56,3	28,1	—	—	—	1 453
	6	R.W.P. (uitkeringen). — O.N.P.T.S. (indemnités)	1 500	Feb. 1979-Okt. 1980 Fév. 1979-Oct. 1980	7,5 %	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	145,3
	7	R.J.V. (3 schijven). — O.N.V.A. (3 tranches)	3 000	4 ^e trim. 79-10.02.80	13,06-14,16-14,26 %	107	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	107
	8	N.K.B.P. — C.N.P.E.	1 200	1979-1989	9,15 %	217,3	109,8	89,9	89,1	77,3	64,4	50,4	35	18,3	—	—	—	761,5
	9	Kredietbank	2 000	1979-1987	9,32 %	373,3	186,4	186,4	186,4	186,4	186,4	186,4	186,4	186,4	186,4	186,4	186,4	1 491,7
	10	Brussel-Lambert. — Bruxelles-Lambert	2 000	1979-1987	9,30 %	372	186	186	186	186	186	186	186	186	186	186	186	1 488
	11	Kredietbank	1 000	1979-1987	10,75 %	215	107,5	107,5	107,5	107,5	107,5	107,5	107,5	107,5	107,5	107,5	107,5	880
	12	Banken-consortium. — Consortium de Banque	2 000	1979-1987	10,75 %	430	215	215	215	215	215	215	215	215	215	215	215	1 720
1980	13	R.J.V. (verlenging n° 7). — O.N.V.A. (prolonga- tion n° 7).	1 300	1980-1985	11 %	143	143	143	143	143	143	143	143	143	143	143	143	715
	14	N.K.B.P. — C.N.P.E.	1 000	16.07.1980-15.01.1981	13,25 %	66,3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	66,3
	15	Nationale Loterij. — Loterie Nationale	2 600	28.11.1980-27.11.1981	8 %	120	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	120
	16	R.J.V. — O.N.V.A.	3 800	16.12.1980-15.03.1981	12,90 %	122,5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	122,5
	17	R.K.W. — O.N.A.F.T.S.	3 600	02.12.1980-01.12.1981	11,50 %	414	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	414
1981	18	N.K.B.P. (verlenging n° 14). — C.N.P.E. (pro- longation n° 14)	1 000	16.01.1981-15.07.1981	12,80 %	64	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	64
	19	N.K.B.P. (verlenging n° 18). — C.N.P.E. (pro- longation n° 18)	1 000	16.07.1981-15.01.1982	16,25 %	—	81,3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	81,3
	20	F.A.O. — F.A.T.	500	06.10.1981-05.01.1982	15,50 %	—	19,4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	19,4
	21	R.J.V. - oktober. — O.N.V.A. - octobre	1 500	31.10.1981-31.01.1982	15,65 %	—	58,7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	58,7
		R.J.V. - november. — O.N.V.A. - novembre	—	30.11.1981-28.02.1982	15 %	—	93,8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	93,8
		R.J.V. - december. — O.N.V.A. - décembre	1 000	31.12.1981-31.03.1982	18 %	—	40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	40
	22	R.K.W. (verlenging n° 17). — O.N.A.F.T.S. (prolongation n° 17)	3 600	03.12.1982-02.05.1982	11,50 %	—	172,5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	172,5
	23	R.K.W. — O.N.A.F.T.S.	1 000	02.12.1981-01.03.1982	11,50 %	—	28,8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	28,8
	24	AS.L.K. (verlenging n° 2). — C.G.E.R. (pro- longation n° 2)	700	25.10.1981-24.10.1982	15,975	—	111,8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	111,8
		AS.L.K. (verlenging n° 2). — C.G.E.R. (pro- longation n° 2)	700	04.11.1981-03.11.1982	15,975	—	111,8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	111,8
		AS.L.K. (verlenging n° 3). — C.G.E.R. (pro- longation n° 3)	187,5	28.11.1981-25.11.1982	15,725	—	29,5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	29,5
		AS.L.K. (verlenging n° 3). — C.G.E.R. (pro- longation n° 3)	125	30.12.1981-29.12.1982	14,875	—	18,6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	18,6
1982	25	R.W.P. — O.N.P.T.S.	1 000	02.02.1982-01.05.1982	14,90 %	—	37,3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	37,3
	26	Leningen ziekenh. B.A.C. — Emprunts hôpitaux C.O.B.	2 500	1982-1992	14,95 %	—	—	376,9	373,8	373,7	373,7	320,4	267	213,6	160,3	106,9	53,5	2 619,8
		Leningen ziekenh. R.F.K. — Emprunts hôpitaux C.E.R.A.	2 500			—	—	375,6	373,8	373,7	373,7	320,4	267	213,6	160,3	106,9	53,5	2 618,5
		Leningen ziekenh. A.S.L.K. — Emprunts hôpitaux C.G.E.R.	5 000			—	—	721,6	747,5	747,5	747,5	640,8	534	427,3	320,5	213,8	107	5 207,5
		Leningen ziekenh. Gemeentekrediet. — Emprunts hôpital Credit Communal	5 000			—	—	729,2	747,5	747,5	747,5	640,8	534	427,3	320,5	213,8	107	5 215,1
	27	F.A.O. (verzek.-inst.). — F.A.T. (organi. assur.)	1 828	1982-1992	5 %	—	—	91,3	91,3	91,3	91,3	91,3	91,3	91,3	91,3	91,3	91,3	913
	28	R.J.V. — O.N.V.A.	3 500	18.10.1982-18.01.1983	12,625 %	—	—	110,5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	110,5
			2 000	22.11.1982-22.02.1983	12,85 %	—	—	64,2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	64,2
			2 000	20.12.1982-20.03.1983	12,35 %	—	—	61,7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	61,7
			80 088,5			7 863,5	2 256,3	3 908,6	3 634,8	3 555,7	3 331,9	2 928,7	1 827,9	1 419,5	1 052,9	732,7	412,3	32 924,8

[49]

BIJLAGE 4

Herverdeling van de dertiende en veertiende maand
kinderbijslag met uitzondering van de kinderen
van de eerste rang van de werknemersgroep
en van de groep wezen die het gewone bedrag genieten

Schaal voorgesteld bij index 170,94

ANNEXE 4

Redistribution des 13e et 14e mois d'allocations familiales,
exception faite des enfants du 1er rang
du groupe des travailleurs et du groupe des orphelins
bénéficiant du taux ordinaire

Barème proposé à l'indice 170,94

	Maandelijks bedrag Taux mensuel		
	Bedrag nieuwe schaal Taux nouveau barème	Bedrag vroegere schaal Taux ancien barème	Verschil Différence
Gewone kinderbijslag. — Allocations familiales ordinaires.			
1 ^{ste} kind. — 1 ^{er} enfant	1 933	1 933	—
2 ^{de} kind. — 2 ^e enfant	3 576	3 066	510
3 ^{de} kind. — 3 ^e enfant	4 898	4 198	700
4 ^{de} kind. — 4 ^e enfant	4 995	4 281	714
5 ^{de} kind en elk volgende. — 5 ^e enfant et chacun des suivants	5 031	4 312	719
Wezenbijslag. — Allocations d'orphelin.			
Per wees. — Par enfant orphelin	6 996	5 996	1 000
Kinderbijslag voor kinderen van invalide werknemers. — Allocations familiales pour enfants de travailleurs invalides.			
1 ^{ste} en 2 ^{de} kind. — 1 ^{er} et 2 ^e enfants	3 740	3 206	534
3 ^{de} kind. — 3 ^e enfant	4 898	3 066	1 832
4 ^{de} kind. — 4 ^e enfant	4 995	4 198	797
5 ^{de} kind en elk volgende. — 5 ^e enfant et chacun des suivants	5 031	4 281	750
Aanvullende tegemoetkoming aan minder-valide kinderen jonger dan 25 jaar. — Allocation supplémentaire pour enfants handicapés âgés de moins de 25 ans.			
Per minder-valide kind. — Par enfant handicapé	8 192	7 073	1 069
Kinderbijslag voor kinderen van werklozen en van gepensioneerden. — Allocations familiales pour enfants de chômeurs et de pensionnés.			
1 ^{ste} kind. — 1 ^{er} enfant	2 254	1 933	321
2 ^{de} kind. — 2 ^e enfant	3 576	3 066	510
3 ^{de} kind. — 3 ^e enfant	4 898	4 198	700
4 ^{de} kind. — 4 ^e enfant	4 995	4 281	714
5 ^{de} kind en elk volgende. — 5 ^e enfant et chacun des suivants	5 031	4 312	719
Leeftijdsbijslag. — Suppléments d'âge.			
Kind van 6 tot 10 jaren. — Enfant de 6 à 10 ans	423	362	61
Kind ouder dan 10 tot 14 jaar. — Enfant de plus de 10 ans à 14 ans	744	638	106
Kind boven 14 jaar. — Enfant de plus de 14 ans	1 205	1 032	173

BIJLAGE 5

Begrotingsramingen 1983 voor de verschillende stelsels van de sociale zekerheid (lopende prijzen)

Hypothese loonmatiging van de Regering met toepassing van het rekenkundig gemiddelde van de indexcijfers vanaf 1 juli 1983 voor de sociale prestaties — gemiddelde index 175,55 (in miljarden frank).

ANNEXE 5

Prévisions budgétaires 1983 pour les différents régimes de sécurité sociale (prix courants)

Hypothèse modération salariale du Gouvernement avec application du lissage au 1er juillet 1983 pour les prestations sociales — indice moyen 175,55 (en milliards de F).

	Z. I. V. — A. M. I.		Pen- sioenen — Pensions	Kinder- bijslag — Allo- cations familiales	Arbeids- ongevallen — Accidents du tra- vail	Beroeps- ziekten — Maladies profes- sionnelles	Werk- loosheid — Chômage	Totaal — Total	
	Gezond- heids- zorgen — Soins de santé	Vergoe- dingen — Indem- nités							
<i>Ontvangsten</i>									<i>Recettes</i>
1. Bijdragen :									1. Cotisations :
— Sociale zekerheid :									— de sécurité sociale :
Werknemers	91,3	42,1	199,5	82,8	3,6	8,2	26,3	453,8	Travailleurs salariés.
Mijnwerkers	0,7	0,4	3,0	0,9	0,04	0,09	0,4	5,5	Mineurs.
Zeevarenden	Specifieke regeling/ Régime spécifique		0,4	0,2	0,06	—	0,04	0,7	Marins.
Totaal	92,0	42,5	202,9	83,9	3,7	8,3	26,7	460,0	Total.
— Andere bijdragen ...	3,3	—	1,7	2,1	1,0	—	—	8,1	— Autres cotisations.
2. Rijksbijdragen :									2. Interventions Etat :
— Toelagen	62,8	35,4	51,9	—	—	9,1	127,4	286,6	— Subventions.
— Overname van de gecumuleerde schuld door de Staat (af- lossing)	1,0	1,0	—	—	—	—	—	2,0	— Reprise de la dette cumulée par l'Etat (amortissement).
3. Toegewezen ontvang- sten	1,9	1,5	—	—	—	—	10,6	14,0	3. Recettes affectées.
4. Overdrachten uit andere sectoren	1,6	0,1	1,1	—	0,2	—	7,2	10,2	4. Transferts en provenance d'autres secteurs.
5. Realisatie van beleggin- gen	—	—	—	—	0,7	—	—	0,7	5. Réalisation de placements.
6. Interesten op leningen ...	—	—	1,1	0,3	0,6	—	—	2,0	6. Intérêts sur prêts.
7. Andere	—	—	1,3	—	—	0,1	1,4	2,8	7. Autres.
Algemeen totaal	162,6	80,5	260,0	86,3	6,2	17,5	173,3	786,4	Total général.
<i>Uitgaven</i>									<i>Dépenses</i>
1. Sociale uitkeringen ...	160,4	73,1	252,4	86,5	6,0	16,6	173,8	768,8	1. Prestations sociales.
2. Administratiekosten :									2. Frais d'administration :
— Instellingen	0,8	0,4	3,0	0,7	0,2	0,7	3,7	9,5	— organismes.
— Andere diensten	10,1	5,1	—	1,5	—	—	3,4	20,1	— services tiers.
3. Overdrachten naar an- dere sectoren	1,9	—	1,7	—	—	—	—	3,6	3. Transferts vers d'autres secteurs.
4. Delgingen of terugbeta- lingen van leningen ...	0,5	0,3	—	—	—	0,1	—	0,9	4. Amortissements ou rem- boursements d'emprunts.
5. Interestlasten op lenin- gen	2,3	1,3	—	—	—	0,1	—	3,7	5. Charges d'intérêts sur emprunt.
6. Andere	0,9	—	0,6	—	—	—	—	1,5	6. Autres.
Algemeen totaal	176,9	80,2	257,7	88,7	6,2	17,5	180,9	808,1	Total général.
Saldo	- 14,3	+ 0,3	+ 2,3	- 2,4	0	0	- 7,6	- 21,7	Solde.
Fonds voor het herstel van het financiële evenwicht van de sociale zeker- heid :									Fonds pour l'équilibre finan- cier de la sécurité so- ciale :
500 F (4,6)	—	—	—	—	—	—	—	+ 22,6	500 F (4,6).
900 F (9,2)	—	—	—	—	—	—	—		900 F (9,2).
11 % vakantiegeld (8,8)	—	—	—	—	—	—	—		11 % pécule de vacances (8,8).
Bijkomende persoonlijke bijdragen van de eerst aangeworven werkne- mer te storten aan de werkloosheid	—	—	—	—	—	—	+ 0,7	+ 0,7	Supplément cotisations per- sonnelles du premier tra- vailleuse engagé à ristour- ner au chômage.
Totaal	—	—	—	—	—	—	+ 0,7	+ 1,6	Total.